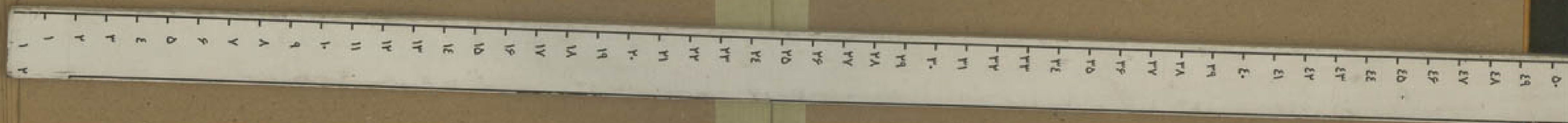
۱۴۹۱

تشتروا بآياتي ثمنا قليلا وإياي فاتقون ۝ ولا تلبسوا الحق

بالباطل وتكتموا الحق وأنتم تعلمون ۝ وأقيموا الصلوة و

آتوا الزكوة واركعوا مع الراكعين ۝ أتأمرون الناس بالبر

وتنسون أنفسكم وأنتم تتلون الكتاب أفلا تعقلون ۝

واستعينوا بالصبر والصلوة وإنها لكبيرة إلا على الخاشعين

الذين يظنون أنهم ملاقوا ربهم وأنهم إليه راجعون ۝

يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأني

فضلتكم على العالمين ۝ واتقوا يوما لا تجزي نفس

و بترسید از روزی که کفایت نکند

عن نفس شيئا ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها عدل

من

وهم ينصرون ۝ وإذ نجيناكم من آل فرعون
يسومونكم سوء العذاب يذبحون أبناءكم ويستحيون
نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم ۝ وإذ فرقنا
بكم البحر فأنجيناكم وأغرقنا آل فرعون وأنتم
تنظرون ۝ وإذ واعدنا موسى أربعين ليلة ثم اتخذتم
العجل من بعده وأنتم ظالمون ۝ ثم عفونا عنكم من
بعد ذلك لعلكم تشكرون ۝ وإذ آتينا موسى الكتاب
والفرقان لعلكم تهتدون ۝ وإذ قال موسى لقومه
يا قوم إنكم ظلمتم أنفسكم باتخاذكم العجل

فتوبوا إلى بارئكم فاقتلوا أنفسكم ذلكم خير لكم عند
بارئكم فتاب عليكم إنه هو التواب الرحيم ۝ وإذ قلتم يا
موسى لن نؤمن لك حتى نرى الله جهرة فأخذتكم
الصاعقة وأنتم تنظرون ۝ ثم بعثناكم من بعد موتكم
لعلكم تشكرون ۝ وظللنا عليكم الغمام و
أنزلنا عليكم المن والسلوى كلوا من طيبات
ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا أنفسهم يظلمون ۝
وإذ قلنا ادخلوا هذه القرية فكلوا منها حيث شئتم
رغدا وادخلوا الباب سجدا وقولوا حطة نغفر لكم

خطايٰكم وسنزيد المحسنين ۝ فبدل الذين ظلموا

قولا غير الذي قيل لهم فأنزلنا على الذين ظلموا

رجزا من السماء بما كانوا يفسقون ۝ وإذ استسقى

موسى لقومه فقلنا اضرب بعصاك الحجر فانفجرت منه

اثنتا عشرة عينا قد علم كل أناس مشربهم كلوا

واشربوا من رزق الله ولا تعثوا في الأرض مفسدين ۝ وإذ

قلتم يا موسى لن نصبر على طعام واحد فادع لنا

ربك يخرج لنا مما تنبت الأرض من بقلها وقثائها

وفومها وعدسها وبصلها قال أتستبدلون الذي

هو أدنى بالذي هو خير اهبطوا مصرا فإن لكم

ما سألتم وضربت عليهم الذلة والمسكنة وباءو

بغضب من الله ذلك بأنهم كانوا يكفرون بآيات

الله ويقتلون النبيين بغير الحق ذلك بما عصوا و

كانوا يعتدون ۝ إن الذين آمنوا والذين

هادوا والنصارى والصابئين من آمن بالله و

اليوم الآخر وعمل صالحا فلهم أجرهم عند ربهم

ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ وإذ أخذنا ميثاقكم

ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم بقوة واذكروا

مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا
مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۝
فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۝
وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً
قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ
لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ۝
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا

بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ۝ قَالُوا ادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ
شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۝ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ
الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ
جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۝ وَإِذْ
قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝
فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ
آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ
فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ

منه الماء وإن منها لما يهبط من خشية الله وما الله بغا

عما تعملون ۝ أفتطمعون أن يؤمنوا لكم وقد كان فريق منهم

يسمعون كلام الله ثم يحرفونه من بعد ما عقلوه و

هم يعلمون ۝ وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا وإذا خلا

بعضهم إلى بعض قالوا أتحدثونهم بما فتح الله عليكم

ليحاجوكم به عند ربكم أفلا تعقلون ۝ أولا يعلمون أن الله

يعلم ما يسرون وما يعلنون ۝ ومنهم أميون لا يعلمون

الكتاب إلا أماني وإن هم إلا يظنون ۝ فويل للذين

يكتبون الكتاب بأيديهم ثم يقولون هذا من عند الله

ليشتروا به ثمنا قليلا فويل لهم مما كتبت أيديهم وويل لهم مما

يكسبون ۝ وقالوا لن تمسنا النار إلا أياما معدودة

قل أتخذتم عند الله عهدا فلن يخلف الله عهده

أم تقولون على الله ما لا تعلمون ۝ بلى من كسب

سيئة وأحاطت به خطيئته فأولئك أصحاب النار هم

فيها خالدون ۝ والذين آمنوا وعملوا الصالحات

أولئك أصحاب الجنة هم فيها خالدون ۝ وإذ أخذنا

ميثاق بني إسرائيل لا تعبدون إلا الله وبالوالدين إحسانا

وذي القربى واليتامى والمساكين وقولوا للناس حسنا

وأقيموا الصلوة وآتوا الزكوة ثم توليتم إلا قليلا منكم

وأنتم معرضون ۝ وإذ أخذنا ميثاقكم لا تسفكون

دماءكم ولا تخرجون أنفسكم من دياركم ثم أقررتم

وأنتم تشهدون ۝ ثم أنتم هؤلاء تقتلون أنفسكم وتخرجون

فريقا منكم من ديارهم تظاهرون عليهم بالإثم

والعدوان وإن يأتوكم أسارى تفادوهم وهو محرم

عليكم إخراجهم أفتؤمنون ببعض الكتاب وتكفرون ببعض

فما جزاء من يفعل ذلك منكم إلا خزي في الحيوة الدنيا ويوم القيامة يردون إلى أشد العذاب

وما الله بغافل عما تعملون ۝ أولئك الذين اشتروا

الحيوة الدنيا بالآخرة فلا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينصرون

ولقد آتينا موسى الكتاب وقفينا من بعده بالرسل

وآتينا عيسى ابن مريم البينات وأيدناه بروح القدس

أفكلما جاءكم رسول بما لا تهوى أنفسكم

استكبرتم ففريقا كذبتم وفريقا تقتلون ۝ وقالوا

قلوبنا غلف بل لعنهم الله بكفرهم فقليلا ما يؤمنون ۝

ولما جاءهم كتاب من عند الله مصدق لما معهم

وكانوا من قبل يستفتحون على الذين كفروا فلما جاءهم

ما عرفوا كفروا به فلعنة الله على الكافرين بئسما اشتروا

به انفسهم ان يكفروا بما انزل الله بغيا ان ينزل الله من فضله

على من يشاء من عباده فباءو بغضب على غضب وللكافرين

عذاب مهين ۝ واذا قيل لهم امنوا بما انزل الله قالوا

نؤمن بما انزل علينا ويكفرون بما وراءه وهو الحق مصدقا

لما معهم قل فلم تقتلون انبياء الله من قبل ان كنتم مؤمنين ۝

ولقد جاءكم موسى بالبينات ثم اتخذتم العجل من بعده

وانتم ظالمون ۝ واذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور

خذوا ما اتيناكم بقوة واسمعوا قالوا سمعنا وعصينا واشربوا

في قلوبهم العجل بكفرهم قل بئسما يأمركم به ايمانكم ان كنتم

مؤمنين ۝ قل ان كانت لكم الدار الاخرة عند الله

خالصة من دون الناس فتمنوا الموت ان كنتم صادقين ۝

ولن يتمنوه ابدا بما قدمت ايديهم والله عليم بالظالمين ۝

ولتجدنهم احرص الناس على حيوة ومن الذين اشركوا

يود احدهم لو يعمر الف سنة وما هو بمزحزحه من العذاب

ان يعمر والله بصير بما يعملون ۝ قل من كان عدوا

لجبريل فانه نزله على قلبك باذن الله مصدقا لما بين

يديه وهدى وبشرى للمؤمنين ۝ من كان عدوا لله

وملائكته ورسله وجبريل وميكال فإن الله عدو

للكافرين ولقد أنزلنا إليك آيات بينات

إلا الفاسقون أوكلما عاهدوا عهدا نبذه فريق

منهم بل أكثرهم لا يؤمنون ولما جاءهم رسول من

عند الله مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين أوتوا

الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كأنهم لا يعلمون

واتبعوا ما تتلوا الشياطين على ملك سليمان وما كفر

سليمان ولكن الشياطين كفروا يعلمون الناس السحر وما

أنزل على الملكين ببابل هاروت وماروت وما يعلمان

من أحد حتى يقولا إنما نحن فتنة فلا تكفر فيتعلمون منهما

ما يفرقون به بين المرء وزوجه وما هم بضارين به

من أحد إلا بإذن الله ويتعلمون ما يضرهم ولا ينفعهم

ولقد علموا لمن اشتراه ما له في الآخرة من خلاق

ولبئس ما شروا به أنفسهم لو كانوا يعلمون ولو أنهم

آمنوا واتقوا لمثوبة من عند الله خير لو كانوا يعلمون

يا أيها الذين آمنوا لا تقولوا راعنا وقولوا انظرنا واسمعوا

وللكافرين عذاب أليم ما يود الذين كفروا من

أهل الكتاب ولا المشركين أن ينزل عليكم من

خير من ربكم والله يختص برحمته من يشاء والله ذو
الفضل العظيم ما ننسخ من آية أو ننسها نأت بخير منها أو
مثلها ألم تعلم أن الله على كل شيء قدير ألم
تعلم أن الله له ملك السموات والأرض وما لكم من دون الله
من ولي ولا نصير أم تريدون أن تسئلوا رسولكم كما سئل
موسى من قبل ومن يتبدل الكفر بالإيمان فقد
ضل سواء السبيل ود كثير من أهل الكتاب لو
يردونكم من بعد إيمانكم كفارا حسدا من عند
أنفسهم من بعد ما تبين لهم الحق فاعفوا واصفحوا حتى

يأتي الله بأمره إن الله على كل شيء قدير وأقيموا الصلوة
وآتوا الزكوة وما تقدموا لأنفسكم من خير تجدوه عند الله
إن الله بما تعملون بصير وقالوا لن يدخل الجنة إلا من كان
هودا أو نصارى تلك أمانيهم قل هاتوا برهانكم إن كنتم صادقين
بلى من أسلم وجهه لله وهو محسن فله أجره عند ربه
ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون وقالت اليهود ليست النصارى
على شيء وقالت النصارى ليست اليهود على شيء وهم يتلون
الكتاب كذلك قال الذين لا يعلمون مثل قولهم فالله
يحكم بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون

ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه

وسعى في خرابها اولئك ما كان لهم ان يدخلوها الا

خائفين لهم في الدنيا خزي ولهم في الآخرة عذاب

عظيم ولله المشرق والمغرب فاينما تولوا فثم وجه الله

ان الله واسع عليم وقالوا اتخذ الله ولدا سبحانه بل له ما

في السموات والارض كل له قانتون بديع السموات

والارض واذا قضى امرا فانما يقول له كن فيكون

وقال الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله او تاتينا آية كذلك

قال الذين من قبلهم مثل قولهم تشابهت قلوبهم قد بينا الا

يات لقوم يوقنون انا ارسلناك بالحق بشيرا ونذيرا ولا

تسئل عن اصحاب الجحيم ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى

حتى تتبع ملتهم قل ان هدى الله هو الهدى ولئن اتبعت

اهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا

نصير الذين آتيناهم الكتاب يتلونه حق تلاوته اولئك يؤمنون به

ومن يكفر به فاولئك هم الخاسرون يا بني اسرائيل

اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم واني فضلتكم على العالمين

واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها عدل

ولا تنفعها شفاعة ولا هم ينصرون واذ ابتلى ابراهيم ربه

ولا يؤخذ منها عدل

بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِي

قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ۝ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ

وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرٰهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرٰهِيمَ

وَإِسْمٰعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۝

وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ

الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُم بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ

قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ وَإِذْ يَرْفَعُ

إِبْرٰهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنتَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ ۝ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ

وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ رَبَّنَا وَ

ابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ

وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَمَن يَرْغَبُ

عَن مِّلَّةِ إِبْرٰهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا

وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ

قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرٰهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ

يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ۝

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ

مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ

وَإِسْحَٰقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ

لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ۝ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَٰرَىٰ تَهْتَدُوا

قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَٰهِيمَ

وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ

مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ

أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنتُم بِهِ

فَقَدِ اهْتَدَوا وَّإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً

وَنَحْنُ لَهُ عَٰبِدُونَ ۝ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا

وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ۝

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَ

الْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَٰرَىٰ قُلْ أَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَٰدَةً عِندَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ

بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم

مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ سَيَقُولُ

السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَن قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا

قل لله المشرق والمغرب يهدي من يشاء الى صراط مستقيم ۝

وكذلك جعلناكم امة وسطا لتكونوا شهداء على الناس

ويكون الرسول عليكم شهيدا وما جعلنا القبلة التي

كنت عليها الا لنعلم من يتبع الرسول ممن ينقلب على عقبيه

وان كانت لكبيرة الا على الذين هدى الله وما كان الله

ليضيع ايمانكم ان الله بالناس لرءوف رحيم ۝ قد نرى

تقلب وجهك في السماء فلنولينك قبلة ترضاها فول وجهك

شطر المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم

شطره وان الذين اوتوا الكتاب ليعلمون انه الحق من ربهم

وما

وما الله بغافل عما يعملون ۝ ولئن اتيت الذين اوتوا الكتاب

بكل اية ما تبعوا قبلتك وما انت بتابع قبلتهم وما

بعضهم بتابع قبلة بعض ولئن اتبعت اهواءهم من بعد

ما جاءك من العلم انك اذا لمن الظالمين ۝ الذين اتيناهم

الكتاب يعرفونه كما يعرفون ابناءهم وان فريقا منهم

ليكتمون الحق وهم يعلمون ۝ الحق من ربك فلا تكونن

من الممترين ۝ ولكل وجهة هو موليها فاستبقوا الخيرات

اين ما تكونوا يأت بكم الله جميعا ان الله على كل شيء

قدير ۝ ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام

وانه للحق من ربك وما الله بغافل عما تعملون ۝

ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام

وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره لئلا يكون للناس

عليكم حجة الا الذين ظلموا منهم فلا تخشوهم واخشوني

ولاتم نعمتي عليكم ولعلكم تهتدون ۝ كما ارسلنا

فيكم رسولا منكم يتلوا عليكم اياتنا ويزكيكم

ويعلمكم الكتاب والحكمة ويعلمكم ما لم تكونوا

تعلمون ۝ فاذكروني اذكركم واشكروا لي ولا تكفرون ۝

يا ايها الذين امنوا استعينوا بالصبر والصلوة ان الله مع

الصابرين ۝ ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله اموات

بل احياء ولكن لا تشعرون ۝ ولنبلونكم بشيء من

الخوف والجوع ونقص من الاموال والانفس والثمرات

وبشر الصابرين ۝ الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا

لله وانا اليه راجعون ۝ اولئك عليهم صلوات

من ربهم ورحمة واولئك هم المهتدون ۝ ان الصفا

والمروة من شعائر الله فمن حج البيت او اعتمر فلا جناح

عليه ان يطوف بهما ومن تطوع خيرا فان الله شاكر

عليم ۝ ان الذين يكتمون ما انزلنا من البينات و

الهدى من بعد ما بيناه للناس في الكتاب أولئك

يلعنهم الله ويلعنهم اللاعنون ۝ إلا الذين تابوا

وأصلحوا وبينوا فأولئك أتوب عليهم وأنا التواب الرحيم ۝

إن الذين كفروا وماتوا وهم كفار أولئك

عليهم لعنة الله والملائكة والناس أجمعين ۝

خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون ۝

وإلهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم ۝ إن في

خلق السموات والأرض واختلاف الليل والنهار

والفلك التي تجري في البحر بما ينفع الناس وما

انزل

أنزل الله من السماء من ماء فأحيا به الأرض بعد موتها

وبث فيها من كل دابة وتصريف الرياح والسحاب

المسخر بين السماء والأرض لآيات لقوم يعقلون ۝ ومن

الناس من يتخذ من دون الله أندادا يحبونهم كحب الله

والذين آمنوا أشد حبا لله ولو يرى الذين ظلموا

إذ يرون العذاب أن القوة لله جميعا وأن الله شديد

العذاب ۝ إذ تبرأ الذين اتبعوا من الذين اتبعوا ورأوا

العذاب وتقطعت بهم الأسباب ۝ وقال الذين اتبعوا لو

أن لنا كرة فنتبرأ منهم كما تبرءوا منا كذلك

يريهم الله اعمالهم حسرات عليهم وما هم بخارجين

من النار ۝ يا ايها الناس كلوا مما في الارض حلالا

طيبا ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم عدو مبين ۝

انما يامركم بالسوء والفحشاء وان تقولوا على الله ما

لا تعلمون ۝ واذا قيل لهم اتبعوا ما انزل الله قالوا بل

نتبع ما الفينا عليه اباءنا اولو كان اباؤهم لا يعقلون شيئا

ولا يهتدون ۝ ومثل الذين كفروا كمثل الذي ينعق بما لا

يسمع الا دعاء ونداء صم بكم عمي فهم لا يعقلون ۝ يا

ايها الذين امنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم واشكروا

لله ان كنتم اياه تعبدون ۝ انما حرم عليكم الميتة

والدم ولحم الخنزير وما اهل به لغير الله فمن

اضطر غير باغ ولا عاد فلا اثم عليه ان الله غفور

رحيم ۝ ان الذين يكتمون ما انزل الله من الكتاب

ويشترون به ثمنا قليلا اولئك ما ياكلون في بطونهم

الا النار ولا يكلمهم الله يوم القيامة ولا يزكيهم

ولهم عذاب اليم ۝ اولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى

والعذاب بالمغفرة فما اصبرهم على النار ۝ ذلك بان الله

نزل الكتاب بالحق وان الذين اختلفوا في الكتاب لفي

شقاق بعيد ۝ ليس البر أن تولوا وجوهكم قبل المشرق

والمغرب ولكن البر من آمن بالله واليوم الآخر

والملائكة والكتاب والنبيين وآتى المال على حبه

ذوي القربى واليتامى والمساكين وابن السبيل

والسائلين وفي الرقاب وأقام الصلوة وآتى الزكوة

والموفون بعهدهم إذا عاهدوا والصابرين في البأساء

والضراء وحين البأس أولئك الذين صدقوا وأولئك

هم المتقون ۝ يا أيها الذين آمنوا كتب عليكم القصاص

في القتلى الحر بالحر والعبد بالعبد والأنثى بالأنثى فمن

عفي له من أخيه شيء فاتباع بالمعروف وأداء إليه بإحسان

ذلك تخفيف من ربكم ورحمة فمن اعتدى بعد

ذلك فله عذاب أليم ۝ ولكم في القصاص حيوة يا أولي الألباب

لعلكم تتقون ۝ كتب عليكم إذا حضر أحدكم الموت

إن ترك خيرا الوصية للوالدين والأقربين بالمعروف

حقا على المتقين ۝ فمن بدله بعد ما سمعه فإنما إثمه على

الذين يبدلونه إن الله سميع عليم ۝ فمن خاف من موص

جنفا أو إثما فأصلح بينهم فلا إثم عليه إن الله غفور رحيم ۝

يا أيها الذين آمنوا كتب عليكم الصيام كما كتب

عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ

فَمَن كَانَ مِنكُم مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ

أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ

فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ

إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ

هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ

مِنكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ

فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ

الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ

وَلَعَلَّكُمْ

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي

قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَ

لْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ۝ أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ

الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ

عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ

فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا

حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ

ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنتُمْ عَاكِفُونَ

فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ

آياته للناس لعلهم يتقون ۝ ولا تأكلوا أموالكم
بينكم بالباطل وتدلوا بها إلى الحكام لتأ
كلوا فريقا من أموال الناس بالإثم وأنتم تعلمون ۝
يسألونك عن الأهلة قل هي مواقيت للناس والحج
وليس البر بأن تأتوا البيوت من ظهورها ولكن
البر من اتقى وأتوا البيوت من أبوابها واتقوا الله لعلكم
تفلحون ۝ وقاتلوا في سبيل الله الذين يقاتلونكم
ولا تعتدوا إن الله لا يحب المعتدين ۝ واقتلوهم
حيث ثقفتموهم وأخرجوهم من حيث أخرجوكم

والفتنة

والفتنة أشد من القتل ولا تقاتلوهم عند المسجد الحرام
حتى يقاتلوكم فيه فإن قاتلوكم فاقتلوهم كذلك جزاء
الكافرين ۝ فإن انتهوا فإن الله غفور رحيم ۝ وقا
تلوهم حتى لا تكون فتنة ويكون الدين لله فإن انتهوا فلا
عدوان إلا على الظالمين ۝ الشهر الحرام بالشهر الحرام
والحرمات قصاص فمن اعتدى عليكم
فاعتدوا عليه بمثل ما اعتدى عليكم واتقوا الله
واعلموا أن الله مع المتقين ۝ وأنفقوا في سبيل الله ولا
تلقوا بأيديكم إلى التهلكة وأحسنوا إن الله يحب المحسنين ۝

وأتموا الحج والعمرة لله فإن أحصرتم فما استيسر من

الهدي ولا تحلقوا رءوسكم حتى يبلغ الهدي

محله فمن كان منكم مريضا أو به أذى من رأسه

ففدية من صيام أو صدقة أو نسك فإذا أمنتم فمن تمتع

بالعمرة إلى الحج فما استيسر من الهدي فمن لم يجد

فصيام ثلثة أيام في الحج وسبعة إذا رجعتم تلك عشرة

كاملة ذلك لمن لم يكن أهله حاضري المسجد الحرام

واتقوا الله واعلموا أن الله شديد العقاب الحج أشهر

معلومات فمن فرض فيهن الحج فلا رفث ولا

فسوق

فسوق ولا جدال في الحج وما تفعلوا من خير يعلمه الله

وتزودوا فإن خير الزاد التقوى واتقون يا أولي الألباب

ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم فإذا أفضتم

من عرفات فاذكروا الله عند المشعر الحرام واذكروه

كما هديكم وإن كنتم من قبله لمن الضالين ثم

أفيضوا من حيث أفاض الناس واستغفروا الله إن الله

غفور رحيم فإذا قضيتم مناسككم فاذكروا الله

كذكركم آباءكم أو أشد ذكرا فمن الناس من

يقول ربنا آتنا في الدنيا وما له في الآخرة من خلاق

ومنهم من يقول ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة

حسنة وقنا عذاب النار ۝ أولئك لهم نصيب مما كسبوا

والله سريع الحساب ۝ واذكروا الله في أيام معدودات

فمن تعجل في يومين فلا إثم عليه ومن تأخر فلا إثم عليه

لمن اتقى واتقوا الله واعلموا أنكم إليه تحشرون ۝ و

من الناس من يعجبك قوله في الحيوة الدنيا ويشهد الله

على ما في قلبه وهو ألد الخصام ۝ وإذا تولى سعى في

الأرض ليفسد فيها ويهلك الحرث والنسل والله لا

يحب الفساد ۝ وإذا قيل له اتق الله أخذته العزة بالإثم

فحسبه

فحسبه جهنم ولبئس المهاد ۝ ومن الناس من يشري

نفسه ابتغاء مرضات الله والله رءوف بالعباد ۝ يا أيها

الذين آمنوا ادخلوا في السلم كافة ولا تتبعوا

خطوات الشيطان إنه لكم عدو مبين ۝ فإن زللتم من

بعد ما جاءتكم البينات فاعلموا أن الله عزيز حكيم ۝

هل ينظرون إلا أن يأتيهم الله في ظلل من الغمام و

الملائكة وقضي الأمر وإلى الله ترجع الأمور ۝

سل بني إسرائيل كم آتيناهم من آية بينة ومن يبدل

نعمة الله من بعد ما جاءته فإن الله شديد العقاب ۝

زين للذين كفروا الحيوة الدنيا ويسخرون من الذين
امنوا والذين اتقوا فوقهم يوم القيامة والله يرزق
من يشاء بغير حساب ۝ كان الناس امة واحدة فبعث الله
النبيين مبشرين ومنذرين وانزل معهم الكتاب بالحق
ليحكم بين الناس فيما اختلفوا فيه وما اختلف فيه الا
الذين اوتوه من بعد ما جاءتهم البينات بغيا بينهم فهدى الله
الذين امنوا لما اختلفوا فيه من الحق باذنه والله يهدي
من يشاء الى صراط مستقيم ۝ ام حسبتم ان تدخلوا
الجنة ولما ياتكم مثل الذين خلوا من قبلكم مستهم البأساء

والضراء

والضراء وزلزلوا حتى يقول الرسول والذين امنوا
معه متى نصر الله الا ان نصر الله قريب ۝ يسألونك ماذا
ينفقون قل ما انفقتم من خير فللوالدين والاقربين
واليتامى والمساكين وابن السبيل وما تفعلوا من خير
فان الله به عليم ۝ كتب عليكم القتال وهو كره لكم
وعسى ان تكرهوا شيئا وهو خير لكم وعسى ان
تحبوا شيئا وهو شر لكم والله يعلم وانتم لا تعلمون ۝
يسألونك عن الشهر الحرام قتال فيه قل قتال فيه كبير وصد
عن سبيل الله وكفر به والمسجد الحرام واخراج اهله منه

أَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
بزرکترست نزدیک خدای و شرک بزرکترست از کشتن و همیشه مردم مکه

يُقَاتِلُونَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ
با شما حرب همی کنند تا انکاه که بکردانند شما را از دین اکر توانایند و هر که برکردد

مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي
از شما از دین خویش پس بمیرد و او کافر بود ایشان اند که تباه شوند کردارهای ایشان اندر

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
این جهان و آن جهان و ایشان اند اهل آتش ایشان در آنجا باشند جاویدان

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
ایشان که بکرویدند و آن کسانی که از مکه بمدینه امدند با پیغمبر و بکوشیدند اندر راه خدای

أُولٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَسْأَلُونَكَ
ایشان اند امید همی دارند رحمت خدای را و خدای امرزنده است و بخشاینده است بپرسند از تو یا محمد

عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَ
از خمر خوارکی و از قمار باختن بکو یا محمد اندر هردو بزه است بزرک و سود بود مردمان را

إِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ
بزه این هردو بزرکترست از سود آن و همی پرسند ترا که چه نفقه باید کردن بکو هرچه افزونی باشد

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
همچنین پیدا ارد خدای شما را [illegible] تا مکر شما اندیشه کنید [illegible] این جهان و بقای آن جهان

ويسألونك

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامٰى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَا
و همی پرسند ترا یا محمد [illegible] یتیمان بکو یا محمد نیکو کردن مال ایشان را بهتر بود و اکر بیامیزید

لِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَ
با ایشان برادران شمااند اندر دین و خدای داند تباه کار را از نیکو کار و

لَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَلَا
اکر خواستی خدای [illegible] کردی شما را که خدای [illegible] درست کار و بزنی

تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ
مکنید زنان مشرکه را تا انکاه که مؤمن شود و پرستاره مؤمنه بهتر بود از

مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتّٰى
زنان مشرکه و اکر چه خوش اید شما را جمال وی و بزنی مدهید زنان مشرکه را تا انکاه

يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ
که ایمان ارید و بنده مؤمن بهترست از مشرک آزاد و اکر چه خوش اید شما را جمال او

أُولٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ
ایشان [illegible] همی خوانند بآتش و خدای همی خواند بهشت

وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
و آمرزش توبه بفرمان خویش و پیدا کند [illegible] مردمان را تا مکر شما یاد کنید

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ
و همی پرسند از تو یا محمد [illegible] بکو [illegible] پلیدست [illegible] از مجامعت کردن با زنان

فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ

اندر روز حیض و نزدیکی مکنید با ایشان تا آنگاه که پاک شوند چون سر و تن بشویند

مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

از آن سوی که فرموده است خدای که خدای دوست دارد توبه کاران را و دوست دارد پاکیزگان را

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ

زنان تان کشت زار اند شما را تا شوید بکشت زار تان چنان که خواهید و پیش فرستید تن خویشتن را

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا

و بترسید از خدای و بدانید که شما با خدا خواهید رسیدن و مژده کن مؤمنان را و

تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا

مکنید خدای بهانه سوگند خوشتن را تا نیکی کنید و پرهیز کار ...

بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِا

میانی مردمان و خدای شنوا است و دانا نگیرد شما را خدای

للَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ

بیهوده اندر سوگند تان ولیکن بگیرد تان بدان که اندوخته باشد دلهای شما

وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ

و خدای آمرزنده است و بردبار ... زنان شان

تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَ

... چهار ماه ... خدای آمرزنده است و بخشاینده است و

إِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ

اگر نیت کنند طلاق را خدای شنوا است و دانا و زنان طلاق داده ... چشم دارند

بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ

بخویشتن اندر عدت سه حیض و حلال نباشد ان زنان را که پنهان کنند آنچه آفریده باشد خدای

فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

اندر رحم ایشان اگر این زنان بگروند بخدای و بروز بازپسین

وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا

و شوهران ایشان حق تر باشند بباز گرفتن ایشان اندر راستی اگر خواهند باز گرفتن ...

وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ

و زنان را ... مانند آنکه مردان را بود بر زنان بنیکوئی و مردان را بود بر زنان

دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ

فضل و بزرگواری و خدای ... و درست کار طلاق ... دو بار بود پس باز گرفتن

بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا

بنیکوئی ... و حلال نبود شما را که باز ستانید

مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ

... داده باشید زنان را چیزی ... احکام خدای و اگر

خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ

... بترسید که بپای ندارند ... بزه نیست ... ازان باز خریدن خویشتن

تلك حدود الله فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله فأولئك

هم الظالمون ۝ فإن طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح

زوجا غيره فإن طلقها فلا جناح عليهما أن يتراجعا

إن ظنا أن يقيما حدود الله وتلك حدود الله يبينها لقوم

يعلمون ۝ وإذا طلقتم النساء فبلغن أجلهن فأمسكوهن

بمعروف أو سرحوهن بمعروف ولا تمسكوهن ضرارا

لتعتدوا ومن يفعل ذلك فقد ظلم نفسه ولا تتخذوا

آيات الله هزوا واذكروا نعمة الله عليكم وما أنزل

عليكم من الكتاب والحكمة يعظكم به واتقوا الله واعلموا

حزب

أن

أن الله بكل شيء عليم ۝ وإذا طلقتم النساء فبلغن أجلهن فلا

تعضلوهن أن ينكحن أزواجهن إذا تراضوا بينهم بالمعروف

ذلك يوعظ به من كان منكم يؤمن بالله واليوم الآخر

ذلكم أزكى لكم وأطهر والله يعلم وأنتم لا تعلمون ۝

والوالدات يرضعن أولادهن حولين كاملين لمن أراد

أن يتم الرضاعة وعلى المولود له رزقهن وكسوتهن

بالمعروف لا تكلف نفس إلا وسعها لا تضار والدة بولدها

ولا مولود له بولده وعلى الوارث مثل ذلك فإن

أرادا فصالا عن تراض منهما وتشاور فلا جناح عليهما

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا

أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَ

يَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي

أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ وَلَا جُنَاحَ

عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي

أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ لَا

تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَلَا

أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا

تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ

تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ

قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى

الْمُحْسِنِينَ ۝ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ

وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ

أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ

لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

وَلَا تَنْسَوُا

بَيْنَكُمْ

حافظوا على الصلوات والصلوة الوسطى وقوموا لله

نگه داری کنید بر نمازها و بر نماز میانگی دیگر خاصه و بایستید خدایرا

قانتين ۝ فإن خفتم فرجالا أو ركبانا فإذا أمنتم

اندر نماز مطیعان اگر بترسید از دشمن بر پای نماز کنید ... چون ایمن شوید از دشمن

فاذكروا الله كما علمكم ما لم تكونوا تعلمون ۝ و

یاد کنید خدایرا ... چنانکه درآموخت شما را آنچه شما بدان ندانستید

الذين يتوفون منكم ويذرون أزواجا وصية لأزواجهم

... از شما و بجای بگذارید زنانشان ... بسوی زنان خویش

متاعا إلى الحول غير إخراج فإن خرجن فلا جناح عليكم

... تا سال ... اگر خود بیرون روید ... بر شما

فيما فعلن في أنفسهن من معروف والله عزيز حكيم ۝

... از آرایش و خدای ... محکم کار است

وللمطلقات متاع بالمعروف حقا على المتقين ۝ كذلك

و زنان طلاق داده را ... بنیکوئی واجبست بر پرهیزکاران هم چنین

يبين الله لكم آياته لعلكم تعقلون ۝ ألم تر إلى الذين

... خدای شما را ... تا مگر ... خبر نکردند ترا ...

خرجوا من ديارهم وهم ألوف حذر الموت فقال

... بیرون شدند از سرایهاشان ... گفت

لهم

لهم الله موتوا ثم أحياهم إن الله لذو فضل على الناس

ایشانرا خدای بمیرانید پس زنده کرد ایشانرا که خداوند ... بر مردمان

ولكن أكثر الناس لا يشكرون ۝ وقاتلوا في سبيل الله

ولیکن بیشترین مردمان شکر نکنند و حرب کنید اندر راه خدای

واعلموا أن الله سميع عليم ۝ من ذا الذي يقرض الله

و بدانید که خدای شنواست و داناست کدام کس است که ... خدایرا

قرضا حسنا فيضاعفه له أضعافا كثيرة والله يقبض

قرض دادنی نیکو ... اورا ... بسیار و خدای ...

ويبسط وإليه ترجعون ۝ ألم تر إلى الملإ من بني

... و بسوی وی بازگردانیدن ... از فرزندان

إسرائيل من بعد موسى إذ قالوا لنبي لهم ابعث لنا

یعقوب علیه السلام از پس موسی کلیم الله چون گفتند ...

ملكا نقاتل في سبيل الله قال هل عسيتم إن كتب

پادشاهی تا حرب کنیم در راه خدای گفت ...

عليكم القتال ألا تقاتلوا قالوا وما لنا ألا نقاتل في

بر شما کارزار ... کارزار ... که کارزار نکنیم اندر

سبيل الله وقد أخرجنا من ديارنا وأبنائنا فلما كتب

راه خدای ...

عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝
برايشان كارزار همه برگشتند مگر اندكي ازيشان وخداي دانا بود ستمكاران

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
وگفت ايشان را پيغمبرشان كه خداي بفرستاد شما را طالوت پادشاه

قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَ
وگفتند از كجا تواند بودن طالوت را پادشاهي بر ما وما سزاوارتريم بپادشاهي ازوي

لَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ
نداده اند اورا توانگري از مال گفت كه خداي برگزيد اورا برشما وبيفزود اورا

بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
فضلي اندر دانش واندر قوت تن وخداي دهد پادشاهي خويش هركه او خواهد وخداي

وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ
توانگر ودانا وگفت ايشانرا پيغمبرشان كه نشان پادشاهي وي آنست كه بيارد آن تابوت

فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَ
كه اندروي آرامي وراحتي از خداوند شما وبعضي از آن چيزها كه بجاي بگذاشتند آل موسى

آلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
آل هارون برگرفته باشند آنرا فرشتگان اندر آن تابوت نشاني است شما را اگر شما هستيد

مُؤْمِنِينَ ۝ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
گرويدگان ... كه خداي شما خواهد آزمودن

بِالْجُنُودِ

بنهر فمن

بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا
بجويي آب هركه آب خورد از شما ازان جوي او نيست از من وهركه ازان جوي نخورد وي از من مگر

مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا
آنكه برگيرد يك گرفتن آب بدست خويش همه آب خوردند ازان جوي مگر اندكي ازيشان چون

جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
بگذشت طالوت ازان جوي وآنكسان كه ايمان آوردند با وي گفتند طاقت نيست ما را امروز

بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو اللَّهِ
بجالوت وسپاه وي گفتند آن كسهاي كه يقين دانستند كه ايشان خواهند ديدن خدا را از پس مرگ

كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
چند از سپاه اندك مايه كه غلبه كردند سپاهي بسياري را بدستوري خداي وخداي

الصَّابِرِينَ ۝ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا
صابرانست وچون بيرون رفتند بحرب جالوت وسپاهش گفتند خداي ما

أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
فرو ريز برما صبري وبدار پايهاي ما را اندر حرب وياري ده ما را بر گروه

الْكَافِرِينَ ۝ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ
كافران بشكستند ايشانرا بدستوري خداي وبكشت داود پيغمبر عليه السلام جالوت را

وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا
وبداد اورا خداي پادشاهي وحكمت وبياموخت اورا از هرچه خواست

دفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت الارض ولكن الله

باز داشتن خدای مردمان را برخی به برخی تباه گشتی این زمین ولیکن خدا است

ذو فضل على العالمين ۝ تلك آيات الله نتلوها عليك

خداوند فضل بسیار بر جهانیان این نشانهای خدا است که میخوانیم جبرئیل را بر تو

بالحق وانك لمن المرسلين ۝ تلك الرسل فضلنا بعضهم

براستی و تو از پیغامبرانی بحق آن پیغامبران که یاد کردیم فضل دادیم برخی از ایشان

على بعض منهم من كلم الله ورفع بعضهم درجات

بر برخی از ایشان که خدای با وی سخن گفت یعنی موسی کلیم الله و برداشت برخی از ایشان درجها اندر بزرگواری

وآتينا عيسى ابن مريم البينات وايدناه بروح القدس

و بدادیم عیسی پسر مریم را علیه السلام عجایبهای و قوی کردیم او را بجبرئیل پاک

ولو شاء الله ما اقتتل الذين من بعدهم من بعد ما جاء

و اگر خواستی خدای کارزار نکردندی ایشان که از پس ایشان بودند از پس آنکه آمد

تهم البينات ولكن اختلفوا فمنهم من آمن ومنهم من

بدیشان روشنیها ولیکن اختلاف کردند از ایشان کس هست که بگروید و از ایشان کس هست که

كفر ولو شاء الله ما اقتتلوا ولكن الله يفعل ما يريد ۝

کافر شد و اگر خواستی خدای ایشان خلاف نکردندی ولیکن خدای میکند هرچه خواهد

يا ايها الذين آمنوا انفقوا مما رزقناكم من قبل ان يأتي

ای کسانی که ایمان آوردید

يوم

يوم لا بيع فيه ولا خلة ولا شفاعة والكافرون هم الظالمون ۝

روزی که خرید و فروخت اندر آن روز نباشد و نه دوستی بود و نه خواهش بود کافران ایشان ستمکاران

الله لا اله الا هو الحي القيوم ۝ لا تأخذه سنة ولا نوم له ما

خدای است که نیست خدای مگر او زنده است و پاینده نگیرد او را خواب سبک و نه خواب گران او راست آنچ

في السماوات وما في الارض من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه

اندر آسمانها و آنچ اندر زمین است کیست که وی شفاعت تواند کردن نزدیک خدای مگر بفرمان وی

يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من

میداند آنچ اندر پیش ایشان است و آنچ از پس ایشان است و در نیابند ایشان چیزی را از

علمه الا بما شاء وسع كرسيه السماوات والارض ولا يؤده

علم خدای مگر آنچ خواهد فراخ گشت کرسی خدای آسمانها و زمین و گران نیاید بر وی

حفظهما وهو العلي العظيم ۝ لا اكراه في الدين قد تبين

نگاهداشتن هر دو و او برتر است و بزرگوارتر ستم نیست اندر دین پیدا گشت

الرشد من الغي فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله

راه راست از راه گمراهی هر که کافر شود ببت و بگرود بخدای

فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها والله سميع

اندر آویخت بدستاویز استوار که گسستن نباشد آن را و خدای شنوا است

عليم ۝ الله ولي الذين آمنوا يخرجهم من الظلمات الى النور

و دانا خدای دوست مومنان بیرون آرد ایشان را از تاریکیها بسوی روشنایی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم
و آنان که کافر شدند یاران شان دیوانست یعنی معبود باطل بیرون آورد شان

مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
از روشنائی بسوی تاریکی ایشانند اهل آتش ایشان اندر آنجای

خَالِدُونَ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ
جاویدان باشند خبر نکردند ترا محمد معنا آنان کس که خصومت کرد ابرهیم اندر دین خدای که

آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
داده بود او را خدای بادشاهی جون گفت او را ابرهیم خدای من آنکه زنده کند و بمیراند

قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ۖ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ
گفت من زنده کنم و بمیرانم گفت ابرهیم بدرستی که خدای بیارد آفتاب

مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ
از مشرق براورد آنرا از آفتاب فرو شدن بس فرو ماند آنکه کافر شده بود خدای

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ
راه ننماید گروه ستمکاران را و نیز آنکس که بگذشت او بر

قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ
دیهی و دیوار آن درافتاده بود بر سقفهای آن گفت کدام زنده کند مردگان این دیه را خدای

بَعْدَ مَوْتِهَا ۖ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ
از پس مرگ شان بس بمیرانید او را خدای صد سال بس زنده کرد او را گفت جند اینجا بودی

قال لبث

قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ
گفت من اینجا بودم روزی یا برخی از روز گفت نه که اینجا بودی صد سال

فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ وَانظُرْ إِلَىٰ
بنگر بدین طعام تو و شراب تو که برگشته است و بنگر بدین

حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ ۖ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ
خر تو که جون گشته است و تا کنیم او را نشانی مردمانرا و بنگر باستخوانهای این خر که جگونه

نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ
که باز افرینیم بس بپوشانیم بران استخوانها گوشت جون بدیدار آمد عزیر را گفت عزیر می دانم که خدای

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ
بر همه جیزی توانا است و جون گفت ابرهیم ای بار خدای بامن نمای که جگونه

تُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِن ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ
زنده کنی مردگان را گفت خدای یقین نهای یا ابرهیم گفت بلی ولیکن میخواهم که آرام گیرد

قَلْبِي ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ
دل من گفت بگیر جهار از مرغان مختلف پاره پاره کن شان پیش خویش پس بنه

عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ
بر سر کوهی ازین مرغان پاره پس بخوان شان تا بیایند پیش تو شتابان

وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ مَّثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ
و بدان که خدای عزیز است و درست کار مثل آنکسهای که نفقه میکنند

أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي

خواستهاى خويش را اندر راه خداى هم چون مانند دانه است كه برويانند هفت خوشه

كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

هر خوشه صد دانه وخداى زيادت كند بيشتر مر كرا خواهد وخداى

وَاسِعٌ عَلِيمٌ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ

توانگر ودانا آنكسهاى كه نفقه ميكنند خواستهاى خويش را اندر راه خداى پس

لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

اندر نيارند از پس آنچ نفقه كرده باشند منتى بر خداى ونه آزارى ايشان را ثواب ايشان بنزديك خداى ايشان

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ

وبيمى نبود برايشان ونه ايشان اندوهگن شوند گفتارى خوب واندر گذاشتن از برادر مسلمانان

خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

بهتر بود اورا از صدقه كه از پس آن اندر آيد آزارى وخداى بى نيازست وبردبار

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى

اى كسهايى كه مومنانيد تباه مكنيد مزد صدقات خويش بمنت نهادن ونه آزار ورنج

كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

كه او چون كسى بود كه نفقه كند خواستها خويش بريا مردمان ونه گرويد بخداى وبروز

الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ

بازپسين مانند صدقه اوى همچون مانند سنگى كه بر آن گرد بود برسد بدان بارانى سخت

فتركه

فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا

كنداش سنگ را ست خاك قادر نباشند بر چيزى از براى آنچ نفقه كرده باشيد وخداى نه

يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ

راه نمايد گروه كافرانرا ومانند آنكسهاى كه نفقه مى كنند

أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ

خواستهاى شان ميجويند خشنودى خداى وبيقين كنند از دلهاى شان

كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ

چون مانند بوستانى بود بر بلندى كه برسد بدان بارانى سخت بيارد ميوه آن دوچندان

فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

اگر نرسد بدان بارانى سخت نمى بدو برسد وخداى بدانچ مى كنيد بيناست

أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ

خواهد يكى از شما كه باشدى اورا بوستانى از خرمابنان وانگور

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَ

مى رود از زير آن جويهاى اورا بود اندران از همه ميوها

أَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ

رسد اورا پيرى واورا بود فرزندى ضعيفى برسد بدان بوستان بادى كه اندر بود

نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

آتشى سوخته گردد بوستان همچنين پيدا كند خداى شمارا نشانها تا مگر شما انديشه كنيد

يا أيها الذين آمنوا أنفقوا من طيبات ما كسبتم ومما أخرجنا

ای گروهی که مؤمنان اید نفقه کنید از پاکیزه آنچه بدست آورده اید و از آنچه بیرون آوردیم

لكم من الأرض ولا تيمموا الخبيث منه تنفقون ولستم بآخذيه

از شما از زمین و آهنگ مکنید چون پلید از آنکه نفقه می کنید و نیستی شما بستانندگان اورا

إلا أن تغمضوا فيه واعلموا أن الله غني حميد ۝ الشيطان

مگر آنکه چشم برهم نهید در آن و بدانید که خدای توانگر است و ستوده دیو

يعدكم الفقر ويأمركم بالفحشاء والله يعدكم مغفرة

وعده دهد شما را درویشی و فرماید شما را بزشتی و خدای وعده دهد شما را آمرزش

منه وفضلا والله واسع عليم ۝ يؤتي الحكمة من يشاء

از و و افزونی و بزرگی و خدای فراخ عطا داناست بدهد دانش از آنکه خواهد

ومن يؤت الحكمة فقد أوتي خيرا كثيرا وما يذكر

و هر که را دهند حکمت بحقیقت او را داده باشند نیکی بسیار و این اندیشه نکنید

إلا أولوا الألباب ۝ وما أنفقتم من نفقة أو نذرتم من

مگر خداوندان عقلها و آنچ هزینه کنی از هر نفقه یا نذر کنی از

نذر فإن الله يعلمه وما للظالمين من أنصار ۝ إن

هر نذری که خدای داند آنرا و نیست ستمکارانرا از هیچ یاری اگر

تبدوا الصدقات فنعما هي وإن تخفوها وتؤتوها الفقراء

پیدا کنید صدقات نیک چیزیست آن و اگر پنهان دارید آنرا و بدهید آنرا بدرویشان

فهو

فهو خير لكم ويكفر عنكم من سيئاتكم والله بما تعملون خبير ۝

آن بهتر بود شما را و بپوشانیم از شما گناهانتان و خدای بدانچ شما می کنید داناست

ليس عليك هداهم ولكن الله يهدي من يشاء وما تنفقوا

نیست بر تو ایمان ایشان ولیکن خدای راه نماید آنرا که خواهد و هرچه نفقه کنید

من خير فلأنفسكم وما تنفقون إلا ابتغاء وجه الله وما

از مال برای خود کنی و آنچ هزینه کنی مگر طلب رضای خدای را و هرچه

تنفقوا من خير يوف إليكم وأنتم لا تظلمون ۝ للفقراء

نفقه کنی از مال تمام بدهید بشما و شما نقصانی نکنید درویشان را

الذين أحصروا في سبيل الله لا يستطيعون ضربا

آنانک بازداردند ایشانرا اندر راه خدای نتوانند رفتن

في الأرض يحسبهم الجاهل أغنياء من التعفف تعرفهم

اندر زمین پندارد ایشانرا نادان توانگر از پرهیزیدن بشناسی ایشانرا

بسيماهم لا يسألون الناس إلحافا وما تنفقوا من خير فإن الله

بعلامتشان نخواهند از مردمان بستیهی و هرچه نفقه کنید از نیکی خدای

به عليم ۝ الذين ينفقون أموالهم بالليل والنهار سرا و

بدو داناست آنانک هزینه کنند خواستهاشان بشب و بروز پنهان و

علانية فلهم أجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم

آشکارا ایشانرا [illegible] نزدیک خدای ایشان [illegible] بر ایشان

يحزنون ٥ الذين ياكلون الربوا لا يقومون الا كما

يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس ذلك بانهم

قالوا انما البيع مثل الربوا واحل الله البيع وحرم الربوا

فمن جاءه موعظة من ربه فانتهى فله ما سلف وامره

الى الله ومن عاد فاولئك اصحاب النار هم فيها خالدون ٥

يمحق الله الربوا ويربي الصدقات والله لا يحب كل

كفار اثيم ٥ ان الذين امنوا وعملوا الصالحات واقاموا

الصلوة واتوا الزكوة لهم اجرهم عند ربهم ولا

خوف عليهم ولا هم يحزنون يا ايها الذين امنوا اتقوا الله

وذر

وذروا ما بقى من الربوا ان كنتم مومنين ٥ فان لم

تفعلوا فاذنوا بحرب من الله ورسوله وان تبتم فلكم رءوس

اموالكم لا تظلمون ولا تظلمون ٥ وان كان ذو عسرة

فنظرة الى ميسرة وان تصدقوا خير لكم ان كنتم تعلمون ٥

واتقوا يوما ترجعون فيه الى الله ثم توفى كل نفس ما

كسبت وهم لا يظلمون ٥ يا ايها الذين امنوا اذا تداينتم

بدين الى اجل مسمى فاكتبوه وليكتب بينكم كاتب بالعدل

ولا يأب كاتب ان يكتب كما علمه الله فليكتب وليملل

الذي عليه الحق وليتق الله ربه ولا يبخس منه شيئا فان كان

الذي عليه الحق سفيها او ضعيفا او لا يستطيع ان يمل

هو فليملل وليه بالعدل واستشهدوا شهيدين من رجالكم

آن املا کند ولی مال را براستی وگواه کنید دو گواه از مردان شما

فان لم يكونا رجلين فرجل وامراتان ممن ترضون

اگر نبود دو مرد از مسلمانان مردی و دو زن از مسلمانان از آنکه بپسندید شما را

من الشهداء ان تضل احديهما فتذكر احديهما الاخرى

از گواهان آن زن دیگر

ولا يأب الشهداء اذا ما دعوا ولا تسئموا ان تكتبوه صغيرا

گواهان چون بخوانیدشان و ملال مگیرید از آنکه بنویسی کوچک

او كبيرا الى اجله ذلكم اقسط عند الله واقوم للشهادة

یا بزرگ تا بوقتش آن شما را بداد تر باشد بنزدیک خدای و راست تر در گواهی

وادنى الا ترتابوا الا ان تكون تجارة حاضرة تديرونها

بازرگانی حالی که میگردانی

بينكم فليس عليكم جناح الا تكتبوها واشهدوا اذا تبايعتم

میان شما نباشد بر شما گناه اگر ننویسی آنرا و گواه بگیری وچون بیع کنی

ولا يضار كاتب ولا شهيد وان تفعلوا فانه فسوق بكم

ونباید که زیان کنند دبیر وگواه را اگر کنی آن بشما

واتقوا

واتقوا الله ويعلمكم الله والله بكل شيء عليم ۝ وان كنتم

و بترسید از خدای و می آموزد شما را خدای و خدای بهمه چیزی داناست و اگر باشید

على سفر ولم تجدوا كاتبا فرهان مقبوضة فان امن

بر سفر و نیابید دبیری گروهی گرفته اگر ایمن باشید

بعضكم بعضا فليؤد الذي اؤتمن امانته وليتق الله ربه

بعضی از شما بر بعضی باز دهد آنکه ایمن داشته باشد امانت او را و بترسد از خدای خود

ولا تكتموا الشهادة ومن يكتمها فانه اثم قلبه والله بما تعملون

و پنهان مکنی گواهی و هر که پنهان کند آن را گناهکار بود دلش و خدای بآنچه شما کنید

عليم ۝ لله ما في السموات وما في الارض وان تبدوا

داناست خدای راست آنچه اندر آسمانهاست و آنچه اندر زمین است و اگر آشکار کنید

ما في انفسكم او تخفوه يحاسبكم به الله فيغفر لمن يشاء

آنچه اندر تنهای شماست یا پنهان کنید شمار کند شما را بدان خدای بیامرزد آنرا که خواهد

ويعذب من يشاء والله على كل شيء قدير ۝ امن الرسول

و عذاب کند آنرا که خواهد و خدای بر همه چیزی تواناست باور کرد پیغمبر

بما انزل اليه من ربه والمؤمنون كل امن بالله وملائكته

بآنچه فرستاده اند بسوی وی از خداوند وی و مومنان نیز همه باور کردند بخدای و فرشتگان وی

وكتبه ورسله لا نفرق بين احد من رسله وقالوا سمعنا

و بکتابهای وی و پیغمبران وی جدا نکنیم میان یکی از پیغمبران وی و گفتند شنیدیم

وأطعنا غفرانك ربنا وإليك المصير لا يكلف الله

و فرمان برداری کردیم خدایا آمرزش خواهیم از تو بار خدایا و باز گشتن ما نکند خدای که اندر نخواهد

نفسا إلا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت

از کسی مگر طاقت وی آن تن را بود آنچ کرد از نیکی و بر وی بود آنچ کردند از بدی

ربنا لا تؤاخذنا إن نسينا أو أخطأنا ربنا ولا تحمل علينا

بار خدایا مگیر ما را اگر فراموش کردیم طاعت ترا اگر خطا افتد ما را در امر تو بار خدایا بر ما

إصرا كما حملته على الذين من قبلنا ربنا ولا

گرانی چنانک نهادی بر آنکسهایی که از پیش ما بودند بار خدایا منه

تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف عنا واغفر لنا

بر ما آنچ نیست طاقت ما را بدان و عفو کن ما را و بیامرز ما را

وارحمنا أنت مولانا فانصرنا على القوم الكافرين

و رحمت کن بر ما تو خداوند ما تو یاری کن ما را بر گروه کافران

سورة آل عمران

مدنی است و عدد آیات او دویست است و کلماتش سه هزار و چهارصد و هشتاد کلمه است و چهارده هزار و پانصد و پنج حرف است روایت از عبدالله عباس که رسول علیه السلام گفت هر که او سورة آل عمران بخواند خدای تعالی ... و رسول علیه السلام گفت هر که این سورة آل عمران بخواند ...

سورة

سورة آل عمران بخواند او را از تو اگر ... راوی خبر گوید از رسول علیه السلام که او گفت البقره و آل عمران بیاموزید که آن دو ستاره ... و فردای قیامت بیاید بر صورة دو فرشته شفاعت کنند خواننده را که این ایشانها خواند تا بهشت ... که هر که او سورة البقره و آل عمران بخواند در شب آدینه فردای قیامت او را دو پر بدهند تا بر صراط بپرد والله اعلم بالصواب

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده در دنیا و آمرزنده در آخرت

الم الله لا إله إلا هو الحي القيوم نزل عليك الكتاب

سوگند میخورد با کند خدای که نیست خدایی مگر او زنده است ... فرستاد بر تو قرآن

بالحق مصدقا لما بين يديه وأنزل التوراة والإنجيل

براستی موافق بودن آنچه پیش ازو بود از کتابها و بفرستاد توریت بموسی و انجیل بعیسی

من قبل هدى للناس وأنزل الفرقان إن الذين

از پیش محمد ... راه نمونی بود مردمان را ... و بفرستاد قرآن ... که آن کسهایی که

كفروا بآيات الله لهم عذاب شديد والله عزيز ذو

کافر شدند بمحمد و قرآن خدای ایشان را بود عذاب سخت و خدای ... کینه کش است از کافران خداوند

انتقام إن الله لا يخفى عليه شيء في الأرض ولا في السماء

کینه کشیدن ... خدا است که پوشیده نیست بر او چیزی اندر زمین و نه اندر آسمان

هو الذي يصوركم في الأرحام كيف يشاء لا إله إلا

او آنست که بنگارد شما را اندر شکم مادران چنانک خواهد نیست خدایی مگر

هو العزيز الحكيم هو الذي أنزل عليك الكتاب منه

او کینه کش است ... او آنست که بفرستاد بر تو یا محمد ... از آن قرآن

آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ
آیتهاست درستیان حلال و حرام از اینها اصل قرآنست و دیگر نشانی متشابه است

فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ
اما آنکسهائی که اندر دل ایشان میل بود متابعت کنند آنچه متشابهست از آن قرآن

ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَ
طلب کردن فتنه را و طلب کردن تاویل آن و نداند تاویل آن مگر خدای و

الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا
آنک تمام اند اندر دانش همی گویند بگرویدیم بقرآن هم محکم و هم متشابه از نزدیک خداوند ما

وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ
و پند نگیرد مگر خداوندان خرد بار خدایا بمگردان دلهای ما از پس آنک

هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝
ره نمودی ما را و بخش ما را از نزدیک تو رحمتی که تو تو بخشش کننده

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا
بار خدایا توی گرد کننده مردمان را اندر روزی که نیست شک اندران که خدای

يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ
خلاف کند وعده را آن کسهای که کافر شدند سود نداشت ایشان را

أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ
خواستهای ایشان و نه بسیاری فرزندان ایشان از عذاب خدای چیزی و ایشانند که ایشان

وقود

وَقُودُ النَّارِ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
آتش باشید با توان کنند قوم تو که قوم فرعون با موسی وان کسهای که از پیش ایشان بودند

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
بدروغ داشتند آیتها و پیغمبران بگرفت ایشان خدای بگناههای ایشان و خدای سخت عقوبت است

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ
بگو محمد ایشان را که کافر شدند زود بود که غلبه کنند بر شما و گرد آرند شما را روز قیامت بدوزخ

وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ
و بد بستر کا میست بود شما را با چل که علامتی بر صورت پیغمبر اندران دو گروه که یکدیگر را دیدند گروهی حرب کردند

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ ۝ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ
اندر راه خدای و گروهی دیگر کافران بودند می دیدند خویشتن را دو بار چندان یاران محمد بچشم

الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً
دیدار و خدای قوی کند بنصرت خویشتن هر که را خواهد اندر نصرت محمد عبرتی بود

لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
مر خداوندان بینای را آراسته کرده اند دوستی آرزوها از زنان

وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
و پسران و خواسته گرد کرده وان پوست گاو بود پر از زر و از سیم

وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ
و اسپان داغ دار و اشتر و گوسفند و کشت زار این چیز خاصه منفعت مردمان اندرین

الدنيا والله عنده حسن المآب ۝ قل أؤنبئكم بخير من ذلكم

جهان و خدای بنزدیک اوست خوب بازگشتن بگو یا محمد علیه السلام خبر کنم شما را بنیکی که آن بهترست ازین زینت این جهان

للذين اتقوا عند ربهم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين

ان کسهای که بپرهیزند ازکفر بنزدیک خداوندشان بوستانها بود که همی رود بزیر درختان آن جویها جاوید باشند

فيها وأزواج مطهرة ورضوان من الله والله بصير

اندر آنجا باشند و ایشانرا بود زنانی پاکیزه از همه چیزها و خشنودی از خدای و خدای بیناست

بالعباد ۝ الذين يقولون ربنا إننا آمنا فاغفر لنا ذنوبنا

به بندگان و ایشان آنانند که همی گویند بار خدایا ما بگرویدیم پس بیامرز مارا ازگناهان ما

وقنا عذاب النار ۝ الصابرين والصادقين والقانتين و

و برهان مارا از عذاب آتش ایشان صابرانند اندر محنتها و راست گویانند اندر ایمان و مطیعانند خدای را و

المنفقين والمستغفرين بالأسحار ۝ شهد الله أنه لا إله إلا

نفقه کنندگان در رضای خدای و زنهار خواهندگان اندر سحرگاهان گواهی دارد خدای که هیچ خدای نیست مگر

هو والملائكة وأولوا العلم قائما بالقسط لا إله إلا هو

او و فریشتگان نیز گواهی دادند و پیغمبران نیز گواهی می دادند ایستاده مومنان بداد خدای نیست مگر او

العزيز الحكيم ۝ إن الدين عند الله الإسلام

کینه کش است درست کار براستی که دین بنزدیک خدای مسلمانی است

وما اختلف الذين أوتوا الكتاب إلا من بعد ما جاءهم

و اختلاف نیاوردند آن کسهایی که داده بودشان علم کتاب مگر از پس آن که آمد بدیشان

العلم

العلم بغيا بينهم ومن يكفر بآيات الله فإن الله سريع

علم آن حسد کردن بود از ایشان و هرکه کافر شود بمحمد و قرآن که خدای سبک

الحساب ۝ فإن حاجوك فقل أسلمت وجهي لله و

عقوبت کننده اوراست اگر خصومت کنند با تو بگو یا محمد علیه السلام خالص کردم دین خویش خدای را و

من اتبعن وقل للذين أوتوا الكتاب والأميين أأسلمتم

هر که متابعت کند مرا و بگو آن کسهایی را که داده شان علم توریت و انجیل و عرب را که مسلمان شدید

فإن أسلموا فقد اهتدوا وإن تولوا فإنما عليك البلاغ

اگر اسلام آورید راه یافتید و اگر برگردند از اسلام آوردن بر تو است پیغام دادن

والله بصير بالعباد ۝ إن الذين يكفرون بآيات الله

و خدای بیناست به بندگان خویش آن کسهایی که کافر شدند بنشانهای خدای

ويقتلون النبيين بغير حق ويقتلون الذين يأمرون

و همی کشتند پیغمبران را بنا حق و همی کشتند آن کسهایی را که همی فرمایند

بالقسط من الناس فبشرهم بعذاب أليم ۝ أولئك الذين

براستی کردن از مردمان مژده کن ایشان را بعذاب دردناک ایشانند آنکه

حبطت أعمالهم في الدنيا والآخرة وما لهم من ناصرين ۝

باطل شدند ثواب کردارشان اندرین جهان و آن جهان و نه بود ایشانرا یاری دهی

ألم تر إلى الذين أوتوا نصيبا من الكتاب يدعون

نه بینی نگری یا محمد بفعل آن کسهای که دادندشان برخی از علم توریت همی خوانند

إلى كتاب الله ليحكم بينهم ثم يتولى فريق منهم وهم معرضون

بکتاب خدای تا حکم کند پیغمبر میان ایشان پس برگردد گروهی از ایشان و ایشان برگردیده کانند

ذلك بأنهم قالوا لن تمسنا النار إلا أياما معدودات و

آن برگردیدن ایشان بدان بود که ایشان گفتند نرسد مارا آتش مگر روزی چند شمرده و

غرهم في دينهم ما كانوا يفترون فكيف إذا جمعناهم

فریفته کرد ایشانرا اندر دین ایشان آنچ ایشان همی گویند از دروغ چون کنند ایشان با محمد صلعم چون گرد آوریم ایشان

ليوم لا ريب فيه ووفيت كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون

اندر روز که شک نیست اندران و تمام بدهند هر تنی آنچ کرده باشید و بریشان ستم نکنند

قل اللهم مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع

بگو بارخدایا ای پادشاه پادشاهی بدهی پادشاهی هر کرا خواهی و بستانی

الملك ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير

پادشاهی از هر کرا خواهی و عزیز کنی هر کرا خواهی و خوار کنی هر کرا خواهی بفرمان تو است نیکی

إنك على كل شيء قدير تولج الليل في النهار و

که تو بر همه چیز توانا در آری شب را اندر روز و

تولج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت و

در آری روز را اندر شب و بیرون آوری زنده را از مرده و

تخرج الميت من الحي وترزق من تشاء بغير حساب

بیرون آوری مرده را از زنده و روزی دهی هر کرا خواهی بی شمار

لا يتخذ المؤمنون الكافرين أولياء من دون المؤمنين

نگیرند گرویدگان کافران را دوستان از بیرون مومنان

ومن يفعل ذلك فليس من الله في شيء إلا

و هر که کند این دوستی نیست او را از کرامت خدای در چیزی مگر

أن تتقوا منهم تقاة ويحذركم الله نفسه وإلى الله

که تقیه کنید از ایشان ترسیدنی و میبترساند شما را خدای از عقوبت خویش و با خدا است

المصير قل إن تخفوا ما في صدوركم أو تبدوه

بازگشت بگو اگر پنهان کنی آنچ در دلهای شما است یا آشکارا کنید او را

يعلمه الله ويعلم ما في السماوات وما في الأرض والله

داند آن خدای و همی داند آنچ اندر آسمانها است و آنچ اندر زمین است و خدای

على كل شيء قدير يوم تجد كل نفس ما عملت

بر همه چیزی توانا است آن روز که یابد هر تنی آنچ کرده باشد

من خير محضرا وما عملت من سوء تود لو أن بينها

از نیکی بحاضر کرده و آنچ کرده باشد از بدی خواهد که اگر میان آن

وبينه أمدا بعيدا ويحذركم الله نفسه والله رؤوف

و میان او غایتی باشد دور و برحذر میدهد شما را خدای از خود و خدای مهربانست

بالعباد قل إن كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله

به بندگان خود بگو اگر شما دوست می دارید خدا را پی روی میکنید تا دوست دارد شما را خدای

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ

و بيامرزد شما را گناه تان و خداى امرزنده است و بخشاينده بگو كه فرمان بريد خدا را و

الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۝ إِنَّ

پيغمبر را اگر بر گردد خداى دوست ندارد كافرانرا حقا كه

اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى

خداى بر گزيد ادم را و نوح را و فرزندان ابرهيم را و فرزندان عمران را بر

الْعَالَمِينَ ۝ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

جهانيان فرزندانى بعضى ازيشان از بعضى و خداى شنوا است و دانا است

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي

چون گفت زن عمران خداى من من پذيرفتم براى تو انچ اندر

بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

شكم منست ازاد كرده بپذير از من كه توى تو شنوا و دانا

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللَّهُ

چون بار نهاد باو گفت بار خدايا من بار نهاده ام باو ماده و خداى

أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا

داناتر بانچ بار نهاد و نيست نر چون ماده و من نام نهادم اورا

مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝

مريم و من پناه او با تو مى دهم و فرزندش از ديو رانده

فتقبّلها

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا

بپذيرفت اورا خدايش بپذيرفتنى نيكو و برويانيد اورا روياينيدنى نيكو و باز گذاشت اورا با زكريا

كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا

هر گاه كه در شدى براو زكريا در محراب و يافتى به نزديك او

رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

روزى گفت اى مريم از كجاست اين روزى گفت مريم اين مرا از نزديك خداست

إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا

كه خداى روزى دهد انرا كه خواهد بى شمار اندران روز بخواند زكريا

رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ

خداى خويشتن را گفت بار خدايا بده مرا از نزديك تو فرزندانى پاك پاكيزه كه توى شنواى

الدُّعَاءِ ۝ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ

دعا اواز دادند اورا فرشتگان وى ايستاده بود نماز مى كرد اندر محراب

أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا

كه خداى مژده گان كند ترا بفرزندى نام وى يحيى بگرويده بسخن از خداى افريده شد و مهترى

وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ قَالَ رَبِّ أَنَّى

و بسته بود از شهوتها و پيغمبرى بود از نيكان گفت زكريا اى خداى از كجا تواند

يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي

بود مرا پسرى و مرا رسيد است پيرى و زن من

عاقر قال كذلك الله يفعل ما يشاء قال رب اجعل لي

بازاینده است گفت همچنین است وخدای کند آنچه خواهد گفت ای خدای کن مرا

آية قال آيتك ألا تكلم الناس ثلاثة أيام إلا رمزا واذكر

نشانی گفت نشانی تو آنست که سخن نتوانی گفتن با مردمان سه روز مگر از جنبانیدن و یاد کن

ربك كثيرا وسبح بالعشي والإبكار وإذ قالت الملائكة

خدای خویش را بسیار و نماز کن بشبانگاه و بامداد وچون گفتند فرشتگان

يا مريم إن الله اصطفاك وطهرك واصطفاك على

ای مریم که خدای برگزیده است ترا و پاک کرده ترا و برگزیده است ترا بر

نساء العالمين يا مريم اقنتي لربك واسجدي واركعي

زنان جهانیان ای مریم طاعت دار خدای خویش را و سجده کن

مع الراكعين ذلك من أنباء الغيب نوحيه إليك

رکوع کن با رکوع کنان این که یاد کردیم از اخبارهای غیب است وحی کردیم سوی تو

وما كنت لديهم إذ يلقون أقلامهم أيهم يكفل مريم

و نبودی تو یا محمد نزدیک ایشان که همی افکندند قلم های ایشان که کدام از ایشان به پذیرد مریم را

وما كنت لديهم إذ يختصمون إذ قالت الملائكة يا مريم

و نبودی نزدیک ایشان اگر خصومت می کردند جون گفتند فرشتگان ای مریم

إن الله يبشرك بكلمة منه اسمه المسيح عيسى ابن مريم

خدای مژده گانی میدهد ترا بفرزندی که او آفریده بود نام او مسیح یعنی عیسی پسر مریم

وجيها

وجيها في الدنيا والآخرة ومن المقربين ويكلم الناس

روشناس اندرین جهان وآن جهان واز نزدیکان و سخن گوید با مردمان

في المهد وكهلا ومن الصالحين قالت رب أنى يكون

اندر گهواره و از پس سی سالگی وی واز پیغمبران بود گفت مریم ای خدای چگونه تواند بودن

لي ولد ولم يمسسني بشر قال كذلك الله يخلق ما

مرا فرزندی و نبسوده است مرا آدمی گفت جبرئیل چنین است و خدای بیافریند آنرا

يشاء إذا قضى أمرا فإنما يقول له كن فيكون

که خواهد چون خواهد گزاردن کاری کاری راست که گوید وی را باش تا باشد

ويعلمه الكتاب والحكمة والتوراة والإنجيل ورسولا

واندر خواهد آموختن او را کتابهای پیغمبران و بیان حلال و حرام و توریة موسی وانجیل عیسی و پیغمبری

إلى بني إسرائيل أني قد جئتكم بآية من ربكم

بفرزندان یعقوب نبی علیه السلام چون بیامد ایشان را گفت من آوردم شما را نشانی از خداوند شما

أني أخلق لكم من الطين كهيئة الطير فأنفخ فيه فيكون

من بکارم شما را از گل برگونه مرغی بدمم اندروی تا گردد

طيرا بإذن الله وأبرئ الأكمه والأبرص وأحيي الموتى

پرنده بدستوری خدای و راست کنم نابینا را و پیس را و زنده کنم مردگان را

بإذن الله وأنبئكم بما تأكلون وما تدخرون في بيوتكم

بفرمان خدای و خبر کنم شما را بدانچه بخورید و آنچه بازدارید اندر خانهای شما

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَمُصَدِّقًا لِمَا

بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ

عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي

إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ

وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا

الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ

وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ

وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ

اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ

مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

الظَّالِمِينَ ۝ ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ

الْحَكِيمِ ۝ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ

مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝

فلا تكن من الممترين ۝ فمن حاجك فيه من بعد ما جاءك

مباش یا محمد مرتی از کمان برندگان هر که خصومت کند با تو اندر عیسی از پس آن که آمد بتو

من العلم فقل تعالوا ندع أبناءنا وأبناءكم ونساءنا ونساءكم

از دانش آن که چون آمد بگو یا محمد معلا که بیایید تا بخوانیم فرزندان ما و فرزندان شما و زنان ما و زنان شما

وأنفسنا وأنفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنت الله على الكاذبين ۝

و ما خود بیاییم و شما خود بیایید پس خوانش کنیم بخدای و کوییم لعنت خدای بر دروغ گویان باد

إن هذا لهو القصص الحق وما من إله إلا الله وإن الله لهو

این که تر الگفتیم اوی خبرست راست و نیست خدای مگر یک خدای و خدای که او

العزيز الحكيم ۝ فإن تولوا فإن الله عليم بالمفسدين ۝ قل

کینه کش است … اگر ایشان برگردند خدای خود داناست بکار این ترسایان بگو یا محمد معلا

يا أهل الكتاب تعالوا إلى كلمة سواء بيننا وبينكم ألا نعبد

ای شما جهودان و ترسایان بیایید با سخنی که آن سخن یکسان کند میان ما و میان شما تا بپرستیم

إلا الله ولا نشرك به شيئا ولا يتخذ بعضنا بعضا أربابا

مگر خدای و انباز نکیریم بدو چیزی را و نگیرد برخی از ما برخی را بخدایی

من دون الله فإن تولوا فقولوا اشهدوا بأنا مسلمون ۝

از … خدای اگر برگردند بگویید … گواه باشید …

يا أهل الكتاب لم تحاجون في إبراهيم وما أنزلت التوراة

ای شما جهودان و ترسایان …

وما أنزلت التوراة والا

والإنجيل إلا من بعده أفلا تعقلون ۝ ها أنتم هؤلاء حاججتم

و نه انجیل مگر از پس ابراهیم نمی دانید شما … خصومت کنید اندران چیزی

فيما لكم به علم فلم تحاجون فيما ليس لكم به علم والله

که شمارا بدان علم نیست چرا خصومت کنید اندران که نیست شمارا بدان دانش و خدای

يعلم وأنتم لا تعلمون ۝ ما كان إبراهيم يهوديا ولا نصرانيا

داند و شما ندانید نبود ابراهیم بر دین جهودان و نه بر دین ترسایان

ولكن كان حنيفا مسلما وما كان من المشركين ۝

ولیکن بود ابراهیم حاجی مسلمان و نبود ابراهیم از مشرکان

إن أولى الناس بإبراهيم للذين اتبعوه وهذا النبي

سزاوارتر کسی از مردمان بدین ابراهیم آنکسها بودند که او را متابعت کردند و این پیغمبر یعنی محمد

والذين آمنوا والله ولي المؤمنين ۝ ودت طائفة

و آنکسانی که ایمان آوردند و خدای نگاهدار مومنان … خواست گروهی

من أهل الكتاب لو يضلونكم وما يضلون إلا أنفسهم

جهودان و ترسایان که گمراه کنند شمارا و گمراه نمی کنند مگر خویشتن را

وما يشعرون ۝ يا أهل الكتاب لم تكفرون

ندانند ای جهودان و ترسایان چرا کافر شوید

بآيات الله وأنتم تشهدون ۝ يا أهل الكتاب لم تلبسون

بنشانهای خدای و قرآن و شما می دانید که حق است ای … چرا می پوشید

الحق بالباطل وتكتمون الحق وانتم تعلمون ۝ وقالت طائفة

من اهل الكتاب امنوا بالذي انزل على الذين امنوا

وجه النهار واكفروا اخره لعلهم يرجعون ۝ ولا تؤمنوا

الا لمن تبع دينكم قل ان الهدى هدى الله

ان يؤتى احد مثل ما اوتيتم او يحاجوكم عند ربكم

قل ان الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم ۝

يختص برحمته من يشاء والله ذو الفضل العظيم ۝ ومن

اهل الكتاب من ان تامنه بقنطار يؤده اليك

ومنهم من ان تامنه بدينار لا يؤده اليك الا ما دمت

الا ما دمت

عليه قائما ذلك بانهم قالوا ليس علينا في الاميين سبيل

ويقولون على الله الكذب وهم يعلمون ۝ بلى من اوفى

بعهده واتقى فان الله يحب المتقين ۝ ان الذين يشترون

بعهد الله وايمانهم ثمنا قليلا اولئك لا خلاق لهم في

الاخرة ولا يكلمهم الله ولا ينظر اليهم يوم القيامة

ولا يزكيهم ولهم عذاب اليم ۝ وان منهم لفريقا

يلوون السنتهم بالكتاب لتحسبوه من الكتاب وما هو من

الكتاب ويقولون هو من عند الله وما هو من

عند الله ويقولون على الله الكذب وهم يعلمون ۝

ما كان لبشر ان يؤتيه الله الكتاب والحكم والنبوة ثم

روا نبود که پیغمبر را آدمی نیستی که اورا داده بود خدای قرآن وبیان و پیغمبری پس

يقول للناس كونوا عبادا لي من دون الله ولكن

آنگه او گوید مردمان را تا باشید شما بندگان مرا از بیرون خدای ولیکن ایشان را

كونوا ربانيين بما كنتم تعلمون الكتاب وبما كنتم تدرسون

[illegible]

ولا يامركم ان تتخذوا الملائكة والنبيين اربابا ايامركم

و نفرماید شما را که گیرید فرشتگان را و پیغمبران را بخدایی بفرماید شما را

بالكفر بعد اذ انتم مسلمون واذ اخذ الله ميثاق النبيين

بکافری پس از آن که شما باشید مسلمانان و چون گرفت خدای عهد بر پیغمبران

لما اتيتكم من كتاب وحكمة ثم جاءكم رسول مصدق

[illegible]

لما معكم لتؤمنن به ولتنصرنه قال ااقررتم واخذتم

[illegible]

على ذلكم اصري قالوا اقررنا قال فاشهدوا وانا

[illegible]

معكم من الشاهدين فمن تولى بعد ذلك فاولئك

[illegible]

هم الفاسقون افغير دين الله يبغون وله اسلم من في

ایشان عهد شکنان اند بجز دین خدای بجویند اورا گردن نهاده است هر که اندر

السموات والارض طوعا وكرها واليه يرجعون

آسمانهاست و هر که اندر زمین است برغبت و ستم و باز او برگشتن تان

قل امنا بالله وما انزل على ابرهيم واسمعيل واسحق و

بگو بگرویدیم بخدای و آنچ فرستاد بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و

يعقوب والاسباط وما اوتي موسى وعيسى و

یعقوب و فرزندان یعقوب و بدانچ بداد موسی را و عیسی را و

النبيون من ربهم لا نفرق بين احد منهم ونحن له مسلمون

[illegible]

ومن يبتغ غير الاسلام دينا فلن يقبل منه وهو في الاخرة

[illegible]

من الخاسرين كيف يهدي الله قوما كفروا بعد ايمانهم

[illegible]

وشهدوا ان الرسول حق وجاءهم البينات والله لا

[illegible]

يهدي القوم الظالمين اولئك جزاؤهم ان

[illegible]

عليهم لعنة الله والملئكة والناس اجمعين ۝ خالدين

فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون ۝ الا الذين

تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان الله غفور رحيم ۝

ان الذين كفروا بعد ايمانهم ثم ازدادوا كفرا لن تقبل

توبتهم واولئك هم الضالون ۝ ان الذين كفروا وماتوا

وهم كفار فلن يقبل من احدهم ملء الارض

ذهبا ولو افتدى به اولئك لهم عذاب اليم وما لهم

من ناصرين ۝ لن تنالوا البر حتى تنفقوا مما تحبون ۝ وما

تنفقوا من شيء فان الله به عليم ۝ كل الطعام كان

عليم

حلا لبني اسرائيل الا ما حرم اسرائيل على نفسه من قبل

ان تنزل التورية قل فاتوا بالتورية فاتلوها ان كنتم صادقين ۝

فمن افترى على الله الكذب من بعد ذلك فاولئك هم

الظالمون ۝ قل صدق الله فاتبعوا ملة ابرهيم حنيفا وما

كان من المشركين ۝ ان اول بيت وضع للناس

للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين ۝ فيه ايات

بينات مقام ابرهيم ومن دخله كان امنا ولله على الناس

حج البيت من استطاع اليه سبيلا ومن كفر فان الله غني

عن العالمين ۝ قل يا اهل الكتاب لم تكفرون بايات الله والله

شهيد على ما تعملون قل يا أهل الكتاب لم تصدون

عن سبيل الله من آمن تبغونها عوجا وأنتم شهداء

وما الله بغافل عما تعملون يا أيها الذين آمنوا إن

تطيعوا فريقا من الذين أوتوا الكتاب يردوكم بعد

إيمانكم كافرين وكيف تكفرون وأنتم تتلى عليكم

آيات الله وفيكم رسوله ومن يعتصم بالله فقد هدي

إلى صراط مستقيم يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله حق

تقاته ولا تموتن إلا وأنتم مسلمون واعتصموا بحبل الله

جميعا ولا تفرقوا واذكروا نعمت الله عليكم إذ كنتم أعداء

فألف

فألف بين قلوبكم فأصبحتم بنعمته إخوانا وكنتم على شفا

حفرة من النار فأنقذكم منها كذلك يبين الله لكم آياته

لعلكم تهتدون ولتكن منكم أمة يدعون إلى الخير

ويأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر وأولئك هم

المفلحون ولا تكونوا كالذين تفرقوا واختلفوا

من بعد ما جاءهم البينات وأولئك لهم عذاب عظيم

يوم تبيض وجوه وتسود وجوه فأما الذين اسودت

وجوههم أكفرتم بعد إيمانكم فذوقوا العذاب بما كنتم

تكفرون وأما الذين ابيضت وجوههم ففي رحمة الله

ابيضت

هم فيها خالدون ۝ تلك آيات الله نتلوها عليك بالحق

ایشان اندرانجا جاوید باشند — این کاران نشانهای خدای … بر تو براستی

وما الله يريد ظلما للعالمين ۝ ولله ما في السموات

خدای نمیخواهد … ستم بود بر جهانیان — وخدای راست انچ اندر آسمانهاست

وما في الأرض وإلى الله ترجع الأمور ۝ كنتم خير

وانچ اندر زمین است — وبا خدای گردد سرانجام کارها — شما بهترین

أمة أخرجت للناس تأمرون بالمعروف وتنهون

گروهی بودید که بیرون آوردند مردمان را — میفرمایید به نیکی کردن ونهی میکنید

عن المنكر وتؤمنون بالله ولو آمن أهل الكتاب لكان

از بدی کردن — ومی گروید بخدای — واگر بگرویدندی جهودان وترسایان بودی

خيرا لهم منهم المؤمنون وأكثرهم الفاسقون ۝

بهتر ایشانرا از ایشان … ونشان … بیشترین ایشان عهد شکنان اند

لن يضروكم إلا أذى وإن يقاتلوكم يولوكم

گزندی نتوانند کردن شمارا جهودان مگر آزردنی بزبانی واگر با شما حرب کنند برگردند از شما

الأدبار ثم لا ينصرون ۝ ضربت عليهم الذلة أينما

ثقفوا إلا بحبل من الله وحبل من الناس وباءو بغضب

من الله وضربت عليهم المسكنة ذلك بأنهم كانوا

از خدای وبرده آمد برایشان درویشی آن خواری برایشان بدان که ایشان

يكفرون بآيات الله ويقتلون الأنبياء بغير حق ذلك

کافر میشدند بحجتهای خدای وبکشتند پیغمبران را بنا حق این همه بدان

بما عصوا وكانوا يعتدون ۝ ليسوا سواء من أهل

که ایشان نافرمان شدند وایشان از حد بگذشتند — نیستند یکسان از اهل

الكتاب أمة قائمة يتلون آيات الله آناء الليل وهم يسجدون ۝

کتاب گروهی … میخوانند نشانهای کتاب خدای ساعتهای شب وایشان نماز میکنند

يؤمنون بالله واليوم الآخر ويأمرون بالمعروف وينهون

میگروند بخدای وبروز باز پسین ومیفرمایند به نیکی کردن ونهی میکنند

عن المنكر ويسارعون في الخيرات وأولئك من

از زشتی کردن ومی شتابند در نیکیها وایشانند از

الصالحين ۝ وما يفعلوا من خير فلن يكفروه

نیکان … وانچ کنند از نیکی … ثواب آن را

والله عليم بالمتقين ۝ إن الذين كفروا لن تغني عنهم

وخدای داناست به پرهیزگاران — آن کسانی که کافر شدند …

أموالهم ولا أولادهم من الله شيئا وأولئك أصحاب النار

خواستهای ایشان ونه فرزندان ایشان از عذاب خدای … وایشانند … دوزخ

هم فيها خالدون ۝ مثل ما ينفقون في هذه الحيوة الدنيا كمثل ريح

فيها صر اصابت حرث قوم ظلموا انفسهم فاهلكته

وما ظلمهم الله ولكن انفسهم يظلمون ۝ يا ايها الذين

امنوا لا تتخذوا بطانة من دونكم لا يالونكم خبالا ودوا

ما عنتم قد بدت البغضاء من افواههم وما تخفي صدورهم

اكبر قد بينا لكم الايات ان كنتم تعقلون ۝ ها انتم اولاء

تحبونهم ولا يحبونكم وتؤمنون بالكتاب كله واذا لقوكم

قالوا امنا واذا خلوا عضوا عليكم الانامل من الغيظ

قل موتوا بغيظكم ان الله عليم بذات الصدور ۝

ان تمسسكم حسنة تسؤهم وان تصبكم سيئة يفرحوا بها وان

تصبروا وتتقوا لا يضركم كيدهم شيئا ان الله بما يعملون

محيط ۝ واذ غدوت من اهلك تبوئ المؤمنين مقاعد

للقتال والله سميع عليم ۝ اذ همت طائفتان منكم

ان تفشلا والله وليهما وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۝

ولقد نصركم الله ببدر وانتم اذلة فاتقوا الله لعلكم

تشكرون ۝ اذ تقول للمؤمنين الن يكفيكم ان

يمدكم ربكم بثلثة الف من الملائكة منزلين ۝ بلى

ان تصبروا وتتقوا ويأتوكم من فورهم هذا

يمددكم ربكم بخمسة آلاف من الملائكة مسومين

وما جعله الله إلا بشرى لكم ولتطمئن قلوبكم به

وما النصر إلا من عند الله العزيز الحكيم ليقطع

طرفا من الذين كفروا أو يكبتهم فينقلبوا خائبين

ليس لك من الأمر شيء أو يتوب عليهم أو يعذبهم

فإنهم ظالمون ولله ما في السماوات وما في الأرض

يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء والله غفور رحيم

يا أيها الذين آمنوا لا تأكلوا الربا أضعافا مضاعفة

واتقوا الله لعلكم تفلحون واتقوا النار التي أعدت

للكافرين وأطيعوا الله والرسول لعلكم ترحمون

وسارعوا إلى مغفرة من ربكم وجنة عرضها السماوات

والأرض أعدت للمتقين الذين ينفقون في السراء

والضراء والكاظمين الغيظ والعافين عن الناس والله

يحب المحسنين والذين إذا فعلوا فاحشة أو ظلموا

أنفسهم ذكروا الله فاستغفروا لذنوبهم ومن

يغفر الذنوب إلا الله ولم يصروا على ما فعلوا وهم

يعلمون أولئك جزاؤهم مغفرة من ربهم وجنات

تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها ونعم أجر العاملين

قد خلت من قبلكم سنن فسيروا في الارض فانظروا كيف

كان عاقبة المكذبين ۝ هذا بيان للناس وهدى

وموعظة للمتقين ۝ ولا تهنوا ولا تحزنوا وانتم الا

علون ان كنتم مؤمنين ۝ ان يمسسكم قرح فقد

مس القوم قرح مثله وتلك الايام نداولها بين

الناس وليعلم الله الذين امنوا ويتخذ منكم شهداء

والله لا يحب الظالمين ۝ وليمحص الله الذين امنوا و

يمحق الكافرين ۝ ام حسبتم ان تدخلوا الجنة ولما

يعلم الله الذين جاهدوا منكم ويعلم الصابرين ۝

ولقد كنتم تمنون الموت من قبل ان تلقوه فقد رايتموه

وانتم تنظرون ۝ وما محمد الا رسول قد خلت من قبله

الرسل افاين مات او قتل انقلبتم على اعقابكم

ومن ينقلب على عقبيه فلن يضر الله شيئا وسيجزي الله

الشاكرين ۝ وما كان لنفس ان تموت الا باذن الله

كتابا مؤجلا ومن يرد ثواب الدنيا نؤته منها ومن

يرد ثواب الاخرة نؤته منها وسنجزي الشاكرين ۝

وكاين من نبي قاتل معه ربيون كثير فما وهنوا

لما اصابهم في سبيل الله وما ضعفوا وما استكانوا

وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ۝ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا

وخدای دوست دارد صابران را و نبود گفتار مومنان مگر آن که گفتندی

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَ

بار خدایا بیامرز مارا گناهان مارا و گزافهای ما اندر کار ما و بدار پایهای مارا اندر حرب گردن و

انْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ فَآتَاهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ

یاری ده مارا بر گروه کافران بدادشان خدای ثواب

الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا

این جهان و نیکوی ثواب آن جهان و خدای دوست دارد نیکوکاران را ای

الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ

آنکسانی که ایمان آوردند اگر فرمان برید ایشان را که کافر شوید بازگرداند شمارا با دین اول

فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۝ بَلِ اللّٰهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ۝

برگردید زیان کار شده بل خدا است نگاه دار شما و اوست بهترین یاری کنندگان

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ

زود بود که اندر افگنیم در دلهای آنکسهای که کافر شدند بترسش بانچه انباز گرفتند با خدای

يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ۝

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا

فشلتم

فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا

بددل شدید و اختلاف کردید اندر کار ما و جنگ و نافرمان شدید از پس آن که باز نمود شمارا خدای آنچ

تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ

همی خواستید و از شما کس بود که بسیج این جهان خواست و از شما کس بود که همی خواست آن جهان را پس

صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللّٰهُ ذُو

بگردانید شمارا از آن کافران تا آزمون کرد شمارا و خدا اندر گذاشت از شما و خدا است خداوند

فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۝ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَى

منتها بر مومنان آنگاه که همی شدید بر کوه و ننگرستی بان هیچ

أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ

کسی از پیغامبر و رسول بسیج خواند شمارا از پس شما تا پاداش داد بجای شمارا اندوه بر اندوه

لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا

تا شما غم نخورید بر آنچ درگذشت از شما و بر آنچ رسید بشما و خدای آگاه است بدانچ

تَعْمَلُونَ ۝ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا

کنید پس فرو فرستاد خدای بر شما از پس آن اندوه ایمنی خوابی بگیران

يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللّٰهِ

غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ

قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهُ لِلّٰهِ يُخْفُونَ فِي اَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ

بگو یا محمد که دولت و نصرت همه خدای راست پنهان همیدارید اندر تنهای ایشان آن چیزی که پدید نتوانند کردن ترا

يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هٰهُنَا قُلْ لَوْ

همی گویند اگر بودی ما را از دین حق چیزی کشته نشدیمی ازان ما اینجا بگو یا محمد اگر

كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى

شما بودید اندر خانهای تان بیرون آمدندی آنکسهای که قضا کرده بودند بر ایشان کشتن بدان

مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا

جایگاه ایشان و بیازماید خدای آنچ اندر دلهای شماست و پدید آرد کند آنچ

فِي قُلُوبِكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ اِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا

اندر دلهای شماست و خدای داناست بدانچ اندر دلهای شماست آنکسانی که برگشتند بهزیمت

مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ

از شما روزی که بیکدیگر رسیدند این دو لشکر آنک برگردانید ایشان را دیو بعقوبت

بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

بیوی از آنچه کرده بودند و بحقیقت درگذاشت خدای از ایشان که خدای آمرزنده است و بردبار

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا

ای کسانی که بگرویدید مباشید چون آنکسهای که کافر شدند و گفتند

لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوا فِي الْاَرْضِ اَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا

برادران ایشان چون ... براه اسپید زمین ... ایشان

اذا ضربوا في الارض

عندنا

عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ

نزدیک ما بودندی نمردندی و کشته نشدندی تا کند خدای آنرا اندوهی اندر دلهای ایشان

وَاللّٰهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ

و خدای زنده کند و بمیراند و خدای بدانچ شما میکنید بیناست و اگر کشته شوید شما

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

اندر راه خدای یا بمیرید آمرزش شما را بود از خدای و خشنودی وی بهتر بود از آنچ شما گرد کنید

وَلَئِنْ مُتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُونَ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ

و اگر بمیرید یا کشته شوید سوی خدای حشر کنند شما را بدانچ رحمت بود از خدای

لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ

نرمی کردی تو با ایشان و اگر تو تند بودی بزبان سخت و درشت دل همه پراکنده شدندی از نزدیک تو

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْاَمْرِ فَاِذَا عَزَمْتَ

اندر گذار از ایشان و آمرزش خواه ایشان را و مشورت کن با ایشان اندر کار حرب چون دل برکاری نهی

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ اِنْ يَنْصُرْكُمُ اللّٰهُ

توکل کن برخدای که خدای دوست دارد متوکلان را اگر نصرت کند شما را

فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَاِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ

نتواند کردن شما را هیچ کس و اگر یاری نه دهد شما را کیست آنک تواند کردن این نصرت شما از پس خذلان وی

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ

و بر خدای ...

أن يغل ومن يغلل يأت بما غل يوم القيامة ثم توفى كل

نفس ما كسبت وهم لا يظلمون أفمن اتبع رضوان الله كمن

باء بسخط من الله ومأويه جهنم وبئس المصير هم درجات

عند الله والله بصير بما يعملون لقد من الله على المؤمنين

إذ بعث فيهم رسولا من أنفسهم يتلوا عليهم آياته ويزكيهم

ويعلمهم الكتاب والحكمة وإن كانوا من قبل

لفي ضلال مبين أولما أصابتكم مصيبة قد أصبتم مثليها

قلتم أنى هذا قل هو من عند أنفسكم إن الله على كل

شيء قدير وما أصابكم يوم التقى الجمعان فبإذن الله

وليعلم

وليعلم المؤمنين وليعلم الذين نافقوا وقيل لهم تعالوا

قاتلوا في سبيل الله أو ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا لاتبعناكم

هم للكفر يومئذ أقرب منهم للإيمان يقولون بأفواههم ما

ليس في قلوبهم والله أعلم بما يكتمون الذين قالوا لإخوانهم

وقعدوا لو أطاعونا ما قتلوا قل فادرءوا عن أنفسكم

الموت إن كنتم صادقين ولا تحسبن الذين قتلوا

في سبيل الله أمواتا بل أحياء عند ربهم يرزقون فرحين

بما آتيهم الله من فضله ويستبشرون بالذين لم يلحقوا

بهم من خلفهم ألا خوف عليهم ولا هم يحزنون يستبشرون

بنعمة من الله وفضل وأن الله لا يضيع أجر المؤمنين ۝
الذين استجابوا لله والرسول من بعد ما أصابهم القرح
للذين أحسنوا منهم واتقوا أجر عظيم ۝ الذين قال لهم
الناس إن الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم إيمانا
وقالوا حسبنا الله ونعم الوكيل ۝ فانقلبوا بنعمة من الله
وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا رضوان الله والله ذو
فضل عظيم ۝ إنما ذلكم الشيطان يخوف أولياءه
فلا تخافوهم وخافون إن كنتم مؤمنين ۝ ولا يحزنك
الذين يسارعون في الكفر إنهم لن يضروا الله شيئا

يريد الله ألا يجعل لهم حظا في الآخرة ولهم عذاب
عظيم ۝ إن الذين اشتروا الكفر بالإيمان لن يضروا الله
شيئا ولهم عذاب أليم ۝ ولا يحسبن الذين كفروا
أنما نملي لهم خير لأنفسهم إنما نملي لهم ليزدادوا
إثما ولهم عذاب مهين ۝ ما كان الله ليذر
المؤمنين على ما أنتم عليه حتى يميز الخبيث
من الطيب وما كان الله ليطلعكم على الغيب
ولكن الله يجتبي من رسله من يشاء فآمنوا
بالله ورسله وإن تؤمنوا وتتقوا فلكم أجر عظيم ۝

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا

إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ

بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَٰلِكَ

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝ الَّذِينَ

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا

بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي

بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ

وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا

تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ

عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۝ لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ

الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا

فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ

الذين اوتوا الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه فنبذوه

وراء ظهورهم واشتروا به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون ۝

لا تحسبن الذين يفرحون بما اتوا ويحبون ان يحمدوا بما لم

يفعلوا فلا تحسبنهم بمفازة من العذاب ولهم عذاب اليم ۝

ولله ملك السموات والارض والله على كل شيء قدير ۝

ان في خلق السموات والارض واختلاف الليل والنهار

لايات لاولي الالباب ۝ الذين يذكرون الله قياما و

قعودا وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق السموات

والارض ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ۝

ربنا انك من تدخل النار فقد اخزيته وما للظالمين

من انصار ۝ ربنا اننا سمعنا مناديا ينادي للايمان

ان امنوا بربكم فامنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا

سيئاتنا وتوفنا مع الابرار ۝ ربنا واتنا ما وعدتنا على

رسلك ولا تخزنا يوم القيامة انك لا تخلف الميعاد ۝ فا

ستجاب لهم ربهم اني لا اضيع عمل عامل منكم من

ذكر او انثى بعضكم من بعض فالذين هاجروا

واخرجوا من ديارهم واوذوا في سبيلي وقاتلوا و

قتلوا لاكفرن عنهم سيئاتهم ولادخلنهم جنات تجري

من تحتها الأنهار ثوابا من عند الله والله عنده

حسن الثواب لا يغرنك تقلب الذين كفروا في البلاد

متاع قليل ثم مأواهم جهنم وبئس المهاد لكن

الذين اتقوا ربهم لهم جنات تجري من تحتها الأنهار

خالدين فيها نزلا من عند الله وما عند الله خير للأبرار

وإن من أهل الكتاب لمن يؤمن بالله وما أنزل إليكم

وما أنزل إليهم خاشعين لله لا يشترون بآيات الله ثمنا قليلا

أولئك لهم أجرهم عند ربهم إن الله سريع الحساب

يا أيها الذين آمنوا اصبروا وصابروا ورابطوا واتقوا الله

لعلكم تفلحون

تا مگر شما رستید از عقوبت

سورة النساء

سورت — زنان یعنی فاطمه علیها السلام

مدنی است جمله بر قول بیشترین مفسران و بعضی مفسران گفته اند هر جا که در قرآن یا ایها الناس است مکی است و هر ... باشد نه بر تحقیق و بعضی دیگر گفتند جمله مدنی است مگر یک آیت و هی قوله ان الله یامرکم ان تؤدوا الامانات الی اهلها و عدد آیاتش صد و هفتاد و شش است در عدد کوفیان و پنج در عدد بصریان و مدنیان و سه هزار و هفتصد و چهل و پنج کلمت و شانزده هزار و سی حرف و ابو امامه روایت کند از ابی کعب گفت که رسول علیه السلام گفت هر که او سورة النسا بخواند همچنان باشد که صدقه داده باشد بر هر وارثی که میراثی را مستحق شده باشد و چندان مزد بود او را اگر مشرک بود از شرک بری و بیزار یعنی از دنیا و آخرت آزاد باشد والله اعلم بالصواب

بسم الله الرحمن الرحيم

یا أيها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة

وخلق منها زوجها وبث منهما رجالا كثيرا ونساء و

اتقوا الله الذي تساءلون به والأرحام إن الله كان

عليكم رقيبا وآتوا اليتامى أموالهم ولا تتبدلوا

الخبيث بالطيب ولا تأكلوا أموالهم إلى أموالكم

أنه كان حوبا كبيرا وإن خفتم ألا تقسطوا في اليتامى فانكحوا
که آن خوردن یتیمان بزه است بزرگ و اگر همی بترسید که راستی نتوانید کردن اندر کار یتیمان بزنی کنید

ما طاب لكم من النساء مثنى وثلاث ورباع فإن خفتم
آنچ حلال کرد شما را از زنان دو و سه و چهار اگر بترسید

ألا تعدلوا فواحدة أو ما ملكت أيمانكم ذلك أدنى ألا
که راستی نتوانید کردن یکی بزنی کنید یا آنچ برستاره این سزاوارتر است شما را نزدیکتر که با

تعولوا وآتوا النساء صدقاتهن نحلة فإن طبن لكم عن
جور نکنید بر ایشان و دهید زنان را کابین ایشان عطا از ایشان اگر حلال کنند شما را از

شيء منه نفسا فكلوه هنيئا مريئا ولا تؤتوا السفهاء أموالكم
چیزی از کابین دل خویش بخورید آنرا خوش و گوارنده و مدهید نادانان را خواستهای شما

التي جعل الله لكم قياما وارزقوهم فيها واكسوهم و
آن خواسته که کرده است خدای شما را معاش نفقه کنید از روزی خورش از آن و بپوشید ایشان را و

قولوا لهم قولا معروفا وابتلوا اليتامى حتى إذا بلغوا
بگوئید ایشان را گفتاری خوب و بیازمائید یتیمان را تا آنگه چون برسید بلاغت

النكاح فإن آنستم منهم رشدا فادفعوا إليهم أموالهم
نکاح اگر بینید از ایشان صلاح بدهید ایشان را خواستهای ایشان

ولا تأكلوها إسرافا وبدارا أن يكبروا ومن كان
و مخورید آنرا باسراف و بشتاب که بزرگ شوند و هر که

غنيا فليستعفف ومن كان فقيرا فليأكل بالمعروف
توانگر باید که خویشتن را نگه دارد از مال یتیمان و هر که بود درویش بخورد از آن بیکی تا وام برگیرد و چون توانگر گردد باز دهد

فإذا دفعتم إليهم أموالهم فأشهدوا عليهم وكفى بالله حسيبا
و چون دهید ایشان را خواستهای شان گواه گیرید بر ایشان و بسنده بود بخدای گواهی

للرجال نصيب مما ترك الوالدان والأقربون وللنساء
مردان راست نصیبی از آنچ بگذاشته بود پدر و مادر و خویشاوندان و زنان راست

نصيب مما ترك الوالدان والأقربون مما قل منه أو كثر
نصیبی از آنچ بگذاشته بود پدر و مادر و خویشاوندان از اندکی یا بسیاری بود از آن مال اگر

نصيبا مفروضا وإذا حضر القسمة أولو القربى واليتامى
نصیبی معلوم و چون حاضر آیند آنجا که میراث بخشند خویشاوندان مرده و یتیمان

والمساكين فارزقوهم منه وقولوا لهم قولا معروفا
و درویشان بدهید شان از آن میراث و بگوئید ایشان را گفتاری خوب

وليخش الذين لو تركوا من خلفهم ذرية ضعافا خافوا
و بترسید ایشان را که اگر بگذارید از پس ایشان فرزندان ضعیف که همی ترسید

عليهم فليتقوا الله وليقولوا قولا سديدا إن الذين
بر ایشان باید بترسید از خدای و باید که گفتاری راست آنکسهائی

يأكلون أموال اليتامى ظلما إنما يأكلون في بطونهم نارا
بخورند خواسته یتیمان و آنکه همی خورید در شکم ایشان آتش شد

وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۝ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ
حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ
وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا
السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ
وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ
أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ

وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ
مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَ
إِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ
أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ
مِنْ ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ
بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

فيها وذلك الفوز العظيم ۝ ومن يعص الله ورسوله و
اندر انجا جاویدنه و اینست رستکاری بزرگ و هر که نافرمانی شود بخدای و پیغمبر او

يتعد حدوده يدخله نارا خالدا فيها وله عذاب مهين ۝
بگذرد از انکهای او دراورد اورا جاوید اندر انجا باشند و اورا بود عذاب خوار کننده

واللاتي يأتين الفاحشة من نسائكم فاستشهدوا عليهن
وان زنان که ایشان زنا کنند از زنان شما گواه کنید برایشان

اربعة منكم فان شهدوا فامسكوهن في البيوت حتى
چهار مرد از شما اگر گواهی بدهند بدارید آن زنان را اندر زندان تا

يتوفاهن الموت او يجعل الله لهن سبيلا ۝ واللذان
ایشان را بیاید مرگ اگر کند خدای ایشان را راهی وان دو تن

يأتيانها منكم فآذوهما فان تابا واصلحا فاعرضوا عنهما
زنا کنند از شما بس بیازاریدشان اگر توبه کنند بس از ان مستور شوند بس بگردید ازیشان

ان الله كان توابا رحيما ۝ انما التوبة على الله للذين يعملون
که خدای هست توبه پذیرنده بخشاینده توبه پذیرفتن بر خداست انکسهارا که ایشان کردند

السوء بجهالة ثم يتوبون من قريب فاولئك يتوب الله عليهم
بدی بنادانی بس توبه کنند زود بس ایشان بپذیرد خدای برایشان

وكان الله عليما حكيما ۝ وليست التوبة للذين يعملون السيئات
وهست خدای دانا و درست کار بدیها

حتى اذا حضر احدهم الموت قال اني تبت الان و
تا انگاه که بیاید یکی از ایشان مرگ گوید که من توبه کردم اکنون و

لا الذين يموتون وهم كفار اولئك اعتدنا لهم عذابا اليما ۝
نبود انکسهای که ایشان بمیرند وایشان بر کافری باشند ایشان که ساختیم ما ایشان را عذابی دردناک

يا ايها الذين امنوا لا يحل لكم ان ترثوا النساء كرها
ای انکسانی که ایمان اوردند حلال نیست بر شما که میراث گیرید از زنان پیران بنا خوش

ولا تعضلوهن لتذهبوا ببعض ما آتيتموهن الا ان يأتين
و باز مدارید شان از شوهر کردن ازبهر انکه تا ببرید برخی از انچ داده اید ایشان را مگر که بدکاری کنند

بفاحشة مبينة وعاشروهن بالمعروف فان كرهتموهن
ببدکاری روشن و پیدا و صحبت کنید با زنان نیکو و خوب لطیف اگر نا خوشی دارید صحبت ایشان

فعسى ان تكرهوا شيئا ويجعل الله فيه خيرا كثيرا ۝
مگر که شما کراهیت دارید چیزی را و کند خدای اندر ان نیکی بسیار

وان اردتم استبدال زوج مكان زوج وآتيتم احداهن
و اگر خواهید که بدل کنید زنی را بجای زنی و داده باشید یکی را ازیشان

قنطارا فلا تأخذوا منه شيئا أتأخذونه بهتانا واثما مبينا ۝
پوستی پر زر کابین باز مستانید از ان چیزی باز استانید انرا دروغی و بزه روشن

وكيف تأخذونه وقد افضى بعضكم الى بعض واخذن
وچون باز ستانید انرا و بیک اندر امد برخی از شما و گرفتند آن زنان

منكم ميثاقا غليظا ۝ ولا تنكحوا ما نكح آباؤكم من النساء

إلا ما قد سلف إنه كان فاحشة ومقتا وساء سبيلا ۝ حرمت

عليكم أمهاتكم وبناتكم وأخواتكم وعماتكم وخالاتكم و

بنات الأخ وبنات الأخت وأمهاتكم اللاتي أرضعنكم

وأخواتكم من الرضاعة وأمهات نسائكم وربائبكم اللاتي

في حجوركم من نسائكم اللاتي دخلتم بهن فإن لم تكونوا

دخلتم بهن فلا جناح عليكم وحلائل أبنائكم الذين

من أصلابكم وأن تجمعوا بين الأختين إلا ما قد سلف

إن الله كان غفورا رحيما ۝ والمحصنات من النساء إلا

ما

ما ملكت أيمانكم كتاب الله عليكم وأحل لكم ما وراء

ذلكم أن تبتغوا بأموالكم محصنين غير مسافحين ۝

فما استمتعتم به منهن فآتوهن أجورهن فريضة ولا جناح

عليكم فيما تراضيتم به من بعد الفريضة إن الله كان

عليما حكيما ۝ ومن لم يستطع منكم طولا

أن ينكح المحصنات المؤمنات فمن ما ملكت أيمانكم من

فتياتكم المؤمنات والله أعلم بإيمانكم بعضكم من بعض

فانكحوهن بإذن أهلهن وآتوهن أجورهن بالمعروف

محصنات غير مسافحات ولا متخذات أخدان فإذا أحصن

فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ
الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ
لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ
سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝
وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ
أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ۝ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَ
خُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا
أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ
مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

ومن

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا ۝ وَ
كَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ
عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ۝ وَلَا تَتَمَنَّوْا
مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ
مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ وَلِكُلٍّ
جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ
عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝
الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ

عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ

حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ

فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ

أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا

مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ

كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ

بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ

وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ

وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ

مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا وَالَّذِينَ

يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا وَمَاذَا

عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ

وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ

تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا فَكَيْفَ

إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا

يومئذ يود الذين كفروا وعصوا الرسول لو تسوى
بهم الأرض ولا يكتمون الله حديثا ۝ يا أيها الذين آمنوا
لا تقربوا الصلوة وأنتم سكارى حتى تعلموا ما تقولون
ولا جنبا إلا عابري سبيل حتى تغتسلوا وإن كنتم مرضى
أو على سفر أو جاء أحد منكم من الغائط أو لمستم النساء
فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم
وأيديكم إن الله كان عفوا غفورا ۝ ألم تر إلى الذين أوتوا
نصيبا من الكتاب يشترون الضلالة ويريدون أن
تضلوا السبيل ۝ والله أعلم بأعدائكم وكفى بالله وليا

وكفى بالله نصيرا ۝ من الذين هادوا يحرفون الكلم عن
مواضعه ويقولون سمعنا وعصينا واسمع غير مسمع
وراعنا ليا بألسنتهم وطعنا في الدين ولو أنهم قالوا
سمعنا وأطعنا واسمع وانظرنا لكان خيرا لهم و
أقوم ولكن لعنهم الله بكفرهم فلا يؤمنون إلا قليلا ۝
يا أيها الذين أوتوا الكتاب آمنوا بما نزلنا مصدقا
لما معكم من قبل أن نطمس وجوها فنردها على
أدبارها أو نلعنهم كما لعنا أصحاب السبت وكان
أمر الله مفعولا ۝ إن الله لا يغفر أن يشرك به ويغفر

مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِثْمًا

عَظِيمًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي

مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝ انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُبِينًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ

الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ

لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ۝ أُولَئِكَ

الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۝ أَمْ

لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ۝ أَمْ

يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا

الابرهيم

آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ۝

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ

جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ۝ إِنَّ اللَّهَ

يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ

بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ

كان سميعا بصيرا ۝ يا أيها الذين آمنوا أطيعوا الله و
شنوا و بينا ای آن کسانی که مومنانید فرمان برید خدای را و

أطيعوا الرسول وأولي الأمر منكم فإن تنازعتم
فرمان برید پیغمبر را و امیران لشکر را از شما اگر خلاف کنید

في شيء فردوه إلى الله والرسول إن كنتم تؤمنون
اندر چیزی باز برید آن را با کتاب خدا و پیغمبر یعنی محمد اگر شما هستید مومنان

بالله واليوم الآخر ذلك خير وأحسن تأويلا ۝ ألم
بخدای و بروز بازپسین این چیز بهتر بود و نیکوتر عاقبتان ...

تر إلى الذين يزعمون أنهم آمنوا بما أنزل إليك وما أنزل
ننگری یا محمد ... بآن کسانی که ... گویند که ایشان بگرویدند بدانچ فرستاده اند بتو و آنچ فرستاده اند

من قبلك يريدون أن يتحاكموا إلى الطاغوت و
از پیش تو ... خواستند که بداوری پیش ... جهودان شوند و

قد أمروا أن يكفروا به ويريد الشيطان أن يضلهم
... که کافر شوند بدو و همی خواهد دیو که گم کند ایشان را

ضلالا بعيدا ۝ وإذا قيل لهم تعالوا إلى ما أنزل الله و
گم کردنی دور از حق دور ... بیایید بدانچ فرستاده ... و

إلى الرسول رأيت المنافقين يصدون عنك صدودا ۝
... پیغمبر ... منافقان را که همی برگردند از تو برگشتنی

فكيف إذا أصابتهم مصيبة بما قدمت أيديهم ثم جاؤوك
چون برسد ایشان را عقوبتی بدانچ فرستاده است دستهاشان پس بیایند بنزدیک تو

يحلفون بالله إن أردنا إلا إحسانا وتوفيقا ۝ أولئك
و سوگند همی خورند بخدای که اگر خواستیم ما مگر نیکویی و راستی و توفیق ... ایشانند

الذين يعلم الله ما في قلوبهم فأعرض عنهم وعظهم
آنکه ایشان میداند خدای آنچ اندر دلهای ایشان است برگرد از عقوبت ایشان و پند ده ایشان را

وقل لهم في أنفسهم قولا بليغا ۝ وما أرسلنا من رسول
و بگو ایشان را اندر تنهایی ایشان گفتاری تمام و ما نفرستادیم هیچ پیغمبری

إلا ليطاع بإذن الله ولو أنهم إذ ظلموا أنفسهم جاؤوك
مگر تا فرمان برند ... بدستوری خدای و اگر ایشان جور و ستم کردندی بر تن ایشان بنزدیک تو آمدندی

فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله
و از خدا آمرزش خواستندی و آمرزش خواستی ایشان را پیغمبر یافتندی خدای را

توابا رحيما ۝ فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكموك
توبه پذیر ... و بخدای تو یا محمد ... ایشان نگروند تا آنگه که داوری کنند

فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا في أنفسهم حرجا مما قضيت
اندر چیزی که افتد میان ایشان پس آنگاه نیابند اندر دلهای ایشان تنگی از آنچ تو داوری کرده باشی

ويسلموا تسليما ۝ ولو أنا كتبنا عليهم أن اقتلوا أنفسكم
و گردن نهند ... و اگر ما فریضه کردیمانی بر ایشان که بکشید تنهای خویشتن را

أو اخرجوا من ديارکم ما فعلوه الا قليل منهم ولو انهم

اگر بیرون آیند از سراهای تان نکردندی آنرا مگر اندکی از ایشان و اگر ایشان

فعلوا ما يوعظون به لكان خيرا لهم واشد تثبيتا و

کردندی که فرموده بود ایشان بدان آن بهتر بودی ایشانرا و سخت تر بودی حقیقت ان و

اذا لآتيناهم من لدنا اجرا عظيما ولهديناهم صراطا

آنگاه بدادیم ایشانرا از نزدیک خویش مزدی بزرگ و بداشتیم شان بر راه

مستقيما ومن يطع الله والرسول فاولئك مع الذين

راست و هر که فرمان برد خدای را و پیغمبررا ایشانند که با آن کسها بند که

انعم الله عليهم من النبيين والصديقين والشهداء و

منت نهاد خدای برایشان از پیغمبران و نیکان و راستگویان و شهیدان و

الصالحين وحسن اولئك رفيقا ذلك الفضل من

نیکان و خوب هم راهان اند ایشان این منت بزرگ بود از

الله وكفى بالله عليما يا ايها الذين امنوا خذوا حذركم

خدای و بسنده است بخدای دانا ای آنکسانی که ایمان آوردید بگیرید بر حذر شما

فانفروا ثبات او انفروا جميعا وان منكم لمن ليبطئن

بیرون روید گروه گروه اگر [illegible] و از شما کس است که [illegible] گرانی کند

فان اصابتكم مصيبة قال قد انعم الله علي اذ لم اكن

اگر رسید شما را مصیبتی گوید بدرستی منت نهاد خدای بر من که من نبودم

معهم

معهم شهيدا ولئن اصابكم فضل من الله ليقولن

با ایشان حاضر و اگر رسید شما را غنیمتی از خدای گوید بیداری

كان لم تكن بينكم وبينه مودة يا ليتني كنت

گو نبود میان شما و میان او دوستی ای کاشکی من بودمی

معهم فافوز فوزا عظيما فليقاتل في سبيل الله

با ایشان تا یافتمی ظفری بزرگ بباید که حرب کنند اندر راه خدای

الذين يشرون الحيوة الدنيا بالاخرة ومن يقاتل

آنکسهای که اختیار کردند زندگانی اینجهان بدان جهان و هر که حرب کند

في سبيل الله فيقتل او يغلب فسوف نؤتيه اجرا عظيما

اندر راه خدای بکشندش اگر غلبه کند بر کوشش زود بود که بدهیم اورا مزدی بزرگ

وما لكم لا تقاتلون في سبيل الله والمستضعفين

و چه بوده است شما را که حرب نکنید اندر راه خدای و از بهر بیچارگان

من الرجال والنساء والولدان الذين يقولون ربنا اخرجنا

از مردان و زنان و کودکان آنکسانی که گویند یا رب ما بیرون بر ما را

من هذه القرية الظالم اهلها واجعل لنا من لدنك

از این ده که ستمکار اند گروه وی و بکن ما را از

وليا واجعل لنا من لدنك نصيرا الذين امنوا

نیکو داری و بکن ما را از نزدیک تو یاری دهی آنکسانی که بگرویدند

يقاتلون في سبيل الله والذين كفروا يقاتلون في سبيل

الطاغوت فقاتلوا أولياء الشيطان إن كيد الشيطان

كان ضعيفا ألم تر إلى الذين قيل لهم كفوا أيديكم

وأقيموا الصلوة وآتوا الزكوة فلما كتب عليهم القتال إذا

فريق منهم يخشون الناس كخشية الله أو أشد خشية و

قالوا ربنا لم كتبت علينا القتال لولا أخرتنا إلى أجل

قريب قل متاع الدنيا قليل والآخرة خير لمن اتقى ولا

تظلمون فتيلا أينما تكونوا يدرككم الموت ولو كنتم

في بروج مشيدة وإن تصبهم حسنة يقولوا هذه من عند الله

وان

وإن تصبهم سيئة يقولوا هذه من عندك قل كل من عند الله

فمال هؤلاء القوم لا يكادون يفقهون حديثا ما أصابك

من حسنة فمن الله وما أصابك من سيئة فمن نفسك و

أرسلناك للناس رسولا وكفى بالله شهيدا من يطع

الرسول فقد أطاع الله ومن تولى فما أرسلناك

عليهم حفيظا ويقولون طاعة فإذا برزوا من عندك

بيت طائفة منهم غير الذي تقول والله يكتب ما يبيتون

فأعرض عنهم وتوكل على الله وكفى بالله وكيلا

أفلا يتدبرون القرآن ولو كان من عند غير الله

لوجدوا فيه اختلافا كثيرا ۝ واذا جاءهم امر من الامن

یافتندی اندران گمانیش بسیار وچون اید بریشان فرمانی از ایمنی

او الخوف اذاعوا به ولو ردوه الى الرسول

یا بیم اشکارا کنند ازا واکر بازدهندی انرا تا پیغمبر

والى اولى الامر منهم لعلمه الذين يستنبطونه منهم

وبا خداوندان عقل ازیشان بدانستی انرا که دوروشوید درطلب ان ازیشان

ولولا فضل الله عليكم ورحمته لاتبعتم الشيطان

واکر نیست فضل خدای بودی برشما وبخشش وی متابعت کردند دیو را

الا قليلا ۝ فقاتل في سبيل الله لا تكلف الا نفسك

مکر اندکی کارزار کن دررا ه خدای ازتو درنخواهد مکرتن تو

وحرض المؤمنين عسى الله ان يكف بأس الذين

وحریص کن مومنان را بر جهاد که مکر خدای بازدارد حرب انکسانی را

كفروا والله اشد بأسا واشد تنكيلا ۝ من يشفع

که کافر شدند وخدای سخت تر عقوبت وسخت تر عقوبت هرکه بکند

شفاعة حسنة يكن له نصيب منها ومن يشفع شفاعة

شفاعتی نیکو بود ورا بهرهی ازان وهرکه کند شفاعتی

سيئة يكن له كفل منها وكان الله على كل شيء مقيتا

بد بود اورا وزری ازان وهست خدای برهمه چیزی پاداش دهنده

واذا حييتم بتحية فحيوا باحسن منها او ردوها ان الله

وچون درود دهند شمارا درودی درود دهید ایشانرا نیکوتر ازان یا باز دهید ایشانرا مانند ان که خدای

كان على كل شيء حسيبا ۝ الله لا اله الا هو

بود بر همه چیزی گواه خدای است نیست خدای جز او

ليجمعنكم الى يوم القيامة لا ريب فيه ومن اصدق

گرد اورد شمارا اندر روز رستخیز نیست شک اندران وکیست راست گوی تر

من الله حديثا ۝ فما لكم في المنافقين فئتين والله

از خدای سخن گفتن چه بود شمارا اندر منافقان ملی دیکاران دو گروه وخدای

اركسهم بما كسبوا اتريدون ان تهدوا من اضل

بازگردانید ایشانرا بکافری بدانچه کردند میخواهید که راه نمایید انرا که گمراه کرده است

الله ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا ۝ ودوا

خدای وهرکه گمراه کند خدای نیابی اورا راه خواستند

لو تكفرون كما كفروا فتكونون سواء فلا تتخذوا منهم

که شما نیز کافر شدی چنانک ایشان کافر شدند تا بودید ایشان یکسان ازیشان

اولياء حتى يهاجروا في سبيل الله فان تولوا فخذوهم

دوستان تاانگاه که هجرت کنند اندر راه خدای اگر برگردند بگیرید

واقتلوهم حيث وجدتموهم ولا تتخذوا منهم وليا

وبکشید شان انجا که بیابید شان [illegible] ازیشان دوستی

وَلَا نَصِيرًا ۝ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ

وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَن

يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ

عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا

إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝ سَتَجِدُونَ

آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَن يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا

رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِن لَّمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا

إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ

ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَٰئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۝

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَن يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَن

قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ

إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَن يَصَّدَّقُوا فَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ

عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَإِن

كَانَ مِن قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ

إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ

شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا

وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

الذين امنوا اذا ضربتم في سبيل الله فتبينوا ولا تقولوا

لمن القى اليكم السلم لست مؤمنا تبتغون عرض

الحيوة الدنيا فعند الله مغانم كثيرة كذلك كنتم

من قبل فمن الله عليكم فتبينوا ان الله كان بما

تعملون خبيرا لا يستوي القاعدون من

المؤمنين غير اولي الضرر والمجاهدون في سبيل الله

باموالهم وانفسهم فضل الله المجاهدين باموالهم

وانفسهم على القاعدين درجة وكلا وعد الله

الحسنى وفضل الله المجاهدين على القاعدين

اجرا عظيما درجات منه ومغفرة ورحمة وكان الله

غفورا رحيما ان الذين توفيهم الملئكة ظالمي انفسهم

قالوا فيم كنتم قالوا كنا مستضعفين في الارض قالوا الم

تكن ارض الله واسعة فتهاجروا فيها فاولئك ماويهم

جهنم وساءت مصيرا الا المستضعفين من الرجال والنساء

والولدان لا يستطيعون حيلة ولا يهتدون سبيلا فاولئك

عسى الله ان يعفو عنهم وكان الله عفوا غفورا و

من يهاجر في سبيل الله يجد في الارض مراغما كثيرا

وسعة ومن يخرج من بيته مهاجرا الى الله ورسوله

يدركه الموت فقد وقع أجره على الله وكان الله غفورا

دریابد اورا مرگ واجب شد مزدی بر خدای وهست خدای آمرزنده

رحيما ۝ وإذا ضربتم في الأرض فليس عليكم جناح أن

بخشاینده وچون روند بسفر اندر زمین نیست بر شما گناهی اگر

تقصروا من الصلوة إن خفتم أن يفتنكم الذين كفروا

بکاهید از نماز اگر بترسید از آنک بکشید تان انها که کافرانند

إن الكافرين كانوا لكم عدوا مبينا ۝ وإذا كنت فيهم فأقمت

که کافران هستند شمارا دشمن روشن

لهم الصلوة فلتقم طائفة منهم معك وليأخذوا

ایشانرا نماز بایستند گروهی از ایشان با تو وبرگیرید

أسلحتهم فإذا سجدوا فليكونوا من ورائكم ولتأت طائفة

أخرى لم يصلوا فليصلوا معك وليأخذوا حذرهم

وأسلحتهم ود الذين كفروا لو تغفلون عن أسلحتكم

وأمتعتكم فيميلون عليكم ميلة واحدة ولا جناح عليكم

أن

إن كان بكم أذى من مطر أو كنتم مرضى

اگر هست بشما رنجی از باران اگر هستید شما بیمار

أن تضعوا أسلحتكم وخذوا حذركم إن الله أعد للكافرين

که بنهید سلاحهاتان وبرگیرید حذر از دشمن که خدای آراسته است کافرانرا

عذابا مهينا ۝ فإذا قضيتم الصلوة فاذكروا الله قياما

عذابی خوار کننده چون بپردازید از نماز یاد کنید خدایرا ایستادگان

وقعودا وعلى جنوبكم فإذا اطمأننتم فأقيموا الصلوة

إن الصلوة كانت على المؤمنين كتابا موقوتا ۝ ولا تهنوا

في ابتغاء القوم إن تكونوا تألمون فإنهم يألمون كما تألمون

وترجون من الله ما لا يرجون وكان الله عليما حكيما ۝

إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق لتحكم بين الناس بما أراك الله

ولا تكن للخائنين خصيما ۝ واستغفر الله إن الله كان غفورا

ومباش خاینانرا پیکار کش وآمرزش خواه از خدای

رَحِيمًا ۝ وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ

لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ۝ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ

وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ

مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۝ هَا أَنتُمْ

هَٰؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجَادِلُ اللَّهَ

عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَم مَّن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝ وَ

مَن يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ

غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا

ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ

عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ

إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ

عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ

بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ

ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَن يُشَاقِقِ

الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ

نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝

لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء ومن

يشرك بالله فقد ضل ضللا بعيدا ان يدعون من

دونه الا انثا وان يدعون الا شيطانا مريدا لعنه الله

وقال لاتخذن من عبادك نصيبا مفروضا و

لاضلنهم ولامنينهم ولامرنهم فليبتكن اذان الانعام

ولامرنهم فليغيرن خلق الله ومن يتخذ الشيطان وليا

من دون الله فقد خسر خسرانا مبينا يعدهم

ويمنيهم وما يعدهم الشيطان الا غرورا اولئك ماويهم

جهنم ولا يجدون عنها محيصا والذين امنوا وعملوا

الصالحا

الصالحات سندخلهم جنات تجري من تحتها الانهار

خالدين فيها ابدا وعد الله حقا ومن اصدق من الله

قيلا ليس بامانيكم ولا اماني اهل الكتاب من يعمل سوءا

يجز به ولا يجد له من دون الله وليا ولا نصيرا ومن يعمل

من الصالحات من ذكر او انثى وهو مؤمن فاولئك

يدخلون الجنة ولا يظلمون نقيرا ومن احسن دينا ممن

اسلم وجهه لله وهو محسن واتبع ملة ابراهيم حنيفا

واتخذ الله ابراهيم خليلا ولله ما في السموات وما في

الارض وكان الله بكل شيء محيطا

النساء قل الله يفتيكم فيهن وما يتلى عليكم في الكتاب في

يتامى النساء اللاتي لا تؤتونهن ما كتب لهن وترغبون

أن تنكحوهن والمستضعفين من الولدان وأن تقوموا

لليتامى بالقسط وما تفعلوا من خير فإن الله كان به

عليما ۝ وإن امرأة خافت من بعلها نشوزا أو إعراضا فلا

جناح عليهما أن يصلحا بينهما صلحا والصلح خير و

أحضرت الأنفس الشح وإن تحسنوا وتتقوا فإن الله كان

بما تعملون خبيرا ۝ ولن تستطيعوا أن تعدلوا بين النساء

ولو حرصتم فلا تميلوا كل الميل فتذروها كالمعلقة

وان

وإن تصلحوا وتتقوا فإن الله كان غفورا رحيما ۝ وإن

يتفرقا يغن الله كلا من سعته وكان الله واسعا حكيما ۝

ولله ما في السماوات وما في الأرض ولقد وصينا الذين

أوتوا الكتاب من قبلكم وإياكم أن اتقوا الله وإن

تكفروا فإن لله ما في السماوات وما في الأرض وكان الله

غنيا حميدا ۝ ولله ما في السماوات وما في الأرض

وكفى بالله وكيلا ۝ إن يشأ يذهبكم أيها الناس

ويأت بآخرين وكان الله على ذلك قديرا ۝ من كان

يريد ثواب الدنيا فعند الله ثواب الدنيا والآخرة

وكان الله سميعا بصيرا ۝ يا ايها الذين امنوا كونوا قوامين

و هست خدای شنوا و بینا ای انکسانی که ایمان آوردید باشید کار کنندگان گویندگان

بالقسط شهداء لله ولو على انفسكم او الوالدين و

براستی گواهان خدای را واگر چه بر تنهای شما باشند اگر بر پدر و مادر و

الاقربين ان يكن غنيا او فقيرا فالله اولى بهما فلا تتبعوا

خویشاوندان اگر باشد توانگر واگر درویش پس خدای سزاوارتر بایشان متابعت مکنید

الهوى ان تعدلوا وان تلووا او تعرضوا فان الله كان بما

آرزوی را تا داد کنید واگر بگردانید گواهی را اگر برگردید از گواهی دادن که خدای هست بدانچه

تعملون خبيرا ۝ يا ايها الذين امنوا امنوا بالله ورسوله

شما می کنید آگاه ای انکسانی که مومنانید بگروید بخدای و پیغمبر او

والكتاب الذي نزل على رسوله والكتاب الذي انزل

و قرآن آنکه فرستاد بر پیغمبر خویش قرآن آنکه فرستاد

من قبل ومن يكفر بالله وملائكته وكتبه ورسله و

از پیش قرآن و هر که کافر شد بخدای و فرشتگان وی و کتابهایش و پیغمبرانش و

اليوم الاخر فقد ضل ضلالا بعيدا ۝ ان الذين امنوا ثم

بروز بازپسین بدرستی گم شد از حق گم شدنی دور از حق انکسانی که بگرویدند پس

كفروا ثم امنوا ثم كفروا ثم ازدادوا كفرا لم يكن الله

پس بگرویدند پس کافر شدند پس بیفزودند بر کافری نبود خدای

ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا ۝ بشر المنافقين بان لهم

که بیامرزد ایشانرا و نه راه نماید ایشانرا براهی مژده ده منافقانرا بدانکه ایشانرا

عذابا اليما ۝ الذين يتخذون الكافرين اولياء من دون

عذابی دردناک انکسانی که میگیرند کافرانرا دوستان از بیرون

المؤمنين ايبتغون عندهم العزة فان العزة لله جميعا ۝

مومنان می جویند بنزدیک ایشان قوت که قوت خدایراست بهمه

وقد نزل عليكم في الكتاب ان اذا سمعتم ايات الله يكفر

و بدرستی که فرستاد بر شما اندر کتاب که چون بشنوید نشانهای خدای

بها ويستهزأ بها فلا تقعدوا معهم حتى يخوضوا

بدان و افسوس کنند بدان منشینید با ایشان تا بود افتادن ایشان

في حديث غيره انكم اذا مثلهم ان الله جامع المنافقين

اندر حدیث جز آن که آنگاه شما باشید مانند ایشان که خدای گرد کنند منافقانرا

والكافرين في جهنم جميعا ۝ الذين يتربصون بكم

و کافرانرا اندر دوزخ بجمله انکسانی که چشم دارند بشما

فان كان لكم فتح من الله قالوا الم نكن معكم وان

اگر باشد شما را گشادن غنیمتی از خدای گویند نه تا بودیم با شما واگر

كان للكافرين نصيب قالوا الم نستحوذ عليكم ونمنعكم

باشد مر کافرانرا دولتی گویند

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ
مومنان از شما پس خدای داوری کند میان شما روز رستخیز و نگرداند خدای

لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ
کافران را بر مومنان راهی منافقان سپسه فریب دهند

اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى
خدای را و خدای مکافات کند فریب ایشان وچون برخیزند که چون نماز کنند برخیزند بکاهلی

يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ
همی نمایند مردمان را و یاد نکنند خدای را مگر اندکی سپسه گردند میان

ذَٰلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
کفر و ایمان نه مومنانند و نه کافرانند و هر که گم کند خدای او را نیابی او را

سَبِيلًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دینی ای آنکسانی که مومنانید مگیرید کافران را دوستانی از

دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ
بیرون مومنان سپسه خواهند که کنند خدای را بر شما

سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ
حجتی درگذش که منافقان اندر درک یعنی فروترین باشند از

النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا
آتش دوزخ و نیابی تو ایشان را یاری دهی مگر آنکسهای که توبه کردند و نیکی کردند

واعتصموا

وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ
و آمدند در او بخشند بتوحید خدای و خالص کردند دین پس ایشان با

الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝
مومنانند وزود بود که بدهد خدای مومنان را مزد بزرگ

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ
چه کند خدای عذاب کردن شما اگر شکر کنید و بگروید و هست خدای

شَاكِرًا عَلِيمًا ۝ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ
شکر پذیرنده و دانا دوست ندارد خدای بانگ کردن بدشنام دادن از گفتار زشت مگر کسی که

ظُلِمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۝ إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ
ستم کرده باشد بروی و هست خدای شنوا و دانا اگر آشکارا کنید نیکی را اگر بپوشید آن را

أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ
اگر بازداشت کنید از بدی را که خدای هست عفوکننده و توانا آنکسهایی

يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَ
که کافر شدند بخدای و پیغمبران وهمی خواهند که جدای کنند میان خدای و

رُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ
پیغمبر وی وهمی گویند که باور داریم برخی و نگرویم برخی از ایشان سپسه خواهند

أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
که فراگیرند میان مسلمانی و کافری راهی ایشانند ایشان که کافرند

حَقّاً وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَاباً مُهِيناً وَالَّذِينَ آمَنُوا
عذابی خوار کننده وآن کسهای که بگرویدند
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ
از ایشان ایشانند زود بود که بدهیم ایشانرا
أُجُورَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُوراً رَحِيماً يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ
مزد ایشان خدای آمرزنده و بخشاینده همی خواهند از تو یا محمد علیه السلام جهودان کتاب
أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَاباً مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ مِنْ
که فرود آری بر ایشان کتابی را از آسمان بدرستی خواستند موسی را بزرگتر از
ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ
آن گفتند موسی را ما را نمای خدای آشکارا بگرفت ایشانرا سوختن بتکذیب ایشان موسی
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ
پس گرفتند گوساله را از پس آن که آمد بدیشان درستی آیتها درگذاشتیم از ایشان
ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَاناً مُبِيناً وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ
آن گناه وبدادیم موسی را حجتی روشن وبرداشتیم بر سر ایشان
الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّداً وَقُلْنَا
کوه سینا را بعهد گرفتن بر ایشان وگفتیم ایشان را اندر روند بدین در برکوع شده وگفتیم
لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقاً غَلِيظاً
ایشان را از حد مگذرید اندر روز شنبه وگرفتیم بر ایشان عهدی استوار

فبما

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ
بشکستن عهد ایشان بود که لعنت کردیم شان وبکفر ایشان بود
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا
بناحق وبگفتار ایشان که گفتند دلها ما در غلاف است
بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلاً وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ
بکافری ایشان نگروند مگر اندکی وبکافر شدن ایشان وبگفتار ایشان
عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَاناً عَظِيماً وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ
بر مریم بدان دروغ بزرگ وبگفتار ایشان که ما بکشتیم مسیح را
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ
عیسی پسر مریم پیغمبر خدای ونکشتند اورا وبردار نکردند اورا
وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
ولیکن خدای پوشیده کرد ایشان را وآن کسهای که اختلاف کردند اندر عیسی اندر گمان از کشتن او
مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِيناً بَلْ رَفَعَهُ
نیست ایشان را بدان از دانش مگر متابعت کردند گمان را ونکشتند اورا بی گمان بل خدای برداشت اورا
اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزاً حَكِيماً وَإِنْ مِنْ أَهْلِ
خدای وباسمان برد اورا وهست خدای کین کش درست کار ونبود هیچ کس را
الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ
از جهودان وترسایان مگر که بگروند بعیسی پیش از مرگ او وروز رستخیز باشد

عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
حرام کردیم ما بر ایشان

طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۝ وَأَخْذِهِمُ
گردانیدن ایشان را از راه خدای خلق بسیار وگرفتن ایشان را

الرِّبَوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَ
سود حرام وبدرستی نهی کرده بودند ایشان را ازان وبخوردن ایشان خواسته‌ها مردمان بناحق و

أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي
آراسته ایم مر کافران را از ایشان عذابی دردناک لیکن از مردمانی که تمام اند اندر

الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ
دانش ازیشان وجملهٔ مؤمنان همی بگروند بدانچه فرو فرستاده اند بتو وبدانچه فرستاده‌اند پیغمبران که از

قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
پیش تو بودند وبپای دارنده گان نماز را ودهنده گان زکوت را وبگرونده گان بخدای

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ إِنَّا أَوْحَيْنَا
وروز بازپسین ایشانند که زود دهیم ایشان را مزدی بزرگ که ما وحی کردیم

إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا
بتو چنانکه وحی کردیم بسوی نوح وپیغمبران که از پس نوح بود ووحی کردیم ما

إِلَى إِبْرَهِيمَ وَإِسْمَعِيلَ وَإِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى
با ابرهیم واسمعیل وباسحاق وبیعقوب وپیغمبرانی از فرزندان یعقوب وعیسی

وایو

وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَرُونَ وَسُلَيْمَنَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۝
وبایوب وبیونس

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ
وپیغمبرانی که خبر ایشان باز کردیم بر تو که خبر ایشان باز نکردیم

عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ۝ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَ
بر تو وسخن گفت خدای با موسی راستی گفتنی این همه پیغمبران بودند مژده دهندگان و

مُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ
وترسانندگان تا نبود مردمان را بر خدای حجتی از پس فرستادن پیغمبران و بود

عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
غالب کننده درست کار لیکن خدای همی گواهی دهد بدانچه فرستاد بتو فرستاد آن را بعلم خویش

وَالْمَلَئِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ
وفرشتگان نیز گواهی دهند وبسنده است بخدای گواهی آنکسانی که

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ۝
کافر شدند وبرگردانیدند مردمان را از راه خدای گم شدند گم شدنی دور از حق

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا
آنکسانی که کافر شدند وستم کردند نباشد که خدای بیامرزد ایشان را

لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۝ وَ
ننماید ایشان را راهی مگر راه دوزخ جاوید اندرو باشند همیشه

كان ذلك على الله يسيرا ۝ يا أيها الناس قد جاءكم الرسول
این باشد بر خدای آسان ای مردمان آمد بشما پیغمبر

بالحق من ربكم فآمنوا خيرا لكم وإن تكفروا فإن لله ما في
براستی از خداوند شما بگروید بهتر شما را وگر کافر شوید پس خدایراست آنچ اندر

السماوات والأرض وكان الله عليما حكيما ۝ يا أهل الكتاب
آسمانهاست و آنچ در زمین است و هست خدای دانا درست کار ای شما که ترسایانید

لا تغلوا في دينكم ولا تقولوا على الله إلا الحق إنما المسيح
دور اندر مشوید اندر دین شما و مگوئید بر خدای مگر راست

عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته ألقاها إلى مريم
عیسی پسر مریم پیغمبر خدایست و بود و سخن وی که بیفکند بسوی مریم

وروح منه فآمنوا بالله ورسله ولا تقولوا ثلاثة انتهوا
و جان از نزد خدای بگروید بخدای و پیغمبرانش و مگوئید که ... بازایستید از شرک

خيرا لكم إنما الله إله واحد سبحانه أن يكون له
کان بهتر شما را که خدای خدای یکی پاکست او از آنکه بود اورا

ولد له ما في السماوات وما في الأرض وكفى بالله وكيلا ۝
فرزندی اوراست آنچ اندر آسمانهاست و آنچ اندر زمین است و بسنده است بخدای گواهی و پایندانی

لن يستنكف المسيح أن يكون عبدا لله ولا الملائكة المقربون
ننگ ندارد عیسی از آنکه بود بنده خدای و نه فرشتگان که نزدیکانند

ومن

ومن يستنكف عن عبادته ويستكبر فسيحشرهم إليه جميعا ۝
و هر که ننگ دارد از پرستیدن ... زود برانگیزاند ایشان را بسوی وی همه

فأما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فيوفيهم أجورهم
اما آنکسهائی که بگرویدند وکردند نیکیها تمام دهد مزدهای ایشان

ويزيدهم من فضله وأما الذين استنكفوا واستكبروا فيعذبهم
و بیفزاید ایشان را از کرامت خویش واما آنکسهائی که ننگ داشتند از عبادت و گردنکشی کردند عذاب کند ایشان را

عذابا أليما ۝ ولا يجدون لهم من دون الله وليا ولا
عذابی دردناک و نیابند ایشان از بیرون خدای یاری و نه

نصيرا ۝ يا أيها الناس قد جاءكم برهان من ربكم و
نصرت دهی ای شما که مردمانید آمد بشما حجت از شما و

أنزلنا إليكم نورا مبينا ۝ فأما الذين آمنوا بالله واعتصموا
فرستادیم ما بشما روشنایی روشن اما آنکسهائی که بگرویدند بخدای و اندر او ...

به فسيدخلهم في رحمة منه وفضل ويهديهم إليه صراطا
زود بود که درآوریم اندر بخشش خود و وی و کرامتی وراه نمایدشان بدان راهی

مستقيما ۝ يستفتونك قل الله يفتيكم في الكلالة
راست می پرسند ترا یا محمد گوی یا محمد که خدای ... اندر میراث کلاله

إن امرؤ هلك ليس له ولد وله أخت فلها نصف ما ترك
اگر مردی بمیرد و نیست شود اورا فرزندی و بود اورا خواهری ان خواهر را نیمی بود از آنچ مرد بگذاشته

وهو يرثها ان لم يكن لها ولد فان كانتا اثنتين فلهما

الثلثان مما ترك وان كانوا اخوة رجالا ونساء فللذكر

مثل حظ الانثيين يبين الله لكم ان تضلوا والله بكل

شيء عليم ۝ سورة المائدة مدني است در قول عبد الله عباس و مجاهد و قتاده

و جعفر ابن قيس گفت مدني است مگر يك آيه كه در حجة الوداع آمد و هي قوله تعالى اليوم اكملت لكم دينكم و در اخبار اهل البيت عليهم السلام چنين آمد و نيز دگر آيتي درين سورة در حجة الوداع آمد بجائي كه آنرا غدير خم گويند در اخبار [illegible] مخالفان از اصحاب الحديث و اصحاب الرأي قوله تعالى يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك الآية و عدد آيات او صد و بيست و يك آيت در كوفي و بيست و دو در مدني و بيست و سه در بصري و عدد كلماتش دو هزار و هشتصد و چهار كلمه است و حروفش يازده هزار و نهصد و سي حرفست عبد الله عمر روايت كرد كه چون اين سورة بر رسول صلى الله عليه و آله وسلم فرود آمد [illegible] ابو امامه روايت كرد از ابي كعب كه رسول عليه السلام گفت هر كه سورة المائدة بخواند خداي تعالى بعدد هر ترسائي و جهودي كه در دنيا زنده باشد ده حسناتش بنويسد و ده سيئاتش بسترد و ده درجاتش رفع كند والله اعلم

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

يا ايها الذين امنوا اوفوا بالعقود ۝ احلت لكم بهيمة

الانعام الا ما يتلى عليكم غير محلي الصيد وانتم حرم

ان الله يحكم ما يريد ۝ يا ايها الذين امنوا لا تحلوا شعائر الله

ولا الشهر الحرام ولا الهدي ولا القلائد ولا امين

البيت الحرام يبتغون فضلا من ربهم ورضوانا واذا

حللتم فاصطادوا ولا يجرمنكم شنان قوم ان

صدوكم عن المسجد الحرام ان تعتدوا وتعاونوا على

البر والتقوى ولا تعاونوا على الاثم والعدوان و

اتقوا الله ان الله شديد العقاب ۝ حرمت عليكم الميتة

والدم ولحم الخنزير وما اهل لغير الله به والمنخنقة

وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا

ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ

ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ

این همه باز کردم تباهیست امروز نومید کردند آنکسهای که کافر شدند از دین شما مترسید از ایشان

وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي

واز من ترسید امروز بکمال رسانیدم شما را دین شما را وتمام کردم بر شما نعمت خود

وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ

وپسندیدم شما را مسلمانی ودین هر که بیچاره گردد اندر مردار خوردن از گرسنگی

مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا

أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ

مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ

عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

ویاد کنید نام خدای بران وبترسید از خدای که خدای

سريع

سَرِيعُ الْحِسَابِ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ

غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ

فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَوٰةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ

إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ

مرضى او على سفر او جاء احد منكم من الغايط او لمستم

اگر بجای ... کرده یا

النسا فلم تجدوا ما فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا

بازنان ... بخاک پاک بمالید

بوجوهكم وايديكم منه ما يريد الله ليجعل عليكم من

برویهایتان و دستهایتان ازان خاک نخواست خدای که کند بر شما از

حرج ولكن يريد ليطهركم وليتم نعمته عليكم لعلكم

تنگی ولیکن همی خواهد تا پاک کند شما را و تمام کند نعمت خویش بر شما تا مگر شما

تشكرون واذكروا نعمة الله عليكم وميثاقه الذي

شکر کنید و یاد کنید نعمت خدای بر شما و پیمان خدای که بدان

واثقكم به اذ قلتم سمعنا واطعنا واتقوا الله ان الله

عهد کرد با شما بدان چون گفتید بشنیدیم ما و فرمان برداریم ترا و بترسید از خدای که خدای

عليم بذات الصدور يا ايها الذين امنوا كونوا

داناست بدانچه اندر دلهای شماست ای آنان که مومنانید باشید

قوامين لله شهداء بالقسط ولا يجرمنكم شنان قوم

گوینده گان خدایرا گواهان بداد و باز مدارد شمارا عداوت کردن گروهی

على الا تعدلوا اعدلوا هو اقرب للتقوى

بر آنک ... شما داد کنید که آن نزدیکتر بود مر پرهیزکارانرا

واتقوا الله ان الله خبير بما تعملون وعد الله الذين

و بترسید از خدای که خدای ...

امنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة واجر عظيم

بگرویدند و کردند نیکیها و طاعت ایشانراست آمرزش و مزدی بزرگ

والذين كفروا وكذبوا باياتنا اولئك اصحاب الجحيم

و آنکسهای که کافر شدند و بدروغ داشتند نشانهای ما ایشانند خداوندان دوزخ

يا ايها الذين امنوا اذكروا نعمت الله عليكم اذ هم قوم ان

ای آنکسانی که ایمان آوردید یاد کنید نعمت خدای بر شما چون اندیشه کردند گروهی که

يبسطوا اليكم ايديهم فكف ايديهم عنكم واتقوا الله وعلى

دراز کنند بر شما دستهای ایشان بازداشت خدای دستهای ایشان از شما و بترسید از خدای و بر

الله فليتوكل المؤمنون ولقد اخذ الله ميثاق بني اسرائيل

خدای توکل کنند مومنان و درست گرفت خدای عهد بر فرزندان یعقوب

وبعثنا منهم اثني عشر نقيبا وقال الله اني معكم لئن اقمتم

و بفرستادیم از ایشان دوازده رسول و گفت خدای من با شمام اگر بپای دارید

الصلوة واتيتم الزكوة وامنتم برسلي وعزرتموهم

نماز را و بدهید زکوت را و بگروید به پیغامبران من و یاری کنید شان

واقرضتم الله قرضا حسنا لاكفرن عنكم سياتكم ولادخلنكم

و وام دهید خدایرا وامی نیکو دور کنم از شما گناهان شما و اندر آرم تان

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ
از بهشتها که همی رود از زیر آن جویها هر که کافر شود از پس این عهد

مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ
از شما بدرستی که گم کرد راستی راه از بهر شکستن عهدهایشان که خدا کردند عهد لعنت کردیم ایشان را

وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
و کردیم دلهای ایشان را سخت سیه گردانند نعت محمد معلا از جایگاه هش

وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ
و فراموش کردند بهره را از آنچه فرمودند ایشان را بدان و همیشه تو یا محمد همی آگاه شوی بر خیانتی

مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
از ایشان مگر اندکی از ایشان درگذار از ایشان و عفو کن بریشان که خدای دوست دارد

الْمُحْسِنِينَ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا
نیکوکاران را و نیز آنکسهای را که گفتند که ما ترسایانیم گرفتیم

مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ
عهد ایشان فراموش کردند نصیبی از آنچه فرمودند ایشان را بدان افکندیم میان ایشان

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ
دشمنی و کینی تا روز رستخیز و زود بود که آگاه کند ایشان را

اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
خدای بدانچ بودند می کنند ای شما که اهل کتابید حقا که بشما آمد

رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَ
پیغمبر ما محمد معلا پیدا همی کند شما را بسیاری از آنچه بودید که پنهان می کردید از کتاب و

يَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ
عفو کند از بسیاری آمد شما را از خدای نور و کتاب هویدا

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ
راه نماید بدان خدای آنکس را که پی گیرد خشنودی وی را بدین مسلمانان و بیرون آورد ایشان را

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
از تاریکیها به روشنائی بفرمان خدای و راه نماید ایشان را بر راهی

مُسْتَقِيمٍ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
راست بدرستی که کافر شدند آنکسهای که گفتند که خدای او عیسی است پسر مریم

قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ
بگو یا محمد معلا تواند که باز دارد از عذاب خدای چیزی اگر او خواهد که نیست کند عیسی پسر

مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
مریم را و مادرش را و هر که اندر زمین اند جمله و خدای راست پادشاهی آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
و زمین و آنچ درمیان زمین و آسمانها بیافریند آنچه خواهد و خدای بر

شَيْءٍ قَدِيرٌ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
چیزی توانا است و گفتند جهودان و ترسایان ما فرزندان خدائیم

وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ

و دوستان او بگو پس چرا عذاب کند شمارا بگناهان شما بلکه شما خلقید از آنکه

خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ

آفرید بیامرزد آنرا که خواهد و عذاب کند هرکرا خواهد و خدایراست پادشاهی آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ

و زمین و آنچ در میان آسمان و زمینست و بازگشت ای شما که جهودان و ترسایانید بدرستی آمد بشما

رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا

پیغمبر ما که پیدا میکند بر وقتی که پیغمبران نبودند تا بگویید که نیامد بما

مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ

بشارت دهنده و ترساننده و خدای بر همه

شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا

چیزی تواناست و چون گفت موسی مرگروه خویشرا ای قوم یاد کنید

نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا

نعمتهای خدای بر شما چون کرد اندر میان شما پیغمبران و بکرد شمارا پادشاهی

وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا

و داد شمارا آنچ نداد هیچ کس را از جهانیان ای قوم اندر شوید

الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ

اندران زمین پاکیزه کرده آنکه نوشتست خدای شمارا و باز مگردید بازپس بهزیمت

فتنقلبوا

فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۝ قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ

که اگر باز گردید زیانکار گشته گفتند ای موسی گروهی

وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا

و ما اندر انجا نشویم تا ایشان بیرون نشوند ازانجا اگر بیرون ما

دَاخِلُونَ ۝ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ

در انجا شویم گفت دو مرد از انکسها که همی ترسیدند که منت نهاده بود خدای

عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ ۝

بر ایشان اندر شوید بر ایشان بدان در چون شما در شدید شما غلبه کنید بر ایشان

وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا يَا مُوسَى

و بر خدای توکل کنید اگر هستید مومنان گفتند ای موسی

إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ

ما در ان شهر نرویم هرگز تا آن جباران در انجا باشند بشو تو و برادرت هارون

فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ

حرب کنید که ما اینجا نشسته ایم گفت موسی یا رب خدای من من پادشاه نیستم

إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝

مگر بر خویشتن و برادرم هارون جدا کن میان ما و میان آن گروه تباه کاران

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ

گفت حرام است بر ایشان چهل سال که همی اندر زمین

فلا تأس على القوم الفاسقين ۝ واتل عليهم نبأ ابني

[illegible] بر ایشان [illegible] خبر دو پسر

آدم بالحق إذ قربا قربانا فتقبل من أحدهما ولم

آدم [illegible] پس پذیرفته شد از یکی ایشان و نه

يتقبل من الآخر قال لأقتلنك قال إنما يتقبل الله من المتقين ۝

پذیرفته شد از دیگر قابیل گفت [illegible] هابیل [illegible] خدای قربان از پرهیزگاران

لئن بسطت إلي يدك لتقتلني ما أنا بباسط يدي إليك

اگر تو بمن دست دراز کنی تا مرا بکشی من بر تو دراز کنم دست بر تو

لأقتلك إني أخاف الله رب العالمين ۝ إني أريد أن

که ترا بکشم که من میترسم از خدای خداوند جهانیان من میخواهم که

تبوء بإثمي وإثمك فتكون من أصحاب النار ۝ وذلك جزاء

[illegible] از خداوندان دوزخ و این است پاداش

الظالمين ۝ فطوعت له نفسه قتل أخيه فقتله فأصبح

ستمکاران [illegible] کشتن برادرش [illegible] او را و گردید

من الخاسرين ۝ فبعث الله غرابا يبحث في الأرض ليريه

از زیانکاران پس فرستاد خدای کلاغی [illegible] اندر زمین تا بنماید او را

كيف يواري سوأة أخيه قال يا ويلتى أعجزت أن

که چون بپوشد عورت برادرش را گفت ای وای بر من عاجز آمدم من از آنکه

أكون مثل هذا الغراب فأواري سوأة أخي فأصبح من

باشم مانند این غراب [illegible] عورت برادر [illegible]

النادمين ۝ من أجل ذلك كتبنا على بني إسرائيل

پشیمانان از بهر کشتن این واجب کردیم بر فرزندان [illegible]

أنه من قتل نفسا بغير نفس أو فساد في الأرض فكأنما

که هر کس که او بکشد کسی را [illegible] اندر زمین [illegible]

قتل الناس جميعا ومن أحياها فكأنما أحيا الناس جميعا

کشتن همه مردمان بجمله و آنکس که [illegible] زنده کردی مردمان را بجملگی

ولقد جاءتهم رسلنا بالبينات ثم إن كثيرا منهم بعد

و بنی اسرائیل [illegible] پیغمبران ما [illegible] پس آنکه بسیاری از ایشان از پس

ذلك في الأرض لمسرفون ۝ إنما جزاء الذين يحاربون

[illegible] اندر زمین تباهی کردند پاداش [illegible] که ایشان کارزار کنند

الله ورسوله ويسعون في الأرض فسادا أن يقتلوا

بخدای و رسول او و [illegible] اندر زمین تباهی کردن آنست که بکشند ایشان را

أو يصلبوا أو تقطع أيديهم وأرجلهم من خلاف أو

یا بردار کنند یا ببرند دستهاشان و پایهاشان [illegible]

ينفوا من الأرض ذلك لهم خزي في الدنيا

[illegible] از زمین [illegible] این چیز که ما یاد کردیم ایشان را [illegible] در دنیا

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ

مگر آنکسانی که توبه کردند از

قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

پیش از آنکه شما توانا شوید بر ایشان بدانید که خدای آمرزنده است و بخشاینده است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا

ای آنکسانی که گرویدند بترسید از خدای و بجویید بخدای نزدیکی بطاعت و جهاد کنید

فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ

اندر راه خدای تا مگر شما برهید از عذاب آنکسانی که کافر شدند اگر ایشان را بود

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ

هرچه اندر زمین است و هم چندان دیگر با آن تا بازخرند تنهای خویش را بدان از عذاب روز

الْقِيَامَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ يُرِيدُونَ

قیامت نپذیرند از ایشان و ایشان را بود عذابی دردناک خواهند

أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ

که بیرون آیند از دوزخ و نباشند ایشان بیرون آینده از آن و ایشان را بود عذابی

مُقِيمٌ ۝ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً

دایم مرد دزد را و زن دزد را ببرید دستهاشان پاداشت بود ایشان را

بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ فَمَنْ

برانچ کرده باشند عقوبتی است از خدای و خدای تواناست درست کار هر که

تاب

تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ

توبه کند از پس ستم کردن

غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

آمرزنده است بخشاینده است نه دانی یا محمد که خدای را است پادشاهی آسمانها و زمین

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

عذاب کند آنرا که خواهد و بیامرزد آنرا که خواهد و خدای بر همه چیزی تواناست

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ

ای تو پیغمبری اندوهگین مباد ترا از قول آنکسان که می شتابند اندر کافری

مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ

از آن مردمان که گفتند ما بگرویدیم بزبانهاشان و نیاورد ایمان دلهاشان

وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ

و نیز آن جهودان که نیوشندگان دروغ را نیوشندگان گروهی دیگر

لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ

نیامدند نزد تو یا محمد می گردانند سخن را از پس جای کردن اندر توریت همی گویند

إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ

اگر شما دهید این خبر بپذیرید او را و اگر شما نه دهید بپرهیزید و هر که

يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

خواهد خدای عذاب کردن او نتوانی بازداشتن او را از وی چیزی ایشانند آن جهودان

لم يرد الله أن يطهر قلوبهم لهم في الدنيا خزي ولهم

في الآخرة عذاب عظيم سماعون للكذب أكالون

اندران جهان عذاب بزرگ شنوندگان اند دروغ را خورندگان اند

للسحت فإن جاءوك فاحكم بينهم أو أعرض عنهم

رشوة را اگر بیایند ترا داوری کن میان ایشان یا برگرد از ایشان

وإن تعرض عنهم فلن يضروك شيئا وإن حكمت فاحكم

واگر برگردی از ایشان زیان ندارد ترا بچیزی واگر داوری کنی داوری کن

بينهم بالقسط إن الله يحب المقسطين وكيف يحكمونك

میان ایشان براستی که خدای دوست دارد راستی کنان را وچگونه راضی شوند بداوری تو

وعندهم التوراة فيها حكم الله ثم يتولون من بعد

و نزدیک ایشانست توریت اندرانجاست حکم خدای پس برگردید از پس

ذلك وما أولئك بالمؤمنين إنا أنزلنا التوراة فيها

آن بیان که اندر توریت و نیستند ایشان بگرویدگان ما فرستادیم توریت را اندرانجا

هدى ونور يحكم بها النبيون الذين أسلموا للذين

بیان و روشنایی داوری کنند بدان پیغمبران آنکسهای که ایشان خالص کردند دین خویش را خدایرا میان

هادوا والربانيون والأحبار بما استحفظوا من كتاب الله

جهودان و صومعه داران و دانشمندان بدانچ اندر خواستند از ایشان نگاه داشتن از کتاب خدای تعالی

وكانوا

وكانوا عليه شهداء فلا تخشوا الناس واخشون ولا

و بودند بر آن گواهان

تشتروا بآياتي ثمنا قليلا ومن لم يحكم بما أنزل الله فأولئك

اختیار کنید بنشانهای من بهایی اندک

هم الكافرون وكتبنا عليهم فيها أن النفس بالنفس

ایشان کافران و فریضه کردیم برایشان دران که تن را بتن بازدهید

والعين بالعين والأنف بالأنف والأذن بالأذن والسن بالسن

وچشم را بچشم و بینی را ببینی وگوش را بگوش و دندان را بدندان

والجروح قصاص فمن تصدق به فهو كفارة له

وجراحتها را قصاص کنید هر که صدقه کند بدان جراحتها و بدل نخواهد کفارتی بود گناه اورا

ومن لم يحكم بما أنزل الله فأولئك هم الظالمون

و هرکه حکم نکند بدان که فرستاد خدای ایشانند ستم کاران

وقفينا على آثارهم بعيسى ابن مريم مصدقا لما بين

واز پس ایشان اندر داشتیم عیسی را پسر مریم ایمان آورده بود بدانچ از

يديه من التوراة وآتيناه الإنجيل فيه هدى ونور

پیش او بود از توریت ودادیم اورا انجیل اندرو بود رهنمونی و روشنی

ومصدقا لما بين يديه من التوراة وهدى وموعظة للمتقين

وموافق بود بدان که از پیش از آن بود از توریت و رهنمونی بود و پندی بود پرهیزگاران را

وليحكم اهل الانجيل بما انزل الله فيه ومن لم يحكم
بما انزل الله فاولئك هم الفاسقون وانزلنا اليك
الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه من الكتاب ومهيمنا
عليه فاحكم بينهم بما انزل الله ولا تتبع اهواءهم عما
جاءك من الحق لكل جعلنا منكم شرعة ومنهاجا
ولو شاء الله لجعلكم امة واحدة ولكن ليبلوكم في ما
آتيكم فاستبقوا الخيرات الى الله مرجعكم جميعا فينبئكم
بما كنتم فيه تختلفون وان احكم بينهم بما انزل الله و
لا تتبع اهواءهم واحذرهم ان يفتنوك عن بعض ما انزل الله

اليك

اليك فان تولوا فاعلم انما يريد الله ان يصيبهم ببعض
ذنوبهم وان كثيرا من الناس لفاسقون افحكم
الجاهلية يبغون ومن احسن من الله حكما لقوم
يوقنون يا ايها الذين آمنوا لا تتخذوا اليهود والنصارى
اولياء بعضهم اولياء بعض ومن يتولهم منكم فانه منهم
ان الله لا يهدي القوم الظالمين فترى الذين في
قلوبهم مرض يسارعون فيهم يقولون نخشى ان
تصيبنا دائرة فعسى الله ان يأتي بالفتح او امر
من عنده فيصبحوا على ما اسروا في انفسهم نادمين

هولاء الذین اقسموا

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

سوگند خوردند بخدای سخت ترین سوگندهای ایشان

إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا

که ایشان با شما اند [illegible] کارهای ایشان [illegible] گردیدند زیان کاران ای

الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ

آنکسانی که مومنانید هرکه مرتد شود از شما از دین خویش پس زود بود که بیارد خدای

بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى

گروهی را که خدا دوست دارد ایشان را و ایشان دوست دارند او را [illegible] با مومنان سختان باشید بر

الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ

کافران حرب کنند اندر راه خدای و نترسید از ملامت ملامت کننده

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا

این چیز که یاد کردیم فضل خدای است بدهد هر کرا خواهد و خدای توانگر است و دانا حقا که

وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ

دوست شما خدا است و پیغمبر او و آنکسهای که ایمان آوردند و آنکسهای که بپای داشتند نماز را

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۝ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ

و بدهند زکوة را و ایشان اندر رکوع باشند و هرکه دوستی کند با خدای

وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ۝

و پیغمبر او و آنکسهای که بگرویدند که سپاه خدای ایشانند غلبه کنان

یا ایها

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا

ای آنکسانی که مومنانید مگیرید آنکسانی را که گرفتند دین شما را افسوس

وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ

و بازی از آنکسهای که جهود و ترسا شدند [illegible] و کافران مگیرید بدوستی

وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى

و بترسید از خدای اگر هستید شما مومنان و چون آواز دهید ایشان را بر

الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا

نماز گیرند آنرا بافسوس و بازی این چیز [illegible] که ایشان گروهی اند

يَعْقِلُونَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ

ندانند بگو یا محمد ای شما که اهل کتابید هیچ انکاری کنید شما از ما مگر آنکه ما بگرویدیم بخدای

وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ۝

و بدانچ فرستادند بما و بدانچ فرستادند از پیش و بیشترین از شما عاصیان

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ

بگو یا محمد [illegible] خبر دهیم شما را بچیزی که ازان بدترست ازان عقوبت آن نزدیک خدای

مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَ

آنرا که عذاب داد او را خدای و خشم گرفت بر او و گردانید از ایشان گروهی را کپیان یعنی بوزینه و

الْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَ

و خوگان و گروهی را بت پرستان آن گروه بدترست جایگاه ایشان و

ضلّوا عن سواء السبيل ۝ وإذا جاءوكم قالوا آمنّا وقد
گویند ... بگرویدیم و ایشان

دخلوا بالكفر وهم قد خرجوا به والله أعلم بما كانوا
اندر آمدند بکفر ... ایشان ... بدان و خدای داناتر است بدانچ ایشان

يكتمون ۝ وترى كثيرا منهم يسارعون في الإثم و
پنهان همی کنند و بینی یا محمد بسیاری از ایشان که همی شتابند اندر گناه

العدوان وأكلهم السحت لبئس ما كانوا يعملون ۝
ستم کردن و خوردن ایشان رشوة بدکاری است که ایشان همی کنند

لولا ينهاهم الربانيون والأحبار عن قولهم الإثم وأكلهم
چرا باز ندارندشان ازان معصیتها صومعه داران و دانشمندان از گفتارشان دروغ و خوردن شان

السحت لبئس ما كانوا يصنعون ۝ وقالت اليهود يد الله
رشوة بدکاری است انچ همی کنند و گفتند جهودان دست خدای

مغلولة غلّت أيديهم ولعنوا بما قالوا بل يداه مبسوطتان
بسته است بسته باد دستهاشان و لعنت باد بر ایشان بدانچ گفتند بلکه هر دو دست خدای گشاده است

ينفق كيف يشاء وليزيدنّ كثيرا منهم ما أنزل إليك
روزی دهد هرکرا خواهد و ... بسیاری را از ایشان آنچ فرستادند بتو

من ربك طغيانا وكفرا وألقينا بينهم العداوة والبغضاء
از خداوند تو ... و کافری و افکندیم میان ایشان دشمنی و بد دشمنی

الى يوم

إلى يوم القيامة كلما أوقدوا نارا للحرب أطفأها
تا بروز قیامت هرگاه که ... آتش ...

الله ۝ ويسعون في الأرض فسادا والله لا يحب المفسدين ۝
خدای و ... اندر زمین ... و خدای دوست ندارد تباه کاران را

ولو أنّ أهل الكتاب آمنوا واتّقوا لكفّرنا عنهم سيئاتهم
و اگر جهودان و ترسایان اهل کتاب بگرویدندی و پرهیز کردندی دور کردمانی از ایشان زشتی کردن ایشان

ولأدخلناهم جنات النعيم ۝ ولو أنّهم أقاموا التوراة
و اندر آوردمانی ایشان را اندر بهشت ... و اگر ایشان بپای داشتندی توریت را

والإنجيل وما أنزل إليهم من ربهم لأكلوا من
و انجیل و آنچ فرستاده بود به ایشان از خداوندشان بخوردندی روزیشان از

فوقهم ومن تحت أرجلهم منهم أمة مقتصدة و
بالای ایشان ... و از زیر پایهاشان یعنی نبات از ایشان گروهی اند داد

كثير منهم ساء ما يعملون ۝ يا أيها الرسول بلّغ ما أنزل
و بسیاری از ایشان که بد کرداراند ای پیغمبر برسان آنچ فرستادند

إليك من ربك وإن لم تفعل فما بلّغت رسالته
بتو از خداوند تو و اگر نکنی ... پیغام خدای را تمامی

والله يعصمك من الناس إن الله لا يهدي القوم
و خدای نگه دارد ترا از مردمان که خدای راه ننماید گروهی

الكافرين ۝ قل يا أهل الكتاب لستم على شيء حتى تقيموا
تا آنکه بپای دارید

التورية والإنجيل وما أنزل إليكم من ربكم وليزيدن
از خداوند شما

كثيرا منهم ما أنزل إليك من ربك طغيانا وكفرا
بسیاری از ایشان آنچ فرستاده شد بتو از خداوند تو گردن کشی کردن و کافری

فلا تأس على القوم الكافرين ۝ إن الذين آمنوا والذين
اندوه مبر گروه کافران آنکسانی که بگرویدند وآنانک

هادوا والصابئون والنصارى من آمن بالله واليوم
جهود شدند وگروهی از ترسایان وقومی از ترسایان هرکه ازین گروهان بگرود بخدای وبروز

الآخر وعمل صالحا فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝
پسین وکرد نیکیها نبود بیمی برایشان ونه ایشان اندوهگین شوند

لقد أخذنا ميثاق بني إسرائيل وأرسلنا إليهم رسلا
بدرستی که بگرفتیم عهد فرزندان یعقوب علیه السلام وفرستادیم با ایشان پیغمبری

كلما جاءهم رسول بما لا تهوى أنفسهم فريقا كذبوا
هرگاه که آمد بدیشان پیغمبری که موافق نیامد با دلهاشان گروهی را بدروغ داشتند

وفريقا يقتلون ۝ وحسبوا ألا تكون فتنة فعموا وصموا
وگروهی را بکشتند و پنداشتند که نبود ایشانرا عقوبتی کور شدند ازحق وکر شدند

ثم

ثم تاب الله عليهم ثم عموا وصموا كثير منهم والله بصير
پس درگذاشت خدای برایشان پس کور شدند وکر شدند بسیاری از ایشان وخدای بیناست

بما يعملون ۝ لقد كفر الذين قالوا إن الله هو المسيح ابن
بدانچ ایشان همی کنند بدرستی که کافر شدند آنکسانی که گفتند که خدای او عیسی بود پسر

مريم وقال المسيح يا بني إسرائيل اعبدوا الله ربي
مریم وگفت عیسی ای پسران یعقوب بندگی کنید خدایرا که خداوند منست

وربكم إنه من يشرك بالله فقد حرم الله عليه
وخداوند شماست هرکه انباز گیرد با خدای حرام کرد خدای بروی

الجنة ومأواه النار وما للظالمين من أنصار ۝
بهشت وجایگاه وی دوزخ است ونیست ستمکارانرا هیچ یاری دهی

لقد كفر الذين قالوا إن الله ثالث ثلاثة وما من إله
بدرستی که کافر شدند آنانکه گفتند که خدای سه یک است ونیست خدای

إلا إله واحد وإن لم ينتهوا عما يقولون ليمسن
مگر یکی خدای واگر نه بازایستند ایشان ازانچ می گویند برسد

الذين كفروا منهم عذاب أليم ۝ أفلا يتوبون إلى الله
آنانرا که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک باز گردند با خدای

ويستغفرونه والله غفور رحيم ۝ ما المسيح ابن
و آمرزش خواهند ازوی وخدای آمرزنده است وبخشاینده نبود عیسی پسر مریم

إلا رسول قد خلت من قبله الرسل وأمه صديقة كانا

يأكلان الطعام انظر كيف نبين لهم الآيات ثم انظر

أنى يؤفكون قل أتعبدون من دون الله ما لا

يملك لكم ضرا ولا نفعا والله هو السميع العليم قل يا

أهل الكتاب لا تغلوا في دينكم غير الحق ولا تتبعوا

أهواء قوم قد ضلوا من قبل وأضلوا كثيرا وضلوا عن

سواء السبيل لعن الذين كفروا من بني إسرائيل

على لسان داود وعيسى ابن مريم ذلك بما

عصوا وكانوا يعتدون كانوا لا يتناهون

عن منكر فعلوه لبئس ما كانوا يفعلون

ترى كثيرا منهم يتولون الذين كفروا

لبئس ما قدمت لهم أنفسهم أن سخط الله

عليهم وفي العذاب هم خالدون ولو كانوا

يؤمنون بالله والنبي وما أنزل إليه ما اتخذوهم

أولياء ولكن كثيرا منهم فاسقون لتجدن

أشد الناس عداوة للذين آمنوا اليهود والذين

أشركوا ولتجدن أقربهم مودة للذين آمنوا

الذين قالوا إنا نصارى ذلك بأن منهم قسيسين

وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ

شنیدند این قرآن که فرستاده شد

إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا

بسوی محمد علیه السلام چشمهای ایشانرا که همی ریزد از آب

عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝

ازانچه شناختند از حق محمد علیه السلام همی گویند بار خدای ما ایمان آوردیم بنویس نام ما با نام آنکسانی که گواهی دادند

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ

وچه بودست مارا که نگرویم بخدای وبدانچه آمد بما از کتاب و رسول وامید داریم که

يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ۝ فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا

اندر آرد مارا خداوند ما در بهشت با آن گروهی که نیک باشند پاداش داد ایشانرا خدای بدانچه

قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ

گفتند بهشتهای که همی رود اندر زیر ان جویها جاوید باشند اندر آنجا و

ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

آن پاداش نیکوکاران وآنکسهای که کافر شدند وبدروغ داشتند

بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا

نشانهای ما ایشانند اهل دوزخ ای آنکسانی که مومنانید حرام مکنید بر خویشتن

طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

از پاکها حلال بکرد است خدای برشما واز حد مگذرید که خدای دوست ندارد

المعتدين

الْمُعْتَدِينَ ۝ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا

از حد گذرندگان وبخورید ازانچه روزی کرد شمارا خدای حلال و پاکیزه

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ

وبترسید از خدای آنکه [illegible] گروید نگیرد شمارا خدای

بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ

بیهوده اندر سوگند شما ولیکن بگیرد شمارا بدان سوگند که اندر دل ببندید از سوگند

فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ

وکفارت سوگند طعام دادن است ده درویش را از میانه

مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

ازانچه همی دهید بخورد زن وفرزند خویش یا کرباس جامه کردن ایشانرا یا آزاد کردن

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا

هرانکس که نیابد روزه داشتن سه روز این چیزها که یاد کردیم کفارت سوگندهای شما چون

حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ

سوگند خورده باشید ونگه دارید سوگند خویش را همچنین پدید آرد همی کند خدای شمارا نشانهای خویش

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ

تا مگر شما شکر کنید ای آنکسانی که مومنانید از شراب بیهوش عقل و قمارها

وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ

وبت پرستیدن وکار کردن با قدح [illegible] پلیدست از کار دیوان بپرهیزید آن

لعلكم تفلحون انما يريد الشيطان ان يوقع بينكم
ميان شما

العداوة والبغضاء في الخمر والميسر ويصدكم عن ذكر الله
دشمنی و کینه اندر شراب خوردن و قمار باختن و باز دارد شما را از یاد کردن خدای

وعن الصلوة فهل انتم منتهون ۝ واطيعوا الله واطيعوا
و از نماز پس شما از آن باز ایستید و فرمان برید خدای را و فرمان برید

الرسول واحذروا فان توليتم فاعلموا انما على رسولنا
پیغمبر را و بپرهیزید از معصیت پس اگر شما برگردید بدانید بر پیغمبر ما

البلاغ المبين ۝ ليس على الذين امنوا وعملوا الصالحات
پیغام رسانیدن روشن نیست بر آن کسانی که ایمان آوردند و کردند نیکیها

جناح فيما طعموا اذا ما اتقوا وامنوا وعملوا الصالحات

ثم اتقوا وامنوا ثم اتقوا واحسنوا والله يحب المحسنين ۝
پس بپرهیزیدند و بگرویدند پس بپرهیزیدند و نیکی کردن و خدای دوست دارد نیکوکاران را

يا ايها الذين امنوا ليبلونكم الله بشيء من الصيد تناله
ای آن کسانی که بگرویدید بیازماید شما را خدای بچیزی از شکار بیابان که رسد بدان

ايديكم ورماحكم ليعلم الله من يخافه بالغيب فمن
دستهای شما و نیزهای شما تا چنان که ببیند خدای کی که بترسد از وی اندر نهان و هر که

اعتدى بعد ذلك فله عذاب اليم ۝ يا ايها الذين امنوا
از حد بگذرد از پس آن او را بود عذابی دردناک ای شما که مومنانید

لا تقتلوا الصيد وانتم حرم ومن قتله منكم م
مکشید شکار را و شما محرم باشید و هر که بکشد صید را از شما عمدا

فجزاء مثل ما قتل من النعم يحكم به ذوا عدل
پاداش آن بود که بدهد مانند آنکه کشته باشد از چهارپایان تا حکم کند بدان خداوند راستی

هديا بالغ الكعبة او كفارة طعام م
هدیه که برسد بکعبه یا کفارت آن کند طعام دادن

او عدل ذلك صياما ليذوق وبال ا
یا برابر آن روزه دارد تا بچشد عقوبت کردار خویش

عما سلف ومن عاد فينتقم الله منه والله
از آنچه پیش از تحریم بود و هر که باز آید با کردن آن کینه کشد خدای از وی و خدای

ذو انتقام ۝ احل لكم صيد البحر وطعامه م
خداوند عقوبت حلال کرده شما را صید کردن دریا و طعام آن

وللسيارة وحرم عليكم صيد البر ما د
و در بریدن کاروانیان و حرام کرد بر شما صید کردن بیابان آنکه

حرما واتقوا الله الذي اليه تحشرون ۝ جعل
و بترسید از خدای آن خدای که بسوی اوست بازگشتن

البيت الحرام قياما للناس والشهر الحرام
خانه حرام پایداری مردمان اعتماد گرفتن و ماههای حرام کرده

وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

تا بدانید که خدای میداند آنچه اندر آسمانهاست و آنچه اندر زمین است

وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و خدای بهمه چیزی داناست بدانید که خدای سخت عقوبتست

وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ

و خدای آمرزگارست و بخشاینده است نیست بر پیغمبر مگر رسانیدن و خدای

يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۝ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ

میداند آنچه پیدا کنید و آنچه پنهان دارید بگو یکسان نبود پلید خواسته حرام و خواسته حلال

وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا

و اگر چه خوش آید ترا بسیاری خواسته حرام بترسید از خدای ای

أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا

خداوندان خردها تا مگر شما برهید ای آنکسانی که مومنانید مپرسید پیغمبر را

عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ

از چیزها که اگر پیدا کنند شما را اندوهگن کند تان و اگر بپرسید پیغمبر را آن زمان که

يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝

فرو فرستند قران بر محمد تا آشکار کنند شما را درگذاشت خدای از آن و خدای آمرزنده و بردبارست

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ۝

بپرسیدند آن چیزها را گروهی که از پیش شما بودند پس شدند بدان چیزها کافران و بی دینان

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ

نکرد خدای بحیره و نه سایبه و نه وصیله و نه حامی

وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ

ولیکن آنان که کافران اند می بافند بر خدای دروغ و بیشتران ایشان

لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى

که ندانند و چون گویند ایشان را بیایید بدانچه فرستاد خدای و بسوی

الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ

پیغمبر گویند بسنده است ما را آنچه یافتیم بر آن پدران ما را اگر چه بودند

آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

پدران ایشان که ندانستند چیزی و نه راه یافتند راه صواب ای آنکسانی که مومنانید

عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ

بر شماست تن شما زیان ندارد شما را هر که گم شد هرگاه که شما راه یافته باشید بسوی خدای است

مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

بازگشتن شما بجمله تا آگاه کند شما را بدانچه شما میکنید ای آنکسانی که

آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ

مومنانید بر شماست گواهی میان شما چون بیاید یکی از شما را مرگ وقت

الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ

اندر گردن دو مرد عدل از شما یا دو گواه دیگر

غيركم إن أنتم ضربتم في الأرض فأصابتكم مصيبة الموت
تحبسونهما من بعد الصلوة فيقسمان بالله إن ارتبتم لا
نشتري به ثمنا ولو كان ذا قربى ولا نكتم شهادة الله
إنا إذا لمن الآثمين ۝ فإن عثر على أنهما استحقا إثما
فآخران يقومان مقامهما من الذين استحق عليهم
الأوليان فيقسمان بالله لشهادتنا أحق من شهادتهما
وما اعتدينا إنا إذا لمن الظالمين ۝ ذلك أدنى
أن يأتوا بالشهادة على وجهها أو يخافوا أن ترد أيمان
بعد أيمانهم واتقوا الله واسمعوا والله لا يهدي القوم الفاسقين ۝

يوم يجمع الله الرسل فيقول ماذا أجبتم قالوا لا علم
لنا إنك أنت علام الغيوب إذ قال الله يا عيسى ابن
مريم اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك إذ أيدتك ب
روح القدس تكلم الناس في المهد وكهلا
وإذ علمتك الكتاب والحكمة والتورية والإنجيل
وإذ تخلق من الطين كهيئة الطير بإذني فتنفخ فيها
فتكون طيرا بإذني وتبرئ الأكمه والأبرص بإذني
وإذ تخرج الموتى بإذني وإذ كففت بني إسرائيل
عنك إذ جئتهم بالبينات فقال الذين كفروا منهم

إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ

نیست این مگر جادویی هویدا و چون الهام دادم آن کاروانرا

أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ۝

که گروید به من و به پیغامبر من گفتند گرویدیم و گواه باش ای عیسی که ما مسلمانیم

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ

چون گفتند حواریان ای عیسی پسر مریم توانی که بخوانی

رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ

خدای خویش تا فرستد بر ما خوانی آراسته از آسمان گفت عیسی بترسید از خدای اگر

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ

هستید شما مؤمنان گفتند همی خواهیم که بخوریم از آن خوان و بیارامد

قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝

دلهای ما و بدانیم که تو راست گویی و باشیم بر آن از گواهان

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ

گفت عیسی پسر مریم بار خدایا آفریدگارا بفرست بر ما خوانی آراسته از

السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ

آسمان تا باشد ما را آن روز عید اهل زمانه ما را و آنکه از پس ما باشند و نشان بود از تو

وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا

و روزی کن ما را و تو بهترین روزی دهندگانی گفت خدای من این خوان بفرستم

عليكم

عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ

بر شما پس هر که کافر شود پس از آن از شما من عذاب کنم او را عذابی که نکردم چنان عذاب

أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ

یکی را از جهانیان و چون گفت خدای ای عیسی پسر مریم

أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ

تو گفتی مردمانرا که گیرید مرا و مادر مرا دو خدای از بیرون خدای

قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ

گفت عیسی پاکی تو نبود مرا که گفتمی آنچه نیست مرا بحق گفتن آن اگر

كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ

گفتم آن سخن تو همی دانستی بپیدا دانی آنچ اندر تن من بود و ندانم آنچ اندر تن تو باشد

أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ

که تویی تو داننده غیبها نگفتم ایشانرا مگر آنچ فرموده بودی مرا بدان

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا

که عبادت کنید خدایرا آفریدگار من و خداوند شماست و بودم من بر ایشان گواه

مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ

تا بودم در میان ایشان چون مرا برداشتی از میان ایشان بودی تو نگاهبان بر ایشان

وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ

و تو بر همه چیزی گواهی اگر عذاب کنی ایشانرا ایشان بندگان تواند

وإن تغفر لهم فإنك أنت العزيز الحكيم ۝ قال الله هذا

واگر بیامرزی ایشان را که تو [illegible] گفت خدای این

يوم ينفع الصادقين صدقهم لهم جنات تجري من

روزیست [illegible] راستگویان را ایشان راست بهشتهای که میرود از

تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا رضي الله عنهم و

زیر آن جویها جاویدان [illegible] خشنود شده باشد خدای از ایشان و ایشان

رضوا عنه ذلك الفوز العظيم ۝ لله ملك السموات

خشنود شدند از خدای آنست رستگاری بزرگ خدای راست پادشاهی آسمانها

والأرض وما فيهن وهو على كل شيء قدير ۝ سورة

و زمین و آنچه اندر میان آسمان و زمین است و خدای بر همه چیزی تواناست

الأنعام

این سورة مکی است و یزید بن رومان گفت بهری مکی است و بهری مدنی
عبدالله عباس و مجاهد و قتاده گفتند مکی است مگر دو آیت و هی قوله تعالی قل
است و شهر بن حوشب گفت سورة
تعالوا اتل ما حرم ربکم علیکم و آن آیه که از پس اینست عبدالله عباس گفت سورة الانعام بیکبار فرود آمد بمکه هفتاد هزار
فرشته بودند تسبیح و تهلیل و تحمید و این سورة صد و شصت و پنج آیت است در عدد کوفیان و شش در عدد بصریان و هفت
در عدد مدنیان و کلمات او سه هزار و پنجاه و کلمت است و حروف او دوازده هزار و چهار صد و پنجاه و دو حرف اما فضل
ثواب عبدالله عباس روایت کند از ابی کعب که رسول علیه السلام گفت سورة الانعام انزلت [illegible] دفعة واحدة بیکبار
در و هفتاد هزار فرشته از آسمان بزمین آمدند هر که این سورة بخواند هفتاد هزار فرشته بر وی صلوات فرستند بعدد هر آیتی
که درین سورت است جابر عبدالله انصاری روایت کند از رسول علیه السلام گفت هر که سورة الانعام سه آیت بخواند
از اول الی قوله تعالی ویعلم ما تکسبون خدای تعالی چهل هزار فرشته بر وی موکل کند تا مثل عبادت خود وی نویسند [illegible] آسمان
ختم [illegible] [illegible] بر وی موکل کند چون شیطان خواهد که او را وسوسه کند تا چیزی در دل او افکند یکی را از آن عمود بر وی زند
[illegible] میان او و او هفتاد حجاب باشد چون بروز قیامت باشد قدیم جل جلاله گوید بنده من در سایه من برو از میوه
بهشت میخور و از آب کوثر نوش و از چشمه سلسبیل غسل [illegible] منی و من خداوند تو والله اعلم بالصواب

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده و مهربان

الحمد لله الذي خلق السموات والأرض وجعل الظلمات

سپاس خدای راست آنکه بیافرید آسمانها و زمین و کرد و بیافرید تاریکیها

والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون ۝ هو الذي

و روشنائی پس آنکسهائی که کافر شدند با خدای [illegible] برگشتند [illegible] او ست خدای

خلقكم من طين ثم قضى أجلا وأجل مسمى

که بیافرید شمارا از گل پس قضا کرد هر چیزی را اجلی و اجلی معین وقت نام زده برده

عنده ثم أنتم تمترون ۝ وهو الله في السموات وفي

بنزدیک پس شما بشک و اوست خدای اندر آسمانها و اندر

الأرض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون ۝

زمین میداند نهان شما و آشکارای شما و میداند آنچه شما میکنید

وما تأتيهم من آية من آيات ربهم إلا كانوا عنها معرضين ۝

و نیاید بدیشان نشانی از نشانهای خدایشان مگر که ایشان از آن برگردیده

فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف يأتيهم أنباء ما كانوا

بدروغ داشتند ترا آنگه که بیامد بدیشان زود بود که بیاید بدیشان خبران که ایشان

به يستهزءون ۝ ألم يروا كم أهلكنا من قبلهم من

بدان افسوس کردند نه بینی ایشان این کافران که چند هلاک کردیم از پیش ایشان از

قرن مكّنّاهم في الأرض ما لم نمكّن لكم وأرسلنا السّماء

عليهم مدرارا وجعلنا الأنهار تجري من تحتهم

فأهلكناهم بذنوبهم وأنشأنا من بعدهم قرنا آخرين ۝

ولو نزّلنا عليك كتابا في قرطاس فلمسوه بأيديهم

لقال الّذين كفروا إن هذا إلّا سحر مبين ۝ وقالوا

لولا أنزل عليه ملك ولو أنزلنا ملكا لقضي الأمر

ثمّ لا ينظرون ۝ ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا و

للبسنا عليهم ما يلبسون ۝ ولقد استهزئ برسل

من قبلك فحاق بالّذين سخروا منهم ما كانوا

به يستهزءون ۝ قل سيروا في الأرض ثمّ انظروا كيف

كان عاقبة المكذّبين ۝ قل لمن ما في السّموات والأرض

قل لله كتب على نفسه الرّحمة ليجمعنّكم إلى يوم القيامة

لا ريب فيه الّذين خسروا أنفسهم فهم لا يؤمنون ۝

وله ما سكن في اللّيل والنّهار وهو السّميع العليم ۝

قل أغير الله أتّخذ وليّا فاطر السّموات والأرض وهو

يطعم ولا يطعم قل إنّي أمرت أن أكون أوّل من

أسلم ولا تكوننّ من المشركين ۝ قل إنّي أخاف

إن عصيت ربّي عذاب يوم عظيم ۝ من يصرف

عنه يومئذ فقد رحمه وذلك الفوز المبين ۝ وان

ازوی عذاب آن روز بدرستی که بخشود بروی و آن ظفری روشن

يمسسك الله بضر فلا كاشف له الا هو وان يمسسك

رساند ترا خدای بسختی باز دارنده نیست آن سختی را مگر او واگر رساند ترا

بخير فهو على كل شيء قدير ۝ وهو القاهر

بنیکی پس او بر همه چیزی تواناست واو قهر کننده است

فوق عباده وهو الحكيم الخبير ۝ قل اي شيء

بر بالای بندگان خویش واو درست کارست واگاست بگو یا محمد معلا که چه چیزست

اكبر شهادة قل الله شهيد بيني وبينكم واوحي الي

که بزرگترست گواهی آن بگو یا محمد که خدایست گواه میان من و میان شما و وحی کرده شد بمن

هذا القران لانذركم به ومن بلغ اينكم لتشهدون

این قرآن تا بیم کنم شمارا بدان وهر کرا رسد بدو خبر شما همی گواهی دهید

ان مع الله الهة اخرى قل لا اشهد قل انما هو اله

که با خدای خدایانی دیگر بگو یا محمد معلا من گواهی ندهم بدین خبر بگو او خدای است

واحد وانني بريء مما تشركون ۝ الذين اتيناهم

یکی و من بیزارم ازان انباز که شما همی گیرید آن کسهای که دادیم شان

الكتاب يعرفونه كما يعرفون ابناءهم الذين خسروا

علم توریت همی شناسند محمد را بپیغمبری همچنان که همی شناسند فرزندان خویش را آنکسهای که زیان کردند

انفسهم فهم لا يؤمنون ۝ ومن اظلم ممن افترى

بر تنهای خویش ایشان بی گروند وکی ستمکارتر ازانکس که دروغ گوید

على الله كذبا او كذب باياته انه لا يفلح الظالمون ۝

بر خدای دروغ اگر بدروغ دارد نشانهای او را بدرستی که نه برهند ستمکاران

ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين اشركوا اين شركاؤكم

وآن روز که برانگیزیم شان بجمله پس بگوییم آن کسهای که انباز گرفتند کجاست انبازان شما

الذين كنتم تزعمون ۝ ثم لم تكن فتنتهم الا ان قالوا

آنکه همی گفتید که ایشان شفیعان ما اند پس نبود جواب ایشان مگر آن که گویند

والله ربنا ما كنا مشركين ۝ انظر كيف كذبوا على

وبخدای آفریدگار ما که ما هرگز انباز نگرفته ایم با خدای بنگر که چگونه دروغ گفتند

انفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون ۝ ومنهم

تنهای خویش وگم شد از ایشان ازان دروغ که همی گفتند وازین مردمان کس هست

من يستمع اليك وجعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه

که گوش بکند با حدیث تو وما کردیم بر دلهای ایشان پوششها تا در نیابند سخن تو

وفي اذانهم وقرا وان يروا كل اية لا يؤمنوا بها حتى

وکردیم اندر گوشهای ایشان گرانی واگر ببینند نشان که خواهند تو نگروند

اذا جاءوك يجادلونك يقول الذين كفروا ان هذا

چون بیایند بنزدیک تو خصومت می کنند با تو گویند آنکسهای که کافر شدند این

انفسهم

إلا أساطير الأولين ۝ وهم ينهون عنه وينأون عنه
افسانه پیشینگان وایشان همی بازدارند مردمان را ازو و دور می شوند ایشان ازو

وإن يهلكون إلا أنفسهم وما يشعرون ۝ ولو ترى
و هلاک می کنند مگر خویشتن را و ندانند واگر ببینی یا محمد

إذ وقفوا على النار فقالوا يا ليتنا نرد ولا نكذب بآيات
آنگه که بدارند ایشان را بر آتش پس گویند ای کاشکی ما را باز گردانیدندی و نه دروغ داشتمانی نشانهای

ربنا ونكون من المؤمنين ۝ بل بدا لهم ما كانوا
خدای ما و باشیم از مومنان نه که آشکارا گردید ایشان را آنچ

يخفون من قبل ولو ردوا لعادوا لما نهوا عنه و
پنهان همی داشتند از پیش آن واگر باز گردانیدی ایشان را بدنیا باز گردندی بدانچ باز داشتند ایشان را ازان و

إنهم لكاذبون ۝ وقالوا إن هي إلا حياتنا الدنيا وما
ایشان دروغ زنان اند و گفتند نیست این مگر زندگانی این جهان و نه

نحن بمبعوثين ۝ ولو ترى إذ وقفوا على ربهم قال
ما برانگیختگان واگر ببینی یا محمد چون بازدارید ایشان بر خداوند ایشان گفت

أليس هذا بالحق قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب
این نیست حق راست گویند آری وخدای ما گفت بچشید عذاب

بما كنتم تكفرون ۝ قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله
بدانک شما کافر شدید خسارت زیان کار شدند آنکسانی که دروغ داشتند انگیختن را با خدای

حتى

حتى إذا جاءتهم الساعة بغتة قالوا يا حسرتنا على ما
تا آنگه که بیاید بایشان رستخیز ناگاه گویند ای وای اندوه ما بر انچ

فرطنا فيها وهم يحملون أوزارهم على ظهورهم
ما دست بازداشتیم آن را وایشان بر دارند گرانیها ایشان بر پشتهای خویش

ألا ساء ما يزرون ۝ وما الحياة الدنيا إلا لعب ولهو
بد چیزی است بارکه ایشان همی بر گیرند و نیست زندگانی این جهان مگر بازی و شادی

وللدار الآخرة خير للذين يتقون أفلا تعقلون ۝
و سرای آن سرای بهتر است آنکسانی را که بپرهیزند از شرک پس ندانند

قد نعلم إنه ليحزنك الذي يقولون فإنهم لا
که ما همی دانیم که ترا اندوه گین می کند آنچ ایشان همی گویند ایشان

يكذبونك ولكن الظالمين بآيات الله يجحدون ۝
بدروغ زن می دارند ترا ولیکن این مشرکان نشانهای خدای را انکار کنند

ولقد كذبت رسل من قبلك فصبروا على
و بدروغ داشتند پیغمبران از پیش تو بودند شکیبائی کردند بر آنچ

ما كذبوا وأوذوا حتى أتاهم نصرنا ولا مبدل
بدروغ داشتند ایشان را و بیازردند شان تا آنگه که بایشان آمد یاری ما و بدل کننده نبود

لكلمات الله ولقد جاءك من نبإ المرسلين ۝ و
مر سخن خدای را و بدرستی که آمد بتو یا محمد از خبر پیغمبران

إن كان كبر عليك إعراضهم فإن استطعت أن

اگر هست بزرگ آمد بر تو روی گردانیدن ایشان اگر توانی

تبتغي نفقا في الأرض أو سلما في السماء فتأتيهم بآية و

بجویی نقبی در زمین یا نردبانی در آسمان شوی ایشان را بیاوری نشانی

لو شاء الله لجمعهم على الهدى فلا تكونن من الجا

اگر خواستی خدای گرد کردی ایشان را بر راستی مباش از نادانان

هلين ۞ إنما يستجيب الذين يسمعون ۞ والموتى

حقا که اجابت کنند سخن آنکسانی که می شنوند سخن حق را و مردگان را

نصف حزب

يبعثهم الله ثم إليه يرجعون ۞ وقالوا لولا نزل عليه

برانگیزد خدای پس بسوی وی باز گردانند شان وگفتند چرا نفرستادند بر محمد علیه السلام

آية من ربه قل إن الله قادر على أن ينزل آية و

نشانی از خداوندی بگو یا محمد که خدای تو تواناست بر آنکه بفرستد علامتی

لكن أكثرهم لا يعلمون ۞ وما من دابة في الأرض ولا

ولیکن بیشترین ایشان ندانند ونیست هیچ جنبنده اندر زمین و نه

طائر يطير بجناحيه إلا أمم أمثالكم ما فرطنا في الكتاب

پرنده که می پرد بپر خویش مگر ایشان بندگانند خدا را مانند شما دست بنداشتیم اندر لوح محفوظ

من شيء ثم إلى ربهم يحشرون ۞ والذين كذبوا

از چیزی را پس بسوی خداوندشان گرد کنند و آنکسهای که بدروغ داشتند

بآياتنا صم وبكم في الظلمات من يشإ الله يضلله

بنشانهای ما کرانند و گنگانند اندر تاریکیها هر کرا خواهد خدای گم کند

ومن يشأ يجعله على صراط مستقيم ۞ قل أرأيتكم

و هر کرا خواهد بنهاد وی را بر راه راست بگو بینید شما

إن أتاكم عذاب الله أو أتتكم الساعة أغير الله

اگر بیاید بشما عذاب خدای و اگر بیاید بشما قیامت بجز خدای را

تدعون إن كنتم صادقين ۞ بل إياه تدعون فيكشف

کسی دیگر را خوانید اگر شما هستید راست گویان بگو خدای را خوانند تا بر دارد از شما

ما تدعون إليه إن شاء وتنسون ما تشركون ۞

آنچه شما می خوانید او را اندر آن اگر خواهد و فراموش کنند آنرا که همی انباز کنید با خدای

ولقد أرسلنا إلى أمم من قبلك فأخذناهم

و بدرستی بفرستادیم پیغمبرانی را با امتانی که از پیش تو بودند بگرفتیم آن امتان را

بالبأساء والضراء لعلهم يتضرعون ۞ فلولا إذ جاءهم

بسختیها و بیچاریها تا مگر ایشان زاری کنند چرا نیامد با ایشان

بأسنا تضرعوا ولكن قست قلوبهم وزين لهم

عذاب ما زاری کردند ولیکن سخت بود ... دلهاشان و آراسته کرده بود ایشان را

الشيطان ما كانوا يعملون ۞ فلما نسوا ما ذكروا

دیو آنچه ایشان بودند همی کردند چو فراموش کردند آنچه گفته بودند ایشان را

بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا
بدان گشادیم برایشان درهای همه چیزی را تا شادی کردند بدانچ ایشانرا داده بودند

أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ۝ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
بگرفتیم شان ناگاه پس ایشان نومید شدند پس گسسته شد بنیاد آن گروهی که ایشان

ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ
ستم کردند و سپاس خدای را پروردگار جهانیان بگو یا محمد می گوئید اگر باز ستاند خدای

سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُم مَّنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ
شنوائی شما و بینائی شما و مهر نهد بر دلهائی شما کیست خدای جز خدای

يَأْتِيكُم بِهِ انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ۝ قُلْ
که باز دهد شما را بدان بنگر یا محمد که چگونه همی پدید آریم نشانها پس ایشان همی بر گردید بگو یا محمد

أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا
بگوئید اگر بیاید بشما عذاب خدای ناگاه یا آشکارا هلاک کنند بدان مگر

الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَ
گروهی را که ایشانند ستمکاران و نفرستادیم پیغمبران را مگر بشارت دهندگان بهشت و

مُنذِرِينَ ۝ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
بیم کنندگان بدوزخ پس هر که بگرود و نیکی کند نبود بیمی بر ایشان و نه ایشان

يَحْزَنُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا
اندوهگن شوند و آنکسانی که بدروغ داشتند نشانهای ما رسد بدیشان عذاب بدانچ

كانوا

كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ قُل لَّا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
ایشان گناه کردند بگو یا محمد نگویم شما را که نزد منست کلید گنجهای خدای و نه

أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
دانم من غیب یعنی سر نهان و نه من گویم شما را که من فرشته ام نروم مگر

يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا
وحی کرده شد بسوی من بگو یا محمد که برابر بود اندیشه

تَتَفَكَّرُونَ ۝ وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَن
و بترسان بدان کسانی را که همی ترسند که ایشان

يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُم مِّن دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا
خواهند انگیختن بسوی خداوندشان نبود ایشانرا از بیرون خدای یاری و نه

شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ
خواهشگری تا مگر ایشان پرهیزند و مران آنکسانی که همی پرستند

رَبَّهُم بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ
خداوندشان بامداد و شبانگاه همی خواهند خشنودی خداوند نیست بر تو

مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِم مِّن شَيْءٍ
از شمار ایشان از چیزی و نیست از شمار تو بر ایشان از چیزی

فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا
که برانی ایشانرا باشی از ستمکاران و هم چنین آزمودیم

بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ
بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ۝ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ
عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا
بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۝
قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝ قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي

وكذ

وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ۝ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا
تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِالظَّالِمِينَ ۝ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا
يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا
فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ
مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَى أَجَلٌ مُسَمًّى
ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

وهو القاهر فوق عباده ويرسل عليكم حفظة حتى

إذا جاء أحدكم الموت توفته رسلنا وهم لا يفرطون ۝
که بیاید یکی از شما مرگ جان او بر آرد پیغمبران ما وایشان فرو نهلند یک طرفة العین

ثم ردوا إلى الله مولاهم الحق ألا له الحكم وهو
پس باز برندشان با خدای که خداوند ایشانست براستی بر خدای راست داوری کردن واوست

أسرع الحاسبين ۝ قل من ينجيكم من ظلمات البر
سبکترین شمارکنندگان بگو یا محمد که من رهانم شمارا از تاریکیها بیابان

والبحر تدعونه تضرعا وخفية لئن أنجانا من هذه لنكونن
و دریا بخوانید خدایرا بزاری و پنهانی گویند اگر برهانی ما را ازین هولها ما باشیم

من الشاكرين ۝ قل الله ينجيكم منها ومن كل كرب
از شکر گزاران بگو یا محمد که خدای برهاند شمارا ازان و از همه اندوهها

ثم أنتم تشركون ۝ قل هو القادر على أن يبعث
پس بادی بتان را انباز گیرند بگو یا محمد که خدای توانا است بر آن که بفرستاد

عليكم عذابا من فوقكم أو من تحت أرجلكم
بر شما عذابی از بالای سر شما یا از زیر پایهای شما

أو يلبسكم شيعا ويذيق بعضكم بأس بعض انظر كيف
یا اندر پوشاندتان هواهای مختلف وبچشاند برخی را از شما عذاب برخی بنگر یا محمد که چگونه

نصف

نصرف الآيات لعلهم يفقهون ۝ وكذب به قومك و

هو الحق قل لست عليكم بوكيل ۝ لكل نبإ مستقر

وسوف تعلمون ۝ وإذا رأيت الذين يخوضون

في آياتنا فأعرض عنهم حتى يخوضوا في حديث
اندر قرآن ... از ایشان ... اندر شوید ... اندر حدیثی

غيره وإما ينسينك الشيطان فلا تقعد بعد الذكرى

مع القوم الظالمين ۝ وما على الذين يتقون من

حسابهم من شيء ولكن ذكرى لعلهم يتقون ۝

وذر الذين اتخذوا دينهم لعبا ولهوا وغرتهم

الحياة الدنيا وذكر به أن تبسل نفس بما كسبت

ليس لها من دون الله ولي ولا شفيع وان تعدل
كل عدل لا يؤخذ منها اولئك الذين ابسلوا بما
كسبوا لهم شراب من حميم وعذاب اليم بما كانوا
يكفرون ۝ قل اندعوا من دون الله ما لا ينفعنا
ولا يضرنا ونرد على اعقابنا بعد اذ هدىنا الله كا
لذي استهوته الشياطين في الارض حيران له
اصحاب يدعونه الى الهدى ايتنا قل ان هدى الله
هو الهدى وامرنا لنسلم لرب العالمين ۝
وان اقيموا الصلوة واتقوه وهو الذي اليه تحشرون ۝

وهو الذي خلق السموات والارض بالحق ويوم
يقول كن فيكون قوله الحق وله الملك يوم
ينفخ في الصور عالم الغيب والشهادة وهو الحكيم
الخبير ۝ واذ قال ابرهيم لابيه ازر اتتخذ اصناما
الهة اني اريك وقومك في ضلال مبين ۝ وكذلك
نري ابرهيم ملكوت السموات والارض وليكون
من الموقنين ۝ فلما جن عليه الليل رای كوكبا
قال هذا ربي فلما افل قال لا احب الافلين ۝ فلما
رای القمر بازغا قال هذا ربي فلما افل قال لئن

لئن لم يهدني ربي لأكونن من القوم الضالين فلما

رأى الشمس بازغة قال هذا ربي هذا أكبر فلما

أفلت قال يا قوم إني بريء مما تشركون إني وجهت

وجهي للذي فطر السموات والأرض حنيفا

وما أنا من المشركين وحاجه قومه قال أتحاجوني

في الله وقد هدان ولا أخاف ما تشركون به

إلا أن يشاء ربي شيئا وسع ربي كل شيء علما أفلا

تتذكرون وكيف أخاف ما أشركتم ولا تخافون

أنكم أشركتم بالله ما لم ينزل به عليكم سلطانا فأي

الفريقين

الإصباح وجعل الليل سكنا والشمس والقمر حسبانا

ذلك تقدير العزيز العليم وهو الذي جعل لكم

النجوم لتهتدوا بها في ظلمات البر والبحر قد فصلنا

الآيات لقوم يعلمون وهو الذي أنشأكم من

نفس واحدة فمستقر ومستودع قد فصلنا الآيات

لقوم يفقهون وهو الذي أنزل من السماء ماء فأ

خرجنا به نبات كل شيء فأخرجنا منه خضرا نخرج

منه حبا متراكبا ومن النخل من طلعها قنوان

دانية وجنات من أعناب والزيتون والرمان

مشتبها وغير متشابه انظروا الى ثمره اذا اثمر و
مانند اين لون و ناماننده اندر طعم بدان سوى آن جون ميوه آرد و
ينعه ان في ذلكم لايات لقوم يؤمنون وجعلوا
رسيدن آن ميوه اندران چيز نشانهاى است گروهى را كه بگرويدند و كردند
لله شركاء الجن وخلقهم وخرقوا له بنين وبنات بغير
خدايرا انبازان از ديو و خدا آفريد ايشان را و دروغ گفتند خدايرا پسران و دختران بى
علم سبحانه وتعالى عما يصفون بديع السموات و
دانش پاكست او و برترست از آنچ او را مى صفت كنند نو آفريدگار آسمانها و
الارض انى يكون له ولد ولم تكن له صاحبة
زمين است چگونه بود او را فرزند و نيست او را زن
وخلق كل شيء وهو بكل شيء عليم ذلكم الله
و بيافريد هر چيزيرا و او بهمه چيزى داناست اين صفتش چنين است خدايرا
ربكم لا اله الا هو خالق كل شيء فاعبدوه
كه بيافريد شما است خدايى مگر او آفريدگار همه چيزى پس بپرستيد اورا
وهو على كل شيء وكيل لا تدركه الابصار و
و او بر همه چيزى نگهبان است اندر نيابد اورا چشمها اندر دنيا و
هو يدرك الابصار وهو اللطيف الخبير
او اندريابد چشمهارا اندر دنيا و آخرت و او نيكو كارست و آگاه

الفريقين احق بالامن ان كنتم تعلمون الذين
دو گروه اند بى بيمى وانيد ايشان
آمنوا ولم يلبسوا ايمانهم بظلم اولئك لهم الامن وهم
بگرويدند و نياميختند گرويدن خويش ببيدادگرى ايشان بى بيمى و ايشان
مهتدون وتلك حجتنا آتيناها ابراهيم على قومه
راه يافتگان اند و اين حجتهاى ما بود كه بداديم ابراهيم را بر گروه خويش
نرفع درجات من نشاء ان ربك حكيم عليم ووهبنا
و ما بر داريم پايگاه هر كرا خواهيم خداى تو است درست كار دانا و بداديم
له اسحق ويعقوب كلا هدينا ونوحا هدينا من قبل
اورا اسحاق و يعقوب همه را راه نموديم و نوح را نيز راه نموديم از پيش ابرهيم
ومن ذريته داود وسليمان وايوب ويوسف وموسى
و از فرزندان ابرهيم نيز پيغمبرى داديم داود را و سليمان را و ايوب را و يوسف را و موسى را
وهرون وكذلك نجزي المحسنين وزكريا ويحيى
و هارون را و هر چيزى پاداش ابرهيم نيكوكاران و زكريا را و يحيى را
وعيسى والياس كل من الصالحين واسمعيل
و عيسى را و الياس را اين همه از پيغمبران بودند و اسماعيل را
واليسع ويونس ولوطا وكلا فضلنا على العالمين
و يسع را و يونس را و لوط را از همه تفضيل داديم ما بر جهانيان

ومن آبائهم وذرياتهم وإخوانهم واجتبيناهم و

هديناهم إلى صراط مستقيم ذلك هدى الله

يهدي به من يشاء من عباده ولو أشركوا لحبط عنهم

ما كانوا يعملون ۝ أولئك الذين آتيناهم الكتاب

والحكم والنبوة فإن يكفر بها هؤلاء فقد وكلنا

بها قوما ليسوا بها بكافرين ۝ أولئك الذين هدى الله

فبهداهم اقتده قل لا أسألكم عليه أجرا إن هو إلا ذكرى

للعالمين ۝ وما قدروا الله حق قدره إذ قالوا ما

أنزل الله على بشر من شيء قل من

أنزل

أنزل الكتاب الذي جاء به موسى نورا وهدى للناس

تجعلونه قراطيس تبدونها وتخفون كثيرا وعلمتم

ما لم تعلموا أنتم ولا آباؤكم قل الله ثم ذرهم في

خوضهم يلعبون ۝ وهذا كتاب أنزلناه مبارك

مصدق الذي بين يديه ولتنذر أم القرى ومن

حولها والذين يؤمنون بالآخرة يؤمنون به وهم على

صلاتهم يحافظون ۝ ومن أظلم ممن افترى

على الله كذبا أو قال أوحي إلي ولم يوح إليه شيء

ومن قال سأنزل مثل ما أنزل الله ولو ترى إذ

الظالمون في غمرات الموت والملائكة باسطوا

آن ستمكاران اندر سكرات مرگ و فريشتگان گشاينده

أيديهم أخرجوا أنفسكم اليوم تجزون عذاب الهون

دستهاشان بجانهاى ايشان بيرون آريد جانهاتان كه امروز داشتن خواهيد دادن عذاب خوارى

بما كنتم تقولون على الله غير الحق وكنتم عن آياته تستكبرون

بدانچ شما مى گفتيد بر خداى نه راست وشما از آيتهاى خداى گردن كشيديد

ولقد جئتمونا فرادى كما خلقناكم أول مرة

وحقاكه آمديد بما تا تنها همچنان كه آفريديم شما را از نخست بار

وتركتم ما خولناكم وراء ظهوركم وما نرى معكم

وآنچ بگذاشتيد آنچ داده بوديم واز پس پشتهاتان ونه بينيم باشما

شفعاءكم الذين زعمتم أنهم فيكم شركاء لقد تقطع

آن بتان شما كه مى گفتيد كه شفيعان اند ايشان شما را شفيعانند بريده شد پيوستگى

بينكم وضل عنكم ما كنتم تزعمون إن الله فالق

ميان شما وگم شد از شما آنچ شما مى گفتيد خداى است آفريدگار

الحب والنوى يخرج الحي من الميت ومخرج

وآنچ ازدانه است بيرون آرد زنده را از مرده وبيرون آرد

الميت من الحي ذلكم الله فأنى تؤفكون فالق

مرده را از زنده آن خداى شماست از كجا مى گوييد اين دروغ آفريدگار

قد جاءكم بصائر من ربكم فمن أبصر فلنفسه ومن عمي

آمد شما را حجتها از خداى شما هر كه ديد ورا بود ثواب وهر كه

فعليها وما أنا عليكم بحفيظ وكذلك نصرف الآيات

بروى است عقوبتش ونيستم من بر شما نگهبان وهمچنين بيان كنيم نشانها

وليقولوا درست ولنبينه لقوم يعلمون اتبع ما أو

وتا بگويند كه تو از خويشتن آورده وتا پديدار كنيم گروهى را كه بدانند متابعت كن آنرا كه

حي إليك من ربك لا إله إلا هو وأعرض عن

وحى كرده بتو از خداوند تو نيست خداى مگر او وبرگرد از

المشركين ولو شاء الله ما أشركوا وما جعلناك

مشركان واگر خواستى خداى شرك نيافريدى ايشان را ونكرديم ترا يا محمد

عليهم حفيظا وما أنت عليهم بوكيل ولا تسبوا

بر ايشان نگهبان ونه تو بر ايشان پاينداني ودشنام مدهيد

الذين يدعون من دون الله فيسبوا الله عدوا بغير

آن بتان را كه مى پرستند از بيرون خداى كه ايشان دشنام دهند خداى را از حد گذشته

علم كذلك زينا لكل أمة عملهم ثم إلى ربهم

همچنان آراسته كرده ايم گروهى را كردار ايشان پس با خداى ايشان

مرجعهم فينبئهم بما كانوا يعملون وأقسموا

بازگشتن ايشان وپيا گاهانيد بدانچ مى كردند وسوگند

بالله جهد أيمانهم لئن جاءتهم آية ليؤمنن بها قل إنما

الآيات عند الله وما يشعركم أنها إذا جاءت لا يؤمنون ۝

ونقلب أفئدتهم وأبصارهم كما لم يؤمنوا به أول

مرة ونذرهم في طغيانهم يعمهون ۝ ولو أننا نزلنا

إليهم الملائكة وكلمهم الموتى وحشرنا عليهم كل

شيء قبلا ما كانوا ليؤمنوا إلا أن يشاء الله ولكن أكثرهم

يجهلون ۝ وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا شياطين

الإنس والجن يوحي بعضهم إلى بعض زخرف

القول غرورا ولو شاء ربك ما فعلوه فذرهم

وما

وما يفترون ۝ ولتصغى إليه أفئدة الذين لا يؤمنون

بالآخرة وليرضوه وليقترفوا ما هم مقترفون ۝ أفغير الله

أبتغي حكما وهو الذي أنزل إليكم الكتاب مفصلا والذين

آتيناهم الكتاب يعلمون أنه منزل من ربك بالحق فلا

تكونن من الممترين ۝ وتمت كلمت ربك صدقا وعدلا

لا مبدل لكلماته وهو السميع العليم ۝ وإن تطع

أكثر من في الأرض يضلوك عن سبيل الله إن يتبعون

إلا الظن وإن هم إلا يخرصون ۝ إن ربك هو أعلم

من يضل عن سبيله وهو أعلم بالمهتدين ۝ فكلوا

مما ذكر اسم الله عليه إن كنتم بآياته مؤمنين ۝ وما

از آنچ یاد کرده باشید نام خدای بر وی اگر هستید بآیتهاء وی گرویدگان

لكم ألا تأكلوا مما ذكر اسم الله عليه وقد فصل لكم

بود شما را که نخورید از آنچ یاد کرده باشید نام خدای بر وی

ما حرم عليكم إلا ما اضطررتم إليه وإن كثيرا ليضلون

بأهوائهم بغير علم إن ربك هو أعلم بالمعتدين ۝ و

بمرادهای خویش بنادانی که خدای تو اوست داناتر بر ایشان که از حد بگذرند و

ذروا ظاهر الإثم وباطنه إن الذين يكسبون الإثم

سيجزون بما كانوا يقترفون ۝ ولا تأكلوا مما لم

زود بود که پاداش دهندشان بدانچ ایشان ... کنند و مخورید از آنچ

يذكر اسم الله عليه وإنه لفسق وإن الشياطين ليوحون

إلى أوليائهم ليجادلوكم وإن أطعتموهم إنكم

دوستان خویش را تا خصومت کنند شما را و اگر فرمان برید ایشان را شما نیز

لمشركون ۝ أومن كان ميتا فأحييناه وجعلنا له

نورا

نورا يمشي به في الناس كمن مثله في الظلمات ليس بخارج

منها كذلك زين للكافرين ما كانوا يعملون ۝ وكذلك

جعلنا في كل قرية أكابر مجرميها ليمكروا فيها وما

يمكرون إلا بأنفسهم وما يشعرون ۝ وإذا جاءتهم آية

قالوا لن نؤمن حتى نؤتى مثل ما أوتي رسل الله الله

أعلم حيث يجعل رسالته سيصيب الذين أجرموا

صغار عند الله وعذاب شديد بما كانوا يمكرون ۝

فمن يرد الله أن يهديه يشرح صدره للإسلام

ومن يرد أن يضله يجعل صدره ضيقا حرجا كأنما

يصعد في السماء كذلك يجعل الله الرجس على الذين
گوی که او آنکه بر شدی بر آسمان همچنین کند خدای پلیدی بر آنکسانی

لا يؤمنون ۝ وهذا صراط ربك مستقيما قد فصلنا
که نگروند و این راه خداوند تو راست حقا که پدید آوردیم

الآيات لقوم يذكرون ۝ لهم دار السلام عند
نشانها گروهی را که پند گیرند ایشان را بود سرای اسلام نام خدا است بنزدیک

ربهم وهو وليهم بما كانوا يعملون ۝ ويوم
خداوندشان و اوست یار ایشان بدانچ ایشان می کردند و آن روز

يحشرهم جميعا يا معشر الجن قد استكثرتم من
که گرد کنیم مردم را بجمله ای گروه دیوان بسیاری کم کردند از

الإنس وقال أولياؤهم من الإنس ربنا استمتع بعضنا
مردمان و گویند دوستداران ایشان را از آدمیان بارخدایا برخوردار گشت برخی از ما

ببعض وبلغنا أجلنا الذي أجلت لنا قال النار
ببرخی و برسیدیم بدان وقتی که تو داده بودی اجل ما مارا گوید خدای آتش دوزخ

مثواكم خالدين فيها إلا ما شاء الله إن ربك حكيم
جای شماست جاوید اندر آنجا باشند مگر آنکه خواهد خدای که خدای تو درست کار

عليم ۝ وكذلك نولي بعض الظالمين بعضا بما كانوا
دانا و هم چنین برگماریم برخی را از ستمکاران بر دیگر برخ بدانچ ایشان

يكسبون ۝ يا معشر الجن والإنس ألم يأتكم رسل منكم
می کنند گروه دیوان و مردمان نیامد بشما پیغمبری هم از شما

يقصون عليكم آياتي وينذرونكم لقاء يومكم هذا
که همی خواند بر شما آیتهای من و شما را بیم رساند بدان رسیدن آن روز شما این

قالوا شهدنا على أنفسنا وغرتهم الحياة الدنيا و
گویند همه گواهی دهیم بر خویشتن بدانچ کردیم و بفریفت ایشان را زندگانی این جهان

شهدوا على أنفسهم أنهم كانوا كافرين ۝ ذلك
گواهی دادند بر خویشتن که ایشان بودند کافران این پیغمبران را فرستادند

أن لم يكن ربك مهلك القرى بظلم وأهلها غافلون ۝
بدان که نکند خداوند تو هلاک مردم دهی را بستم و گروه آن ده را نا آگاه باشند

ولكل درجات مما عملوا وما ربك بغافل عما يعملون ۝
و هر گروهی را درجاتی بود از آنچ کرده باشند و نیست خدای تو بی آگاهی از آنچ کرده باشند

وربك الغني ذو الرحمة إن يشأ يذهبكم ويستخلف من
و خدای تو بی نیاز است و خداوند رحمت است اگر خواهد هلاک کند شما را و آفریند از

بعدكم ما يشاء كما أنشأكم من ذرية قوم آخرين ۝
پس شما آنچ خواهد همچنان که بیافرید شما را از فرزندان گروه دیگر

إنما توعدون لآت وما أنتم بمعجزين ۝ قل يا قوم اعملوا
آنچ وعده کرده اند شما را از عذاب بیاید و شما نتوانید گریختن از عذاب خدای بگو یا محمد ای گروه کار کنید

على مكانتكم انى عامل فسوف تعلمون من تكون

این تو بش که من کار کنم بر دین خویش زود بود که بدانید که کیست

له عاقبة الدار انه لا يفلح الظالمون وجعلوا لله مما

او راست سرانجام بهشت که ان نرهند از عذاب خدای ستمکاران وکردند خدای را از انچ

ذرا من الحرث والانعام نصيبا فقالوا هذا لله بز

بیافرید از کشت وچهارپایان بهرهی گفتند این خدای راست

عمهم وهذا لشركائنا فما كان لشركائهم فلا يصل

بگمان ایشان واین بتان مارا است انچ بود بتان ایشان را ندادی از ان بر

الى الله وما كان لله فهو يصل الى شركائهم ساء ما

ثواب بسوی خدای انچ بود خدای را آن که بدادندی بسوی بتان که ایشان

يحكمون وكذلك زين لكثير من المشركين قتل

داوری می کنند وهم چنین آراسته کرده ایم بسیاری از مشرکان کشت

اولادهم شركاؤهم ليردوهم وليلبسوا عليهم

فرزندان ایشان دیوان شان تا هلاک کنند شان وتا بپوشند برایشان

دينهم ولو شاء الله ما فعلوه فذرهم وما يفترون

دین پدرشان واگر خواستی خدای نکردندی آنرا دع ایشان وان دروغ که می گویند

وقالوا هذه انعام وحرث حجر لا يطعمها الا

گفتند این چهارپایان وکشت که حرام کردند نخورد انرا مگر

من نشا

من نشاء بزعمهم وانعام حرمت ظهورها وانعام لا يذ

انک ما خواهیم بگمان ایشان وچهارپایی که حرام کردند پشتهای انرا وچهارپایان نه یاد

كرون اسم الله عليها افتراء عليه سيجزيهم بما كانوا

کنند نام خدای را دروغ که گفته اند بر خدای زود بود که پاداش دهند بدان که

يفترون وقالوا ما في بطون هذه الانعام خالصة لذ

دروغ می گویند وگفتند انچ اندر شکم این چهارپایان بود خاصه مر

كورنا ومحرم على ازواجنا وان يكن ميتة فهم فيه

مردمان مارا است وحرامست بر زنان ما واگر باشد مرداری ایشان مردان وزنان اندر وی

شركاء سيجزيهم وصفهم انه حكيم عليم قد خسر الذين

انبازان باشند زود بود که پاداش دهد خدای درست کار دانا بحقیقت زیان کار شدند آن کسانی که

قتلوا اولادهم سفها بغير علم وحرموا ما رزقهم الله

بکشتند فرزندان ایشان بنادانی بی حجتی وحرام کردند برخویشتن انچ روزی کرد برایشان خدای

افتراء على الله قد ضلوا وما كانوا مهتدين و

دروغ گفته بودند بر خدای بحقیقت بی راه گشتند ونبودند راه یافتگان و

هو الذي انشا جنات معروشات وغير معروشات

آن خدای است که بیافرید بوستانهای گسترانیده وناگسترانیده

والنخل والزرع مختلفا اكله والزيتون والرمان

وبیافرید درخت خرما وکشت را که یک دیگر خلاف خوردن او وبیافرید درخت زیتون ودرخت انار را

مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا

ماننده اندران و نه ماننده اند طعم بخورید از میوه آن چون میوه آرد و بدهید

حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝

زکوة آن روز درودن تان و گزاف مکنید که خدای دوست ندارد گزاف کاران را

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ

و از چهارپایان بار کشنده چون اشتر و جامه را چون گوسفند بخورید از آنچ روزی کرد شما را خدای

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝

و متابعت مکنید آرایش دیو را که او شما را دشمنی است روشن

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ

بیافرید هشت جفت از میش دو نر و دو ماده و از بز دو نر و دو ماده بگو یا محمد

آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ

از نر آمد [illegible] اگر ازانک بار رحم آمد بران شکمها

الْأُنْثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَمِنَ الْإِبِلِ

این دو ماده خبر کنید مرا بدانش این خبرها اگر شما هستید راست گویان و از دو شتر [illegible]

اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ

دو نر و دو ماده و از دو گاو دو نر و دو ماده بگو یا محمد [illegible]

الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ

از جهت این دو ماده اگر ازانچ بار رحم آمد بران شکمها این دو ماده اگر شما بود

شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى

حاضر بودند چون فرمود شما را خدای [illegible] ستمکارتر از آنکس که گفت بر

اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

خدای دروغ تا گمراه کند مردمان را بنادانی که خدای راه ننماید

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا

گروه ستمکاران را بگو یا محمد [illegible] نمی یابم اندرین قران که وحی کرده اند بمن چیزی حرام کرده

عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا

بر خورنده که بخورد ازان مگر بود آن چیز مردار یا خونی روان

أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ

یا گوشت خوک که آن پلیدیست یا باشد ذبیحه که گشته باشد نه با غرض الهی بدان هر که

اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَعَلَى

بیچاره گردد [illegible] که خدای تو آمرزنده است و بخشاینده و بر

الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ

آنکسانی که جهود اند حرام کردیم هر خداوند نخنی چون اشتر و از گاو و گوسفند

حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا

حرام کردیم برایشان پیه ایشان مگر آنچ برپشت ایشان بود یا اگر بر روده بود

أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝

یا اگر که آمیخته بود با استخوان آن تحریم این چیزها بادافراه [illegible] ایشان و ما از راست گویانیم

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ

اگر ترا بدروغ زن دارند بگو یا محمد معلا که خداوند شما خداوند رحمت است فراخ و بزرگ و باز گردانیده نشود عذاب وی

عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۝ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ

از گروه گناهکاران گویند آنکسهای که انباز گرفتند اگر

شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ

خواستی خدای ما انباز نگرفتیمی و نه پدران ما و نه حرام کردیمی از چیزی

كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا

همچنین بدروغ داشتند آنکسان که از پیش ایشان بچشیدند عذاب ما

قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ

بگو یا محمد آیا هست نزدیک شما از دانش بیرون آرید آنرا مر ما را متابعت نمیکنید مگر اندیشه و خطا را

وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۝ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ

و نیستید شما مگر دروغ می گویید بگو یا محمد معلا خدای راست حجت تمام اگر خواستی

لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ

بنمودی شما را راه همه بگو یا محمد بیارید گواهان را آنکسهای که گواهی دهند

أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ

که خدای حرام کرده است این چیزها اگر ایشان گواهی دهند تو گواهی مده با ایشان و متابعت مکن

أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

مرادهای آنکسها که بدروغ داشتند نشانهای ما را و آنکسانی که نگرویدند بروز رستخیز

وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ

و ایشان می باخدا برابر کنند بگو یا محمد معلا بیایید تا برخوانم آنچ حرام کرد خدای شما بر شما

أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ

که انباز مگیرید بدان چیزها و اندر پدر و مادر نیکوی کنید و مکشید فرزندان شما

مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ

از درویشی ما روزی دهیم شما را و ایشان را نیز و نزدیکی مکنید زنان را

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي

از آنچ آشکارا است از آن و آنچ پنهان است و مکشید از تن آنک

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝

حرام کرده است خدای کشتن آن مگر بقصاص این آنست که فرمود شما را بدان اندر تا مگر شما بدانید

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ

و نزدیکی مکنید خواسته بی پدر را مگر بدان روی که آن نیکوتر باشد تا آنگه که برسد ببلاغت خویش

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا

و تمام بپیمایید و بترازو تمام بسنجید براستی اندر نخواهیم از هیچ تنی

إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ

مگر طاقت وی و چون سخن گویید راست گویید و اگر همه بر خویشاوندان بود

وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝

و بعهد خدای بسر برید اینست که فرمود شما را بدان تا مگر شما پند گیرید

وأن هذا صراطي مستقيما فاتبعوه ولا تتبعوا السبل فتفرق

و این دین مسلمانی راه ... راست متابعت کنید اورا و متابعت مکنید دگر راها ... پراکنده کند

بكم عن سبيله ذلكم وصاكم به لعلكم تتقون ۝ ثم آتينا

شمارا از دین خدای این است که فرمود شمارا بدان تا مگر شما بپرهیزید پس بدادیم

موسى الكتاب تماما على الذي أحسن وتفصيلا لكل

موسی را توریت تمام ... بدان روی که نیکوتر و بیانی بود از هر

شيء وهدى ورحمة لعلهم بلقاء ربهم يؤمنون ۝

چیزی و راه نمودنی بود و رحمتی بود تا مگر ایشان ... بسوی خدای بگروید

وهذا كتاب أنزلناه مبارك فاتبعوه واتقوا لعلكم ترحمون ۝

و این قرآن کتابی است که فرستادیم اورا و مبارک کتابی است پس متابعت کنید اورا و بپرهیزید تا مگر شمارا رحمت کنند

أن تقولوا إنما أنزل الكتاب على طائفتين من قبلنا

... که فرستادند کتاب بر دو گروه از پیش ما

وإن كنا عن دراستهم لغافلين ۝ أو تقولوا لو أنا أنزل

و ما بودیم از خواندن ایشان بی آگاه یا بگویند اگر ما را نیز فرستادی

علينا الكتاب لكنا أهدى منهم فقد جاءكم بينة من

بر ما کتابی ... بدرستی آمد بشما روشنی ... از

ربكم وهدى ورحمة فمن أظلم ممن كذب

خداوند شما و راه نمودنی و رحمتی ... ستمکارتر از آنکسی که بدروغ دارد

بآيات

بآيات الله وصدف عنها سنجزي الذين يصدفون عن آياتنا

... ازان روی ... از ایتهای ما

سوء العذاب بما كانوا يصدفون ۝ هل ينظرون إلا أن

... عذاب ... ایشان ... چشم همی دارند مگر آن

تأتيهم الملائكة أو يأتي ربك أو يأتي بعض آيات ربك

که بیاید بایشان فرشتگان یا بیاید ... خداوند تو یا بیاید برخی از نشانهای خداوند تو

يوم يأتي بعض آيات ربك لا ينفع نفسا إيمانها لم تكن

آن روز که بیاید برخی از نشانهای خداوند تو سود ندارد ... ایمان ...

آمنت من قبل أو كسبت في إيمانها خيرا قل انتظروا

... پیش ازان ... اندر ایمان ایشان نیکی بگو یا محمد ... چشم دارید

إنا منتظرون ۝ إن الذين فرقوا دينهم وكانوا

که ما چشم همی داریم آنکسهای که جدا شدند از ایمان آوردن و بودند

شيعا لست منهم في شيء إنما أمرهم إلى الله ثم

گروه گروه ... از ایشان در چیزی ... کار ایشان با خدا است پس

ينبئهم بما كانوا يفعلون ۝ من جاء بالحسنة فله

... ایشان همی کردند ... نیکی ... او را بود

عشر أمثالها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى إلا مثلها

ده نیکی مانند آن و ... بدی ... پاداش بود مگر مانند آن

وهم لا يظلمون ۝ قل انني هداني ربي الى
صراط مستقيم ۝ دينا قيما ملة ابرهيم حنيفا وما
كان من المشركين ۝ قل ان صلاتي ونسكي و
محياي ومماتي لله رب العالمين ۝ لا شريك له وبذلك
امرت وانا اول المسلمين ۝ قل اغير الله ابغي
ربا وهو رب كل شيء ولا تكسب كل نفس الا
عليها ولا تزر وازرة وزر اخرى ثم الى ربكم
مرجعكم فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون ۝
وهو الذي جعلكم خلائف الارض ورفع

بعضكم فوق بعض درجات ليبلوكم فيما اتاكم ان
ربك سريع العقاب وانه لغفور رحيم ۝

سورة الاعراف

قتاده گفت این سوره مکی است جمله و بعضی دیگر گفتند مکی است قوله تعالی وسئلهم عن القریة التی کانت حاضرة البحر تا آخر سوره که آن مدنی است و بعضی مفسران گفته اند همه محکم است و در وی هیچ منسوخ نیست و بعضی دیگر گفتند دو کلمه در وی منسوخ است یکی این آیه خذ العفو و این آیه بزکوة منسوخ شد و دیگر درین آیه واعرض عن الجاهلین این آیه بجهاد منسوخ است و این سوره دویست و شش آیت است در عدد اهل کوفه و پنج در عدد اهل مدینه و بصره و سه هزار و سیصد و بیست و پنج کلمه است و چهارده هزار و پانصد و ده حرف است و از ابو امامه از ابی کعب که رسول علیه السلام گفت هر که او سورة الاعراف بخواند خدای تعالی میان او و میان آتش حجابی پدید آورد و آدم علیه السلام روز قیامت شفاعت کند برای او

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
المص ۝ كتاب انزل اليك فلا يكن في صدرك حرج منه
لتنذر به وذكرى للمؤمنين ۝ اتبعوا ما انزل اليكم
من ربكم ولا تتبعوا من دونه اولياء قليلا ما تذكرون ۝
وكم من قرية اهلكناها فجاءها باسنا بياتا او هم

قائلون ۝ فما كان دعويهم إذ جاءهم بأسنا إلا أن قالوا

بودند اندران وقت دعوی ایشان که بیامد بایشان عذاب ما

إنا كنا ظالمين ۝ فلنسألن الذين أرسل إليهم ولنسألن

ما بودیم ستم کاران پس بخواهیم پرسید ازان کسها که رسول فرستادیم سوی ایشان و بخواهیم پرسید

المرسلين ۝ فلنقصن عليهم بعلم وما كنا غائبين ۝ و

پیغمبران را خبر کنیم ایشان را بدانش و نبودیم ما غایب

الوزن يومئذ الحق فمن ثقلت موازينه فأولئك هم

بسنجند کردارها آن روز راستی هر که گران آید ترازوی وی از نیکی ایشان باشند ایشان

المفلحون ۝ ومن خفت موازينه فأولئك الذين

رستگاران و هر که سبک آید ترازوی وی از نیکی ایشان باشند ازانکسهای که

خسروا أنفسهم بما كانوا بآياتنا يظلمون ۝ ولقد

زیان کردند برتنهای خویش بداغ ایشان بنشانهای ما کافر شدند و بحقیقت پادشاهی

مكناكم في الأرض وجعلنا لكم فيها معايش قليلا ما

دادیم شما را اندر زمین و کردیم شما را اندران زمین روزی اندکی

تشكرون ۝ ولقد خلقناكم ثم صورناكم ثم قلنا

ناسپاسی کاری کنید و بدرستی ما بیافریدیم شما را پس نگاشتیم شما را پس گفتیم

للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا إلا إبليس لم

فرشتگان را که سجده کنید آدم را سجده کردند همه مگر ان ابلیس که نه

نصف الجزء

يكن من الساجدين ۝ قال ما منعك ألا تسجد إذ أمرتك

بود از سجده کنان گفت خدای که باز داشت ترا که سجده نکردی چون بفرمودم ترا

قال أنا خير منه خلقتني من نار وخلقته من طين

گفت ابلیس من بهترم ازو مرا بیافریدی از آتش و اورا بیافریدی از گل

قال فاهبط منها فما يكون لك أن تتكبر فيها فاخرج

گفت خدا فرود ای از آسمان که نه رواست ترا که کبر آوری اندر آسمان بیرون رو از

إنك من الصاغرين ۝ قال أنظرني إلى يوم يبعثون ۝

که تو از خوارشدگانی گفت ابلیس اجل ده مرا تا بروز قیامت

قال إنك من المنظرين ۝ قال فبما أغويتني لأقعدن

گفت خدای که تو از اجل دادگانی تا بقیامت گفت ابلیس بدان که مرا گمراه کردی از رهی بنشینم من

لهم صراطك المستقيم ۝ ثم لآتينهم من بين

از بهر آدمیان بر راه تو راست پس بیاییم ایشان را از میان

أيديهم ومن خلفهم وعن أيمانهم وعن شمائلهم

دستهای ایشان و از پس ایشان و از راست ایشان و از چپ ایشان

ولا تجد أكثرهم شاكرين ۝ قال اخرج منها مذءوما

و نیابی بیشترشان مومنان گفت بیرون ای از صورة فرشتگان نکوهیده

مدحورا لمن تبعك منهم لأملأن جهنم منكم أجمعين ۝

و دور کرده هر که متابعت کند ترا از ایشان پر کنم دوزخ را از شما

ويا آدم اسكن انت وزوجك الجنة فكلا من حيث
شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين ۝
فوسوس لهما الشيطان ليبدي لهما ما ووري عنهما من
سوآتهما وقال ما نهاكما ربكما عن هذه الشجرة الا ان
تكونا ملكين او تكونا من الخالدين ۝ وقاسمهما اني لكما
لمن الناصحين ۝ فدليهما بغرور فلما ذاقا الشجرة بدت
لهما سوآتهما وطفقا يخصفان عليهما من ورق الجنة
وناداهما ربهما الم انهكما عن تلكما الشجرة واقل
لكما ان الشيطان لكما عدو مبين ۝ قالا ربنا

ظا

ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من
الخاسرين ۝ قال اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم
في الارض مستقر ومتاع الى حين ۝ قال فيها تحيون
وفيها تموتون ومنها تخرجون ۝ يا بني آدم قد انزلنا
عليكم لباسا يواري سوآتكم وريشا ولباس التقوى
ذلك خير ذلك من آيات الله لعلهم يذكرون ۝
يا بني آدم لا يفتننكم الشيطان كما اخرج ابويكم
من الجنة ينزع عنهما لباسهما ليريهما سوآتهما انه
يراكم هو وقبيله من حيث لا ترونهم انا جعلنا

الشَّيَاطِينَ اَوْلِيَآءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَاِذَا فَعَلُوا

دیوان را یاران آن مردمان که نگرویدند بخدا و رسول وچون کنند

فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا اٰبَآءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا

معصیتی گویند یافتیم ما بدان پدران ما وخدای فرمود ما را این چیز

قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ

بگو یا محمد معا که خدای نفرماید بمعصیتی میگویند بر خدای

مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ قُلْ اَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَاَقِيمُوا

آنچ نمی دانید بگو یا محمد که فرمود خدای من براستی وگفت لا اله الا الله وفرمود کنید

وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

رویهاتان بنزدیک هر نمازگاهی وبخوانید اورا باخلاص اورات دین مسلمانی

كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُودُونَ ۝ فَرِيقًا هَدٰى وَفَرِيقًا

چنانک بیافرید تان اول بازگردید گروهی را ره نمود وگروهی را

حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ

واجب شد بریشان گمرهی که ایشان گرفتند دیوان را

اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ۝

بخدای از بیرون خدای ومی پندارید که ایشان راه یافتگان اند

يَا بَنِي اٰدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا

ای فرزندان آدم نا گیرید لباسهاتان بنزدیک مروقت نمازی وبخورید

واشربوا

وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝ قُلْ مَنْ حَرَّمَ

وبیاشامید واسراف مکنید که خدای دوست ندارد گزافکاران را بگو یا محمد معا انک حرام کرده است

زِينَةَ اللّٰهِ الَّتِي اَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ

زینت گردن خدای انک خدای بیرون آورده است بندگان خویش را طعامها پاکیزه از روزی خدای

قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ

بگو یا محمد معا آن روزی زینت مومنان است اندر زندگانی این جهان خاصه ایشانراست روز رستخیز

كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ

همچنین بپیدا می کنیم آیتهای قرآن گروهی را که بدانند بگو یا محمد حرام کرده است خدای من

الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ

زشتیها آنچ آشکارا است از آن وآنچ پنهان است وخمر خوردن وستم کردن بناحق

الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَاَنْ

حق وآنک انباز گیرید بخدای چیزی را که نفرستاد بدان حجتی واز آنک

تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ

گویند بر خدای آنچ ندانند وهر گروهی را وقتی است معلوم عذاب

فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۝

پس چون پاید اجل ایشان باز پس نمانند ساعتی چشم زدنی وپیش نروند

يَا بَنِي اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ

ای فرزندان آدم بیاید بشما پیغمبری هم از شما همی خوانند بر شما

آياتي فمن اتقى وأصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝

ایتهای من هر که بپرهیزد از شرک و نیکویی کند بیمی نبود بریشان و نه ایشان اندوهگن شوند

والذين كذبوا بآياتنا واستكبروا عنها أولئك أصحاب النار

و انکسهای که بدروغ داشتند نشانهای ما وگردن کشیدند از ایمان آوردن ایشانند خداوندان آتش

هم فيها خالدون ۝ فمن أظلم ممن افترى على الله

ایشان اندر آنجا باشند جاوید کیست بیدادگرتر از آنک بربافد بر خدای

كذبا أو كذب بآياته أولئك ينالهم نصيبهم من الكتاب

دروغ اگر بدروغ دارد نشانهای او ایشانند که ایشانرا

حتى إذا جاءتهم رسلنا يتوفونهم قالوا أين ما كنتم

تا انگه بیاید بایشان فرشتگان ما ... گویند فرشتگان ... شما

تدعون من دون الله قالوا ضلوا عنا وشهدوا على

همی پرستیدند از بیرون خدای گویند گم شدند از ما وگواهی دهند بر

أنفسهم أنهم كانوا كافرين ۝ قال ادخلوا في أمم

خویشتن بدانچ ایشان کافر شدند گفت خدای اندر شوید اندر آتش

قد خلت من قبلكم من الجن والإنس في النار كلما

که بگذشتند از پیش شما از پریان و آدمیان اندر آتش هر انگه

دخلت أمة لعنت أختها حتى إذا اداركوا فيها جميعا

اندر شود گروهی ... تا انگه که گرد آیند اندر آتش ایشانرا بجمله

قالت

قالت أخراهم لأولاهم ربنا هؤلاء أضلونا فآتهم عذابا

گویند انکسهای که از پس اندر دوزخ شوند با انکسانی که از پیش ایشان ... خدایا این گروه ... ایشانرا عذابی

ضعفا من النار ۝ قال لكل ضعف ولكن لا

افزون ازهما اندر آتش گفت خدای هر یکی راست عذابی افزون ولیکن شما نه

تعلمون ۝ وقالت أولاهم لأخراهم فما كان لكم

دانید وگویند انکسهای که از پیش اند ... شما را

علينا من فضل فذوقوا العذاب بما كنتم تكسبون ۝

بر ما فضل ... بچشید عذاب خدای بدانچ شما کردید

إن الذين كذبوا بآياتنا واستكبروا عنها لا تفتح لهم

انکسانی که بدروغ داشتند نشانهای ما وگردن کشیدند از ایمان آوردن ... ایشانرا

أبواب السماء ولا يدخلون الجنة حتى يلج الجمل في

درهای آسمان ونشوند اندر بهشت تا انگه که اندر شود اشتر اندر

سم الخياط وكذلك نجزي المجرمين ۝ لهم من

سوراخ سوزن و همچنین پاداش دهیم گناه کاران را ایشانرا بود از

جهنم مهاد ومن فوقهم غواش وكذلك نجزي

آتش دوزخ بسترها واز بالای ایشان بود پوششی وهم چنین پاداش دهیم

الظالمين ۝ والذين آمنوا وعملوا الصالحات

ستمکاران ... و انکسانی که بگرویدند وکردند نیکیها

لا نكلف نفسا إلا وسعها أولئك أصحاب الجنة هم فيها
اندر نخواهیم از کسی مگر توانائی او ایشانند گروه ایشان درآن

خالدون ۝ ونزعنا ما في صدورهم من غل تجري
جاوید باشند و بیرون کنیم آنچ اندر دلهاشان بود کین وعداوت همی رود

من تحتهم الأنهار وقالوا الحمد لله الذي هدانا لهذا
از زیر ایشان جویها و گویند شکر و سپاس خدایرا آن خدای که مارا نمود بدین

وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله لقد جاءت رسل
و نبود که راه یابیم مارا اگر نه نمودی مارا خدای بدرستی آوردند پیغمبران

ربنا بالحق ونودوا أن تلكم الجنة أورثتموها بما كنتم
خداوند ما براستی و آواز دهند ایشانرا که اینک بهشت که دادند شمارا بدانچ شما

تعملون ۝ ونادى أصحاب الجنة أصحاب النار أن قد
همی کردید از نیکی و آواز دهند خداوندان بهشت خداوندان دوزخ را که

وجدنا ما وعدنا ربنا حقا فهل وجدتم ما وعد
یافتیم آنچ وعده کرده بود مارا خدای ما راست و شما یافتید آنچ وعده کرده بود شمارا

ربكم حقا قالوا نعم فأذن مؤذن بينهم أن لعنة الله
خداوند شما راست گویند آری آواز دهد آوازدهنده میان ایشان که نفرین کرد خدای

على الظالمين ۝ الذين يصدون عن سبيل الله
بر ستمکاران آنان که بگردانند مردمانرا از راه خدای

ويبغونها عوجا وهم بالآخرة كافرون ۝ وبينهما
و می جستند ازآن کژی و ایشان بروز بازپسین گرویده نبودند و میان بهشتیان و دوزخیان

حجاب وعلى الأعراف رجال يعرفون كلا بسيماهم
پرده باشد و بر بالا کوشک مردانی باشند که همی شناسند بهشتیان و دوزخیان را به رویشان

ونادوا أصحاب الجنة أن سلام عليكم لم يدخلوها
و آواز دهند اهل بهشتیان را گویند که درود بر شما نشده باشند هنوز در بهشت

وهم يطمعون ۝ وإذا صرفت أبصارهم تلقاء أصحاب
و ایشان طمع دارند که در شوند و چون بگردند چشمهاشان سوی اهل

النار قالوا ربنا لا تجعلنا مع القوم الظالمين ۝ ونادى
دوزخ گویند بار خدایا مکن مارا در دوزخ با گروه ستمکاران و آواز

أصحاب الأعراف رجالا يعرفونهم بسيماهم قالوا
دهند اصحاب اعراف مردانی را از کافران که همی بشناسند ایشانرا بسیماشان گویند ایشان

ما أغنى عنكم جمعكم وما كنتم تستكبرون ۝ أهؤلاء
چه سود داشت شمارا گرد کردن خواسته شمارا و آنچ شما همی گردن کشیدید این بهشتیان

الذين أقسمتم لا ينالهم الله برحمة ادخلوا الجنة لا خوف
این گروه اند که شما همی سوگند خوردید نرساند ایشانرا خدای برحمت خویش خدا گوید اصحاب اعراف را که در شوید اندر بهشت بیمی نبود

عليكم ولا أنتم تحزنون ۝ ونادى أصحاب النار
بر شما و نه شما اندوهگن شوید و آواز دهند خداوندان دوزخ

أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا

خداوندان بهشت فرو ریزید بر ما از آب یا از آن طعامها

رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

روزی کرد شما را خدای گویند بهشتیان که خدای آب و طعام حرام کرده است بر گروه کافران

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوٰةُ

آنکه گرفتند دین خویش بشادی و بازی و فریفته کرد ایشانرا زندگانی

الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا

جهان امروز دست بداریم ایشانرا اندر آتش چنانکه ایشان دست بداشتند از کار کردن روز ایشان و بدان

وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ

که ایشان بکتاب ما کافر شدند و حقا که فرستادیم بایشان

بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ

کتابی بدیدار کردیم آنرا بر علمی راه نمودنی است و بخشش گروهی را

يُؤْمِنُونَ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ

که بگرویدند چشم می دارید مگر عاقبت آنرا آن روز که بیاید عقوبت آن

يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا

گویند آنکه دست بداشته بودند از پیش این روز بیامدند پیغمبران ما خداوند ما

بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ

براستی بود ما را خواهش کردن که شفاعت کنند ما را اگر باز گردانندی ما را تا کار کرده ما

غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ

بجز آنکه کرده ما زیان کردند تنهای خویش را و گم شد از ایشان

مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ

آنچ ایشان دروغ می گفتند خدای شما خدا است آن خدای که بیافرید

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى

آسمانها و زمین اندر شش روز پس قصد کرد بآفریدن

الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَ

عرش تا بپوشد بروز می جوید اورا روز و شب و روز

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ

و بیافرید آفتاب و ماه و ستارگان را فرمان بردار کرده بفرمان خویش اوراست

الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ ادْعُوا

آفرینش و فرمان برتر خدای آفریدگار جهانیان بخوانید

رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝ وَلَا

خداوندتان بزاری و پنهانی که او دوست ندارد آنکه از حد بگذرند و نه

تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا

تباهی کنید اندر زمین از پس نیکی کردن و بخوانید خدای را بیم از عذاب

وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَ

و طمع بر بخشش که آمرزش خدای نزدیک است از نیکوکاران

هُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا

او آن خدای است که بفرستد بادها را خوش از پیش رحمت خویش نعمتی باران تا آنگه

أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ

برداردد میغ را گران برانیم آن میغ را بزمینی مرده فکندیم باران بدان میغ آب

فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى

بس بیرون آوریم بدان باران از همه گونه میوها همچنین بیرون آریم مرده کان از گور

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ

تا مگر شما پند گیرید و زمین پاک بیرون آید نبات خویش بفرمان

رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ

خداوندش و آن زمین که شوره بود و بیرون نیاورد گیاه مگر اندک همچنین بیدا کنیم

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۝ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ

نشانها گروهی را که سپاس دارند بدرستی بفرستادیم ما نوح را بقوم خویش

فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي

بس گفت ای گروه بپرستید خدایرا نیست شمارا از خدای جزوی خدای دیگر که من

أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ

می ترسم بر شما از عذاب روز بزرگ گفت آن گروهی از قوم وی

إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ

که ما می بینیم ترا ای نوح اندر گم راهی روشن گفت ای گروه نیست مرا گم شدگی

وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أُبَلِّغُكُمْ

ولیکن من پیغامبرم از خدای جهانیان برسانم شما

رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

پیغامهای خداوند من و نصیحت کنم شمارا و میدانم از خدای آنچ شما ندانید

أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ

بی شگفت آمد شمارا که آمد بشما پیغامی از خداوند شما بر مردی از شما

لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ

تا بترساند شمارا و تا بپرهیزید و تا مگر شما رحمت یابید بس بدروغ زن داشتند نوح را

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا

بس رهانیدیم اورا و آن کسها که با او بودند اندر کشتی و غرقه کردیم آنکسهای که بدروغ داشتند

بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ۝ وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ

نشانهای ما که ایشان بودند گروهی کور شده و فرستادیم بقوم عاد برادر ایشان

هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ

هود گفت ای قوم بپرستید خدایرا نیست شمارا خدای جز او

أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ

برنمی پرهیزید گفت ای گروه که ایشان کافر شدند از قوم وی ما ترا همی بینیم

فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ

اندر نادانی و ما چنان می پنداریم که از دروغ زنانی گفت ای قوم

لكني

لیس بی سفاهة ولکنی رسول من رب العالمین ۝

نیست مرا نادانی ولیکن من پیغمبری ام بشما از خدای جهانیان

ابلغکم رسالات ربی وانا لکم ناصح امین ۝ او

همی رسانم بشما پیغامهای خدای ومن شمارا نیک خواهم ودور از خیانت

عجبتم ان جاءکم ذکر من ربکم علی رجل منکم لینذرکم

شگفت دارید که آمده است بشما پیغامهای از خداوند شما بر مردی از شما تا همی بترساند شمارا

واذکروا اذ جعلکم خلفاء من بعد قوم نوح وزا

ویاد کنید ازرا که چون کرد خدا شمارا اندر زمین خلیفتان از پس هلاک قوم نوح وبیفزاید

دکم فی الخلق بسطة فاذکروا آلاء الله لعلکم

شمارا اندر آفرینش افزونی وقوت ویاد کنید نعمتهای خدای را تا مگر شما

تفلحون ۝ قالوا اجئتنا لنعبد الله وحده ونذر

برسید گفتند تو آمدی بما تا ما خدایرا پرستیم یکی ودست بداریم

ما کان یعبد آباؤنا فأتنا بما تعدنا ان کنت من الصا

آنچ پرستیدند پدران ما بیار مارا آنچ همی بیم کنیم اگر تو هستی از راست

دقین ۝ قال قد وقع علیکم من ربکم رجس وغضب

گویان گفت هود واجب شد بر شما از خداوند شما عذابی وخشمی

اتجادلوننی فی اسماء سمیتموها انتم وآباؤکم

همی خصومت کنید با من اندر نامهای که نام کرده اند شما وپدران شما

ما نزل

ما نزل الله بها من سلطان فانتظروا انی معکم

نه بفرستاد خدای بدان از هیچ حجتی انتظار کنید هلاک را که من با شما

من المنتظرین ۝ فانجیناه والذین معه برحمة منا و

از انتظار کنندگانم رهانیدیم اورا وآنسانی که با او بودند برحمتی از ما و

قطعنا دابر الذین کذبوا بآیاتنا وما کانوا

ببریدیم اصل آنکسانی که دروغ داشتند نشانهای ما ونبودند ایشان

مؤمنین ۝ والی ثمود اخاهم صالحا قال یا قوم

گروندگان وفرستادیم بسوی ثمود برادرشان صالح گفت ای قوم

اعبدوا الله ما لکم من اله غیره قد جاءتکم بینة

بپرستید خدایرا نیست شمارا هیچ خدای جز او آمد بشما حجتی

من ربکم هذه ناقة الله لکم آیة فذروها تاکل

از خداوند شما این اشتر خدای شمارا عقوبتی است دست بدارید ازوی تا بخورد

فی ارض الله ولا تمسوها بسوء فیاخذکم عذاب الیم ۝

اندر زمین خدای ونیز مساسید بدان ببدی که تا بگیرد شمارا عذابی دردناکی

واذکروا اذ جعلکم خلفاء من بعد عاد وبوأکم

ویاد کنید که چون کرد شمارا خلیفتانی اندر زمین از پس قوم عاد وفرود آورد شمارا

فی الارض تتخذون من سهولها قصورا وتنحتون

اندر زمین تا همی گیرید از زمین نرم کوشکهای تابستانی وهمی کنید

الجبال بیوتا فاذکروا آلاء الله ولا تعثوا فی الارض

از کوه‌ها خانهای زمستانی پس یاد کنید نعمتهای خدای را و مکنید اندر زمین

مفسدین قال الملا الذین استکبروا من قومه

تباهی گفتند گروهی از آن مردمان که گردن کشی کردند از گروه وی

للذین استضعفوا لمن آمن منهم أتعلمون ان

آنکسهای را که سست داشته بودند مر کسی را که گرویده بود از ایشان شما همی دانید که

صالحا مرسل من ربه قالوا انا بما ارسل به مؤمنون

صالح پیغمبری است از خداوند شما گفتند ما بدانچه فرستاده اند صالح را بدان گرویدیم

قال الذین استکبروا انا بالذی آمنتم به کافرون

گفتند آنکسهای که گردن کشی کردند ما بدانچه شما ایمان آورده اید ناگرویدگانیم

فعقروا الناقة وعتوا عن امر ربهم وقالوا یا صالح

پی بکردند آن اشتر را و بیرون شدند از فرمان خداوندشان و گفتند ای صالح

ائتنا بما تعدنا ان کنت من المرسلین فاخذتهم

بیار بما آنچه همی وعده کنی ما را اگر تو هستی از پیغمبران بگرفت ایشان را

الرجفة فاصبحوا فی دارهم جاثمین فتولی عنهم وقال

آن زلزله که دیدند اندر آن شهرستان در سرای ایشان مرده بگردید از ایشان صالح و گفت

یا قوم لقد ابلغتکم رسالة ربی ونصحت لکم ولکن

ای قوم رسانیدم به شما پیغام خداوند من و نصیحت کردم شما را و لیکن شما

لا تحبون

لا تحبون الناصحین ولوطا اذ قال لقومه أتأتون

دوست ندارید نصیحت کنان را و فرستادیم لوط را چون گفت از قوم خویش که شما همی کنید

الفاحشة ما سبقکم بها من احد من العالمین انکم

لواطه یعنی ناخوش کاری پیشتر بگرفت به این لواطه هیچ کس از جهانیان شما

لتأتون الرجال شهوة من دون النساء بل انتم قوم

همی گردانید با مردان مجامعت کردن از بیرون زنان نه شما هستید گروهی

مسرفون وما کان جواب قومه الا ان قالوا

اسراف کنندگان و نبود پاسخ کردن قوم لوط را مگر اینکه گفتند

اخرجوهم من قریتکم انهم اناس یتطهرون فانجیناه

بیرون کنید از این شهر شما که ایشان مردمانی اند که همی پرهیز کنند از لواطه پس برهانیدیم لوط را

واهله الا امرأته کانت من الغابرین وامطرنا

و دختران مگر زنش را که او بود که باز پس ایستادند و بباراندیم

علیهم مطرا فانظر کیف کان عاقبة المجرمین

بر ایشان بارانی سنگ بنگر یا محمد که چگونه بود سرانجام گناهکاران

والی مدین اخاهم شعیبا قال یا قوم اعبدوا الله

و بمدین برادرشان شعیب گفت شعیب ای قوم بپرستید خدای را

ما لکم من اله غیره قد جاءتکم بینة من ربکم فاوفوا

نیست شما را هیچ خدای جز او آمد به شما روشنی از خداوند شما سپری کنید

الكيل والميزان ولا تبخسوا الناس أشياءهم ولا تفسدوا

في الأرض بعد إصلاحها ذلكم خير لكم إن كنتم مؤمنين

ولا تقعدوا بكل صراط توعدون وتصدون عن

سبيل الله من آمن به وتبغونها عوجا واذكروا

إذ كنتم قليلا فكثركم وانظروا كيف كان عاقبة

المفسدين ۝ وإن كان طائفة منكم آمنوا بالذي

أرسلت به وطائفة لم يؤمنوا فاصبروا حتى يحكم الله

بيننا وهو خير الحاكمين ۝ قال الملأ الذين استكبروا

من قومه لنخرجنك يا شعيب والذين آمنوا معك

من قريتنا

